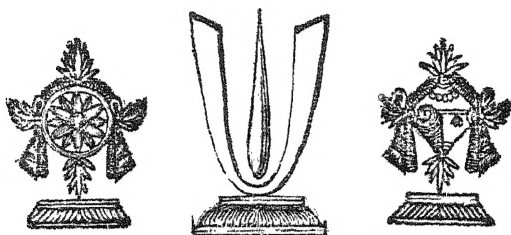
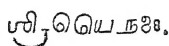

பக்கம்.	இப்பொழுது அச்சிட்டிருக்கும் ரஹஸ்யங்களின் திருநாமம்.				பக்கம்.
உ	1. ஸ்ரீசுலம்புராயவரிஸு-ஹி:	உ
கூ	2. தக்ஷவதீ	கூ
கௌ	3. ரஹஸ்யவதீ	கூ
கௌ	4. தக்ஷநவநீதம்	உ
கௌ	5. ரஹஸ்யநவநீதம்	உ
உௌ	6. தக்ஷராத்ருகா	கூ
உஅ	7. ரஹஸ்யராத்ருகா	உ
கூஉ	8. தக்ஷஸநெய்யம்	உ
கூரு	9. ரஹஸ்யஸநெய்யம்...	உ
கூௌ	10. ரஹஸ்யஸநெய்யவீவரணம்...	ௌ
கூகூ	11. தக்ஷராத்ருகாவதி:	உ
சஉ	12. தக்ஷராத்ருகாவதீபுதிவாடிஸம்...	ௌ
சகூ	13. ரஹஸ்யராத்ருகாவதி...	உ
சகூ	14. ரஹஸ்யராத்ருகாவதிஹுத்யம்	கூ
அக	15. தக்ஷத்யயமூலகம்	அ
கூகூ	16. ரஹஸ்யத்யயமூலக மென்னும் வாராஸங்கேதம்	கூ

ஆ - ரஹஸ்யங்கள் - ககூ - க்கு அமிர்தாஞ்சனி

பாசரம் கூ.

இதில் சேர்ந்த கள் - வது ரஹஸ்யமான வாராஸங்கேதம் - லுப்தம்;
மென்கிறார்கள்.

ஸ்ரீ கெதஹயத்ரீ வாய நம:.

ஸ்ரீ விநாயகாய நம:.

ஸ்ரீசிவசுந்தரி ஹா மஹாவெநதீ:

புயலா ஹஸ்யம்.

ശ്രീജിഗഞ്ജം പ്രഭാതവനിതാം.

ஸ்ரீராமவெஜ்ஓநாயாய-ஃகவிதாகி-ஃகுகெஸஸ்|
வெஜாஓநாய-ஃகுவெ-ஃகாரெஸநியதா-ஃகூஷாஹுடி||

நயினாசாரியர் - அருளிச்செய்தது.

நாரி நுஜயாவாதுஞ்ஞாநவெராமுலுஷணம்||
ஸ்ரீபெரும்புநாயாயுமவெந் வெஜாஹபெஸிகு||

புறந்தூர் தஞ்சை தஞ்சை அருளிய செய்தது.

சீரொன்றுதூப்புற்றிருவேங்கடமுடையான்
பாரொன்றச்சொன்னபழமொழியுள் - ஓரொன்று
தானேயமையாதோ தாரணியில்வாழ்வார்க்கு
வானேறப்போமளவும்வாழ்வு.

அ மி ர் த ர ன் ச ணி.

* தம்பரமென்றிரங்கித்தளராமனந்தந்தருளால்
உம்பர்தொழுந்திருமாலுக்கந்தெற்குமுபாயமொன்றால்
நம்பிறவித்துயர்மாற்றியனானப்பெருந்தகவோர்
சம்பிரதாயமொன்றிச்சதர்க்குந்நெறிசார்ந்தனமே. (க)

[illegible]

வருணாஸுடும்-ஸவெபுரான்தானும் - தானுவபெரிதஜாநத்
 தைப்பின்னையும் * தஜிபிபுணிவாதெந வரிபுரெநவெவ
 யா என்று பலஞானிகள் பக்கவிலேகேட்க, வியித்தானிறே. இப்ப
 டிகளால் ஸஹ்யதிவநுஸாஸவிரொயமுமன்றிக்கே, ஸாஸுதெ
 ஸஹ்யதிவதியுண்டான ஸஹ்யபரிசுத்தியும், உவஜீவியும். [அப்படிப்
 பட்ட] ஸஹ்யபரிசுத்தியில் தொற்றும் விரொயம், தகவிலைய
 மாகில் - தாதுபுறெதத்தாலே விரொயஸாஜியுண்டாம். சுநு
 ஜாநவிஷயமாகில், அவ்வொவியிக்கு - சுநுணமாக, வுவவ்யிதா
 வுவவ்யிதபுரியையாலே விகுமாம். நுரொவொவாஸநங்களி
 லே கயிகாரிவெதத்தையிட்டு - வுவவ்யிதவிகுமென் (அபார்க்
 கிலும்) (பார்க்கும்) மவொஜித்தையிட்டு, துவுவிகுமென்
 (அபார்க்கிலும்)(பார்க்கும்)விரொயமில்லை.ஸவபுரொகஹி தமான
 வபுரொசுஸாஸஸஹ்யபரிசுத்திற்கு, பூபுபூவதகுகன் ஸவெபு
 ருரன். மற்றுள்ளாரொல்லாரும் அவன், தானேயாதல், வெதநானுர
 ஸுபத்தாலேயாதல், மயர்வதமதிநலமருள பூவதிப்பிக்கிறவர்
 கள். இப்படி சுநஸுயாஜிமுணயுதராய் * பூணிவதூலிவா
 டுவு, உதூலிகளிற்படியே - ஸுஜிமுவஸநூரான வயிகாரிக
 னைப்பற்ற, யயாஸுடபுரிடுகளாய் யயாடிபுஷாஸுடவாடிகளான
 வுரொஸவொயாயநாடிகளாலே யயாயிகாரபூவதூமான வெ
 டானுஸஹ்யபரிசுத்திற்கு, இந்தயுமாருஹத்திலே பூஹாநுரூ
 டிகளுக்குப்பின்பு நம்மாழ்வார் பூவதூகாரார், * பூவபுஜா
 நு பூரஹணாசு க்ஷத்ரியாதிவெஸுர ஹுடாதிவாநீவாஉ
 லீக்ஷு | உதூலிபூரணவெதத்தாலே * மிக்கவேதியர் வேதத்தி
 னுட்பொருள் - நிற்கப்பாடி யென்னெஞ்சுள் நிறுத்தினன், என்கி
 றது உவவநு | வெடானாஸுடவெஸுடிவெததுவாகையாலே
 ஹாஷானுரூபஜீவியும் யுடவொயதுவாயாராடி பூதானங்
 களையு மிங்கேயநுஸுயிப்பது * ஸுதிபுரொநாவஹுஜாதொ
 நாதொநுதிசுரூபுதவென்கிறது விஷயவெதத்தாலே வரி

ஹுதம் ஐவராவரெயாலும், ஸ்ராவஹாவிஸெஷதூலும், நாயகநிகளுக்கு ஆழ்வார்குறையபுராணம். இவரைவ்வநுஸனா நகரிடபுலதையாலே, ஆளவந்தார் * சூரபுலநஃ கூலவதெஃ. என்றருளிச்செய்தார். நாயகநிகள் தம்முடைய திருப்பேரனா ன ஆளவந்தாருக்குத்தாம் உவபெயரிடாதே, தம்முடைய ஸிஷ்ய புஸிஷ்யர்களை, இவருக்கு சூகாங்கெஷ்பிறந்தபோது, உவபெயரிடும்பொருளென்று சூஜாபித்தது, மூராவூதூவளதூரிகளும் விஷ்ணுவாசுத்திரகு பூஸவாசுத்திரங்களென்றும், ஜாநஸனா தியாலே முற்பட்டவர்களும் மூராவூதூவளதூரிகளையும், சூகாங்கெஷ யன்றிக்கே யிருக்கச்செய்தேசொன்னால், ஸிஷ்யபுஸிஷ்ய கஸூபுமபூதிஷ்யதமாகாதென்றும், தெளிவித்தபடி. மணக்கால்நம்பி ஆளவந்தாருக்கு நெருள்பச்சையிட்டு ஒரு விரகாலே சூகாங்கெஷ்யுண்டாக்கி யுவபெயரித்தது, சூவாயபுசூவத்திற் குத்தாமொரு கிணியூரம்பண்ணுகையிலும், வராவாயபுநியொ மத்தைக் கடுகத்தலைக்கட்டுகையிலு முண்டான கூவாயாலும் விரகாவவரீகாசுதிகள் வேண்டாதபடி * வெவாயநகூபுஹூசூ ஜாசு என்கிறயூமயஜூநாஸாரதூலுமுபவநும். ஆளவந்தார் தாம் நாயகநிகளை முன்னிட்டு ஸ்ராவதூம் பண்ணித்தும், ஸாணம்புக்கதுவும், தம்முடைய சூவாயபுருக்கு இது விபதமென்றும், தமக்கு சூவாயபுவத்தைமுத்தலான ஸ்வத்துக்களுக்கும் நாயகநிவாஸத்தில் பிறவியென்றும், தோற்றுக்கைக்காகவும், சூவாயபு விஷயத்தின்போலே வராவாயபுவிஷயத்திலும் சூதஜூதூதிகள் வேணுமென்கைக்காகவும், என்றறியப்படும். சூவாயபுபுஷ்டியில் சில ஸாஸ்திரங்களிலே வுபெயரித்தவர்களையும் மற்றுள்ளவர்களையும் கூநுஸகூப்பார்கள். ஆளவந்தாருடைய நியொமத்தாலேஸீவாஷ்யகாராயங்குகிரித்தவெண்ணூரானபெரியநம்பி, இவரைத்தமக்கு ஸாஸ்திரவாரிகளான திருக்கோட்டியூர் நம்பிபக்கலிலே கூசூபுஸிவெஷ்யபண்ணவும், திருமலையாண்டான் பக்கலிலே திருவாய்மொழி கேட்கவும், ஆழ்வார்திருவாங்கப் பெருமானாய்ப்பக்கலி

[illegible]

[illegible]

வெடாநாநாயபுஷுக்ருதிஷு. (வ்ருஜ) என்றும் - (கூபா) என்றும் - சுஜெ-
 மனையொருவனைக்குறித்துச்சொன்னாலும், தாதுரூவிஸெஷததா
 லே இதுபுறத்தியிகாரிகளெல்லாருக்கும் வரும். ஸவபுவாவ
 டொக்ஷவயநத்திஸ் வுஜிவலுவெடாதுராவத்தையுங்கூட்டுவார்க்
 கு, ஸாரணாவிபுராயசிவமநஃ புவதநாஜிஸுவத்தாலே அ
 வைகளுக்கு விநாஸம்விவக்ஷிதரோகையால், ஸாஸுவிஸொயமிஸ்கை.
 (டொக்ஷயிஷுராஜி) என்கிறவஸ்கூறுத்தின்வயததை ப்ராஸுஸகிபு
 வஸாந (காய) த்திலே என்றவர்களுக்கும் புவதூபண்ணுகிறவன்
 கோலினகாலத்திலே என்றவர்களுக்கும், சூதூபியில் தாரதூதித்திற்
 கீடாக வஸாநுமவத்தாலேயாதல், புவதூபிவெவவத்தாலேயா
 தல் ப்ராஸுஸகிபுவஸாந (காய) த்திலே டொக்ஷமும் துமூ.
 சுஜெ-மனனுக்கு ஸொகநிதித்தம்வேதேயாகிலும் * ராஸுமஸு
 டுமெஷிஷு என்கிறவிடத்திற்போலே (டொக்ஷயிஷுராஜி)ராஸு
 மஃ) என்றத்திலும், ப்ருகாணாநுமூணநிதித் துவிஸெஷாநு
 ஸுயாநுஸித்யு. மற்றுமிப்படி வெடாநாலிங்கங்களான தக்ஷணி
 தவாஸுஷாஸுங்களில், ப்ராஸுவிஸொயமும் - வலுவாவ
 ரவிஸொயமும் இல்லாதஸுமஸுபுஷாயசூரித்தை ஸுமூ
 த்தனம் * ஸுவாஸுதாநிஸிஹத்யு. இதூபிகளையும் இங்கே
 ஸுமூணித்துக்கொள்வது.

அ க வ ல்.

கடலமுதத்தைக்கடந்திசேர்த்த—திருமாலடிகாட்டியநம்
 தேசிகர்தந்திலைபற்றிச்சேர்ந்தோமே. — அ-ர. (உ)

சுலவபுஷுடாஸுஷாநாயபுஷுக்ருதிஷு. உமஸுஸவயஸுஸு
 வயஜீ! வெஷாநித்யுமஸுபுஷாயஸுஸுமூஸுதவாஸா
 தக்ஷநாயநிஸெஷு:॥

கவிதா கி. கவி ஹராயகம் ராணமுண்பாமிநெ.

ஸ்ரீதெவெங்குடையவெஜானமாவெநதே||

ஐதிகவிதாசி-கவலிஹவ) வவ-தந்த்ரவதந்த்ரவ)

ஸ்ரீசிவசுந்தரநாயகம் வெஜானாநாயகம் கருகிஷு

ബംഗ്ലാദേശ് ഹിന്ദു മതം

ஸ்ரீமத்வேதாந்ததேசிகன் திருவடிகளே சரணம்.

உ - ஈ ஹ ஸ, டு.

சு.சுவாமி

ஸ்ரீராமுவெண்கடநாயாயகு:—ஸஜாஹுதி.

புலாடாஜெஸிகெட்டாணாம்பராவரவிலாமவிசு

பு.வ.ந.வரஃதாநவாதிவாஃவடி||

ஸதாஅபாஸு) ப்ரஸாதித்தாலே வராவரதஜாநம் பிறத்
தவன் (பிறந்து) ஸவெபுஸாந் திருவடிகளை உவாயொவெயங்க
ளாகப்பற்றி உஜ்ஜீவிக்கவேண்டும். வரதகூமாவது - ஸ்வபூதி
கவஸூக்களெல்லாததுக்கும் யாரகனுமாய் நியனாவுமாய் சொ
ஷியுமான ஸ்ரியஃவதி. இவன்ஸ்தஸுஸபுஜ்யம் ஸவபுஸகூதியாய்வ
ரகாராணிகளும் ஸவபுஸாஸனஞம் (வரஜோதாரனம்) ஜொ
கூபுடினம் புகூபுராபுனம் வரவபுஹாதி வகூபுகாரஸு-
ஹாஸுயபிவபுமெவமித ஹவிசிஷ்டனயிருக்கும். இவனெயொழிந்
தவை சவரதகூம் இதுவெதநமென்றும், சுவெதநமென்றும்,
இரண்டுவகையாயிருக்கும். வெதநமானசவரதகூம்வரிஹிநுமான
சஹிபஸுபு.இதற்குஜாதபுக்ஸகூபுக்ஸவாகூபுக்ஸங்கள்வராய
தங்களாயிருக்கும். இதுவெபுகூநித்யுரவத்தாலேதி.வியபு.வக
ராவார் ஸஸஸரிக்குமவர்கள். புகூராவார்ஸஸஸாரங்கழிந்தவர்கள்.
நித்யுராவார் ஒருகாலத்திலும் ஸஸஸாரமில்லாத நித்யுஸவரி
கள். சுவெதநமாவது-அறிவில்லாதவஸு, சுவெதநபு.வபுதி
முணமென்றும் காலமென்றும் முகஸஸமென்றும் யபுஹ்
ஜாநமென்றும் உதுவிபுயமாயிருக்கும். தி.முணமாவது ஸகா

ஐமணத் தாயாய்மான ஐவரூ. இதுவுக்குத் திவிக்குத் திவிவாமத் தாலே இருபத்தினுலவகையாய் ஹவலூதாசுடமாக, கெசுத் துருக்கு காயகரணா ஐரூவெண வர்ரிணரீத்து ஹவலூதாசுடமாக ரொயாநா ஐகளைப்பண்ணும். காயமாவது - கண்ணா ஐவிவாமத்தை யுடைத்தாய் ஸவட்குத்தாவான ஸ்ரூரூலே ஸஹகாரியாக ஸ்ரூதமாயிருக்கும். ஸ்ரூலுக்காவது - ரஜஸூலுக்களன்றிக் கே ஸக்யமாணா ஸ்ரூயமான ஐவரூ இது ஸ்ரூரூலுக்கும் நிதருக்கும் ஸ்ரூருக்கும் விதூஹா ஐரூவெணவிதி (ஹை) மாநிருக்கும். யதூஹைத் தாநமாவது - வராவரூதாக்களுக்கு ஸ்ரூதாவையும் ஸவரூதிரிதவலுக்களையும் ப்ரகாஸிப்பிக்கவற்றான ஜாநடி. இந்த ஜாநத்தாலே ஸ்ரூதாக்களுக்கு ஜாநுக்கத்துக் ஹைதூபுக்கள் உண்டாகினன. வயருக்கு நிவிஸகாரி கத்துக் ஸ்ரூலுக்காவது - தகைஜாநூலுநிவூதியடிகுத்துக் ஸ்ரூலுக்காவது, வயன்முன்பு பண்ணின வயருக்காகக் கெல்லாம்தன்ன யிகாராநு (ரூவெண மூணமாக) ப்ரவதூரூபாய் நிதம்பண்ணி, மேலவராயம் பண்ணாதேவரூலுக்கிடத்தையும் ஒருவழியாலே கழித்து ஸ்ரூனும்.

குரள்வெண்பா.

முத்திக்கருள்குட முன்றைத்தெளி முன்னம்

இத்திக்காலேற்குநிதம்.— அ-ர.

(௩)

இத்திகவிதா கிடுகலிஹை—வெடிகாஜா வாயுவுக்குத் திஷு

தூதூவடி

ஸவலுண்பா.

தேசிகன்திருவடி களேசரணம்.

௩-ரூலுவு.

ரூ ஹ ஸூவடி.

ஸ்ரூலாவெண்பா நாயாயு—வெடிகாஜா.

கநா ஐகாயம் ஸவலுரித்துப்போந்த ஜீவாநூக்களுடைய உஜ்ஜவநாசுடமாக, கிஷூதூரூலுக்கள் தகைஹிதவரூஷாசுடங்

களைப் புகழுவாதிக்கும். அவைநிறைவு ஸம்மதெண்ணுமஹஸ்யத்தையும் புகழாபிப்பிக்கும். இவைநிறைவு திருமந்திரம் ஸ்வஸம்மதம். இதுதான்முன்றுபதமாய் எட்டுத்திருவக்ஷரமாயிருக்கும். இதில்புஷ்பபிஷமாண பூணவம்ஸாரதஸம்மதம்-இது முன்றுபதமாய்முன்றுபதமாயிருக்கும். இதில் புஷ்பாக்ஷரம் ஸ்வஸ்காரணவததனம் ஸ்வஸ்க்ஷரம் நிறுதிருவாயிகெடுஷக்ஷ பூதிஸம்ஸ்யியான பூதிஸம்ஸ்யியைச்சொல்லுகிறது. இதில் வதஸ்க்ஷிபுஷக்ஷமாகிற ஸம்ஸ்யத்தைக்காட்டுகிறது. பிஷ்பாக்ஷரம் ஸ்வஸம்ஸ்யத்தை மந்தெருவரோடு துவக்கநியமிக்கிறது. துத்யாக்ஷரம் ஸ்வஸம்ஸ்யத்துக்கு சூச்யயனய்ருக்ஷணியனம் ஜாநாநநுஸூரவமணனம் சுணுவாய் பெஹாபிவிருக்ஷணனான ஜீவாதாவைச்சொல்லுகிறது. ஆக இப்பூணவத்தால் * கண்ணபுரமொன்றுடையானுக்கடியே நெருவர்க்குரியேனென்கிறதடியே ஸ்வஸ்க்ஷரவதநநுபாஹஸ்க்ஷரவததனென்றதாயிற்று. பிஷ்பபிஷமாண நஸூ இரண்டாக்ஷரமாய் இரண்டுபதமாய்(நானென்க்குரியனல்லேன் என்காரியத்துக்கு நிரவெக்ஷஸ்தத்தினுமல்லேன்) என்கிறது. இங்கேவாமவதஸ்க்ஷம்ஸ்யிதடி. இந்நஸூக்குச்சரணாகதியிலும் தாதாரும். சுநிஷ்பநிவூதிபெய்யாக்ஷிபுக்கிறதாகவுமாம். இப்படி நஸூதன்னிலே ததூஹித வஸுஷாஸுபு புகாஸநமுண்டு. நாராயணஸஹம்-நாரங்களுக்கு சுயநமென்றும் நாரங்களை சுயநமாகவுடையவென்றும் ஸ்வஸ்யாரகாபிவிஸிஷ்டனான பூதிஸம்ஸ்யியைச்சொல்லுகிறது. இதில் வதஸ்க்ஷிபுதாடித்ததைமுன்னிட்டுக்கொண்டு அதின் வமமானகெடுக்காட்டுகிறது. இத்தால் * ஒழிவில்காலமெல்லாமுடனும்மன்னி-வருவி லாவடுமைசெய்யவேண்டுநாம் என்றதாயிற்று* சுகாராதூபியெவ என்கிறபொருத்தைஇங்கே யநஸ்யிப்பது.

உதிதிருபித்தாயிகாரஸம்ஸ்யி.

இப்படிதிருபித்தத்தில் ஸம்மதஹிதங்களான ததூஹிதவஸுஷாஸுபுங்களைவிஸுஷமாக்குகிறதுமாய் இதில் வதவஸுஷணம் ஒருவாகுமாய் உவாயவரம், உதூரவணம் இரண்டுவாகுமாய்உவையவரம். இவைஒரொன்றுமன்று வடிமாயிருக்கும். புஷ்பிஷண

த்தில் ப்ரபலவடிமூன்று வடிங்குட ஸலேவடிமாடுருக்கும். இதில் (ஸ்ரீஜைஷம்) ஸவடிருக்கும் சூஸ்ரபணீயையாய் * அகலகில்லே நென்கிறபடியேதன்னை சூஸ்ரயித்திருக்கிற பெரியபிராட்டியாரோடு பிரிவற்றவனென்கிறது (நாராயணஸூம்) * நிகரில்புகழாய் உதராதிகளிற் சொன்னவாழையு ஸாரிகுவலஸீயு ஸளவஹாரிகளையுடையன ஸவெடிஸ்ரானைச்சொல்லுகிறது (உரணஸூம்) ஸரணுவிஷயத்தில் சுயவொத்தவநாடிகளுக்காக, டாவலவதன் பற்றுந்துறையானதிருவடிகளைக்காட்டுகிறது, (ஸ்ரணடி) என்கிறவடிக் திருவடிகளுடைய உவாயலாவத்தைச்சொல்லுகிறது (புவடி) என்கிறவடிக் ககிணநாயிகாரி ஸரணுன் திருவடிகளை உவாயமாகக்கொண்டு ஜஹாலிஸாலாஜிவிசிஷ்ட ஹநாஸம்பண்ணுகிறபடியை ப்ரகாசிப்பிக்கிறது. (ஸ்ரீதே) என்கிறபதம் ப்ராவகனா நாராயணன் ப்ராவடுனய்க்கொண்டு கெக்யடி ப்ரதிஸம்வாயியாம்போது, வதீவிசிஷ்டனயிருக்கும்படியைக்காட்டுகிறது. இங்குற்றநாராயணஸூம் ஸவடிப்ரகாஸிவிஷ்டனய்க்கொண்டு நிரதிஸயலொமடுன ஸவடிஸெஷியெய ப்ரதிவாடிக்கிறது. இதின் உதாஸிடியிலும் திருமேத்தில் போலே கெக்யடி ப்ரகாஸுடையைக்கண்டுகொள்வது. இக்கெக்யடும் ஸவடிவிரொய ரவரிதமானபடியை இந்நிலைகணிசிக்கிறது. ஸ்ரீரான நாராயணன் திருவடிகளில் களையற்றதிடுகெக்யடும் பெருகக்கு ஸ்ரீரான நாராயணன் திருவடிகளிரண்டையுஞ் ஸரணமாகப்பற்றுக்கிறேனென்று இதில்திரண்டபொருள்.

உதிதயாயிகாரஸூவலணடி.

இப்படிதிருமேத்திலும் தயத்திலும் ப்ரகாசித்த உவாயத்துக்கு ககிணநாயிகாரிகு நிரவெக்ஷகாடிகளைக்காட்டிக்கொண்டு, வியிடுவத்தாலே உவஸூஹணம் பண்ணுகிறது உரஸூராகம். இதுதான்மூன்றுவாக்யமாய் பன்னிரண்டு பதமாயிருக்கும். இப்படிஸஹஸூயம் உதரொதரம் வடிங்களிரட்டியாய் விஸதீகரணமாயிருக்கும். இஸ்லோகத்தில் ப்ரபலவாக்யம் உவாயவியாயகடி;ஜிபிவாக்யம்மஹப்ரதிவாடிசும்; உதரவாக்யு சுதக்யக்யகாடிததரம். (ஸவடியிடுங்களைபும்விட்டு) என்கிறவிரண்டுப

தங்களாலே * நினைவிலங்குபாதமன்றிமற்றோர்பற்றிலேனெய்சினே
என்கிறபடியே ஊவிதலிளிக்கு உவாயாஊரமற்றிருக்கிற வயிகா
ரிவிசொஷத்தையாதல், புவதியினுடைய யஜ்ஞாகாரநெரு
வெக்டிராழிகளையாதல், சொல்லுகிறது. (என்னையொருவனை) என்
கிற விரண்டுபதங்களாலே ஸ்வாவஸ்தாபிமாணவியிஷ்டமுமாய் பூ
யாநெருவாயகூறியவெக்டிரை ஸ்வாஸ்தாபிமாணவியிஷ்டமு
மான ஸ்வாஸ்தாபிமாணவியிஷ்டத்தைக்காட்டுகிறது. (சாண்டிக்யம்) என்
கிற விரண்டுபதங்களாலே சாண்டிக்யம் விசுவாஸ்தாபிமாணவியிஷ்ட
வைதிதிக்கிறது. (நானுன்னை) என்கிற விரண்டுபதங்களாலே நானுன்னை
கூறப்பண்ணின ஸ்வாஸ்தாபிமாணவியிஷ்டம் விசுவாஸ்தாபிமாணவியிஷ்ட
மையும் சொல்லுகிறது. (எல்லாபாபங்களினின்றும் விடுவிக்கக்கட
வேன்) என்கிறவிரண்டுபதங்களாலே வெகுமதியுள்ளவர்களை நி
ஸ்ஸொஷமாகக் கீழ்த்திட்டும்படியைச் சொல்லுகிறது. (சொகிக்கவேண்
டாம்) என்கிறவிரண்டுபதங்களாலே புலவர்ந்தந்தரும்பின் வஸ்து
உபநிஷத்தியை விலக்கி நிஸ்ஸொஷமாகவேண்டும் என்றருளிச்செய்த
உத்தரவுகளையே உவதுகிண்கிறது. ஆயத்தில்வசிவெட்டாத்தரவணங்
களுக்கு இதில் வசிவெட்டாத்தரவணங்கள் சேர்த்தியாகிறது.

சூரஸ்வண்பா.

மூன்றிலொருமூன்று முவிரண்டுமுந்நீர்க்குந்
தோன்றத்தொலையுந்துயர்.—அ-ர. ச

உதிவாழிசொகாயிகாருஸம்வெண்குடி.

ஐதிதகூத்ர யவெஸுஷாரஹஸுத்ரிதயஸுய|
வடிவீவெஹுடுஸௌநவதக்ஷாஸீபுடிஸிதா|

ஸ்ரீராம திராடிவ்யாஷாதி, பதிவர்களுடைய நன்மைக்காக
உவாழ்வதென்பதா | சுகழ்வாடிவியதிதெவெரிபெண்களும்
ஸ்ரீராம திராடிவ்யாஷாதி, பதிவர்களுடைய நன்மைக்காக

ஐ.திகவிதாதி-கவலி-ஹவ-வெஜாநாபாய-வ-கூதிஷ-

സമുദായം ഉപരിയായി സംഭവിക്കും.

உயிருமுடலுமுடலாகவோங்கித்
தயிர்வெண்ணெய்தாரணியோடுண்டான்-பயிரில்
களைபோலசுரரைக்காய்தான்றன்கையில்
வளைபோலெம்மாசிரியர்வாக்கு.— அ-ர. ௫

ஸங்குதபுராவிஸ்யுதிஸ்யுதீ (திஹாஸபுராணம்) களி
ல்சொல்லுகிற தக்ஷணமூர்த்தி நவபலகூலாக வொக்கோவாயாநவலா
நம் வேண்டுகையாலே, உபேக்ஷுவுக்கு விஸேஷித்தறியவேண்டும்
விஷயி ஶீஸுரத தங்களை வொக்காவென்றும் வொமென்றும்
வெளிதாவென்றும் உவநிஷத்துச்சொல்லிற்று. வொக்காவாகை
யாவது—வொமத்தையுடையவனாக. இது ஸவெஸ்யுரனுக்கும்
போதுவாயிருக்க, அவனை வெளிதாவென்று பிரியச்சொல்லுகை
யாலே, ஸவ-வெளிதாக்கமன்றிக்கே வராய்நவொமனான ஜீவ
னைஇங்கு வொக்காவென்கிறது. * சுயிஷாநந்தயாகதூரான்கிற
விடத்திலே சுத்யுஸஸமும் வராய்நகதூராவச்சொல்லுகிற
து. விஷயிஶீஸுரர்களுள்ளும்போதுவிஷயமும்வராய்நவெதந
விஷயம் * உஹாதவனவ தவவிஸுவடாஸுதா. உத்யுகிறிப்ப
டியே ஜீவனுடைய ஜாநாநடி ஸுராவாடிகளும் வராய்நங்களா
யிறேயிருப்பது. உஜீவவமுத்தில்ஸீஜாங்குரகூர்த்தாலே சுநாடி
யானவ வராய்ப்பவாஹமடியாக, முடிவில்பெரும்பாழான சிறை
க்கூடத்திலே முப்பிரியான ஸகாடிமுணங்களாலே கட்டுண்டு கழ
லவிரகந்துக்கிடக்கிறவர்கள் வடிகள். இவர்களிலே வொக்காஸாஸ
ங்களிற் சொல்லுகிறதொருவிரகாலே (வொக்கயிஷுராதி) என்னும்ப
டிமுனிவுதீர்த்து நிகுரோடொக்கமுகப்பேகவிப்பணி கொள்ளப்
பெற்றவர்கள் உதூர்கள். நிகுரஹவடிநவவத்தாலேநிகுரெகெ
கய-வரான ஸவஸுஸவாஸநாடிகள் நிகுர்கள். வொமெ
மென்பது - சுநவாஸுமென்றபடி. இதுஜீவஸுரர்களுக்கும்பொ

துவாகையாலேவெவ்வாபாவடிங்களிற்சொன்ன ஹோதுகூடும்
 நியம்துகூடும் இல்லாதவிஷயத்தை இங்கு ஹொமொமென்கிறது.
 இத்தைசுவித்தென்றது-ஜநாஹிதமென்னபடி. சுவெதநகூபுகெ
 வமொணங்களுக்கும் யுத்தஹிதஜாநத்துக்கும் பொதுவாகிலும்-
 இங்கு சூவியாவெதநமென்று வலவடிகள் நிரூபித்தவை, சூ
 மொணமும் காமமும் ஸாஃவகூமும் என்கிற டிவ்விஸெஷங்க
 ள். சூமொணமாவது-வரிசிதஸுவத்துக்கும் டிவ்வுத்துக்கும்ஹொ
 ஹத்துக்கும் விஸெஷகாரணங்களான ஸகூராஜஸூஜஸூக்களாகிற
 மொணங்களுக்காஸூயமானடிவும். இது கெவவபூகூதியென்றும்
 பூகூதிவிகூதியென்றும் கெவவிகூதியென்றும் மூன்றுவகை
 யாய், இருபத்தினாலு தகூரூபமாயிருக்கும். இவைற்றில் ஸூவாவ
 த்தாலும், வஹீகூரூபங்களாலும் டெஸகூரூபவெதத்தாலேயுண்
 டாம் விகூதிகளுக்கு எல்லையிலை. காமமாவது - ஜவவிஹூகூங்க
 ஹையுடைத்தாய் வாவவூபாடிவூவெஸ்களுக்கு விஸெஷகாரண
 மானடிவும். இது எப்போதும் அவ்வாவஹூக்களுடைய ஹி
 தவவிஷய சூதூஜாநவூவெஸங்களுக்கும், தன்னவெஹூங்க
 ளாலேநியாசிகமாயிருக்கும். இதற்குஸகூாடிமொணசூயமுன்றிக்
 கேயிருக்க உவாயிவிஸெஷங்களாலே ஸீதகூாமம் உஷகூாமம் எ
 ன்னுமாப்போலே ஸாதிக்கூராஜஸூதாஸூாடிகூாம விஹாமமுண்டா
 கிறது. ஸூஹூவஸம்முதலாகிநூஷூடிவஸவயுத்தமாயெங்கு
 மிதுகண்டுக்கொள்வது. ஸாஃவகூத்தல் இப்படிப்பட்ட காமவிஹா
 மமுன்றிக்கே வலவடாவராடிவிஹாமோசூமேயாயிருக்கும். ஸாஃ
 வகூமாவது ராஜஸூஜஸூக்களன்றிக்கே பூகூதஸகூவிஹூண
 ஸகூத்துக்காஸூயமான டிவ்வும். இதுஸவரிக்கூரூன ஸூயவதி
 க்கு ஹொமொமொவகூரூனஹொமூலாநா லவமாய்க்கொண்டு
 சுநனாஸூயமாய் ஹிராணூமஹூடிஸூநங்களெல்லாம் நூகூமா
 ய்தோற்றும்படியான சூநூகூலூ பூகூடித்தாலே வாரிவடி
 ஸஸவாவூமாயிருக்கும். இப்படிமுன்றுவகையானவெதநாவெத
 நங்களுடைய ஸூரூவஸூதிபூவூத்திகள் மூன்றும் தானிட்டவழ
 க்காம்படி நிற்கிற ஸூயவதியெயெபூரிதாவென்கிறது. இவன்

மூன்று ஸாஸ்டாநியத்தாலே ஸவபுஸாஸீரியாய், மூன்று வுராவாஸ
 விஸெஷங்களாலே ஸவபுகாயபுங்களுக்கும் ஸவபுகாஸணமாய், மூ
 ன்று காலத்திலும் ஸகரூபவஸூரூபங்களை யுடையவனாய் - மூன்று
 ஸாநத்திலே நித்யவாஸத்தையுடையனாய் - மூன்று வகையான சு
 வபாவதாரத்தையுடையனாய், மூன்று யுமத்திலே விஸெஷித்து
 ப்ரகாஸிக்குமவனாய் - மூன்று மூணயுமத்தாலும் த்ரியுமனாய், மூ
 ன்று வுரூஹங்களாலே மூவிரண்டு ப்ரகாஸங்களைப் பண்ணுமவனாய் -
 மூன்று வாரூஷாஸூபங்களுக்கும் மூலமாய், மூன்று ப்ரானங்க
 ளாலும் ப்ரதிஷேயமில்லாதவனாய், மூன்று மாத்திரையான ஒற்றை
 யெழுத்துக்கு ஶுபூஷாஸூபமாய் - மூன்று ரஹஸ்யங்களில் ஸிஸெக்ஷ
 யாலே விஸெஷித்தறியப்படும். ஸ்ரஹத்துக்கு உபநிஷத்துக்களிற்
 சொன்ன தெய்வியும், ஹோகூபுக்ஷவிஸிஷ்டரூபத்தாலும் ஹொ
 மபுக்ஷவிஸிஷ்டரூபத்தாலும் வெபூரகக்ஷவிஸிஷ்டரூபத்தாலும்
 உபவஹம், தன்னையும் வெபூரிதாவையும் பிரியவறிந்து பற்றினவனு
 க்கு அவன் ப்ரஸாதித்தாலே ரோக்ஷமென்று இங்கே ஒதுகிறது.
 இப்படியே வக்ஷஸாஸூபாயாஸிகளில் படியேவராவராதக்ஷ விவெ
 கம்பிறந்தால் * கெப்யெயா நாராயணஸூதா என்றும் - ஸூதூவபு
 ஸூததவிஷ்ணு என்றும் * தஞ்சும்போதும் விடாதேதொடர் என்
 னுஞ்சொல்லுகிறஸூதாநாஸ்டாநம், கூதபுஸெஷமுடையவனுக்
 கு உவாயொவகாஸ வியியாலே வந்தஹோமம், கூதகூதபுஸூக்
 கும் வெகெகெயெபாவகாஸவியியாலே வந்தஹோமம். ஹொயுனாய்
 நித்யஸீயானஸெஷி ஸஜாயிக்ஷரிபுனாஹம்போலே ஹொமமும்
 நிஸாரஹயிகமாம்.

கட்டளைகலித்துறை.

அலையற்றவாரமுதக்கடலக்கடலுண்டமுகில
 விலையற்றநன்மணிவெற்புவெயினிலவோங்கும்பகல்
 துலையற்றனவென்பர்நாய்மறைசூடுந்துழாய்முடியார்க்
 கிலையொத்தனவுவன்பாதம்பணிந்தவர்க்கெண்ணுதற்கே.

ஸகஸாஸூதாயபுஷஸூபுதவெகெபெஸெந
 தகூநவநீதகெதகூநுதெநவநீதநதூகூபுதிஷு

வரஹஸ்ய நவநீத்யு வரஹஸ்ய நவநீத்யு வரஹஸ்ய நவநீத்யு
வரஹஸ்ய நவநீத்யு வரஹஸ்ய நவநீத்யு வரஹஸ்ய நவநீத்யு
வரஹஸ்ய நவநீத்யு வரஹஸ்ய நவநீத்யு வரஹஸ்ய நவநீத்யு
வரஹஸ்ய நவநீத்யு வரஹஸ்ய நவநீத்யு வரஹஸ்ய நவநீத்யு

உதிகவிதாசிக்ஷஸ்ய நவநீத்யு வரஹஸ்ய நவநீத்யு

சுதிகவிதாசிக்ஷஸ்ய நவநீத்யு

வரஹஸ்ய நவநீத்யு.

ஸ்ரீமதேவமஹாநாமஸ்து நம:.

நி - ரஹஸ்ய நவநீத்யு.

ரஹஸ்ய நவநீத்யு.

நேரிசைவெண்பா.

உத்திதிகமுமுராமுந்நிம்மும்துந்நுஞ்
சித்தமுந்நரத்தெளிவித்தார்—முத்திதந்நு
முலமதையின்முடிசேர்முகில்வண்ணர்
சீலமறிவார்சிலர். அ - ர எ.

வகுவெவ்வாராமான திருநீத்யுத்தித்யுந்நு வாகுங்களில்
அடைவே வுரலிவவ்வெண்பா வுரலிவவ்வெண்பா வுரலிவவ்வெண்பா
வெண்பா வுரலிவவ்வெண்பா வுரலிவவ்வெண்பா வுரலிவவ்வெண்பா
* வுரலிவவ்வெண்பா வுரலிவவ்வெண்பா வுரலிவவ்வெண்பா | என்
கிறபடியே வுரலிவவ்வெண்பா வுரலிவவ்வெண்பா வுரலிவவ்வெண்பா
நாந்நுமண்களும் வுரலிவவ்வெண்பா வுரலிவவ்வெண்பா வுரலிவவ்வெண்பா
னும் வுரலிவவ்வெண்பா வுரலிவவ்வெண்பா வுரலிவவ்வெண்பா
குகளும் வுரலிவவ்வெண்பா வுரலிவவ்வெண்பா வுரலிவவ்வெண்பா
பழவடியேன் கண்ணபுரமொன்றுடையானுக்கடியே நெருவர்க்கு
நியேனே என்கிறபடியே திருநீத்யுந்நு வுரலிவவ்வெண்பா வுரலிவவ்வெண்பா
நு வுரலிவவ்வெண்பா வுரலிவவ்வெண்பா வுரலிவவ்வெண்பா
வுரலிவவ்வெண்பா வுரலிவவ்வெண்பா வுரலிவவ்வெண்பா
வுரலிவவ்வெண்பா வுரலிவவ்வெண்பா வுரலிவவ்வெண்பா
சுத்யுத்யுந்நு வுரலிவவ்வெண்பா வுரலிவவ்வெண்பா வுரலிவவ்வெண்பா

யே நித்யஸௌவதிக்ருமாய் நித்யவரத்க்ருமாய் சுவிதே
விபிக்குப் புகலொன்றில்லா வடியேனை யினியொரு கூட்டவருத்தி
லே முட்டாதேயடைக்கலமாகக்கொண்டு ருக்ஷித்தருளவேண்டுமெ
ன்னை. மௌவீதபட்டினமாவது * தெநஸாரக்ஷ ரீரணஸுபமௌ
ஸாரீவியுகூதா ஐத்யாபிகளிப்படியேகளையற்ற ஸுரரிதாரு
கென்கயட்த்துக்கு ஸுரலவயொமருன ஆராவன்பிலடியேனுக்கு
உவாயியடியாகவந்த வயொமருங்களெல்லாங்கழித்துவழிவிடாவடு
மைகொணவொழித்தருளவேண்டுமென்னை. இப்படி செஷசெ
ஷிவாவத்தாலே இருவஸாயு முறவாக்கி செஷசெஷிகுதருத்
தாலே யிருவஸாயுமவணக்கி செஷசெஷிமௌததாலேயிருவஸா
யும் வணகரஸமாக்குகிறது திருமேனும். இதிலே ஸாரீரகசூரீத்
தாலே தோற்றினவரதிக்ருமையும் வரரிஹிதிக்ருமும்வரரிவா
ருஷாஸுபத்தையும் ஸுரலவாநுரலவவிசெஷணவிசரிஷமா
கவெளியிடுகிற ஸாரணாமதிமேனும் தத்தல் மூன்றுவாசுருங்களிலடையே
உபாயவிசெஷமும், வுருஷாஸுப விசெஷமும் விரொயிநி
வருதிவிசெஷமும் விபிஸாரபுரலவத்தாலே இருவஸாயாகச்சே
ர்த்த நிற்றும்படியநுஸநெயும். எங்கனெனென்னில்; ஸீரான
னநாராயணநு சுவிதேவிபிக்குவருஜாரீரகூலாவெக்ருமாய்த
செஷவருத்தூகமுமாய்வருவயாநமற்று வுயாநமுமாநவிசெஷா
யம். * சுநநருவாரபெரு அகலகில்லேன் ஐத்யாபிகளிற்சொல்லு
கிற ஸாரணாமதி - அவனுடைய வரீகரணொவாயம். வுரு
ஷாஸுபவிசெஷமாவது * தனக்கேயாகவெனைக்கொள்ளுமீதேனெ
கிறபடியேதன்னேனும் தான் பண்ணுகிற கென்கயட்த்தோடுத்துவக்
கற்று * கண்டுகேட்டுற்று ஐத்யாபிகளிப்படியே நிரகிரயவொ
மருமான நித்யவிபிவாரபுருத்திலே வாரிவருணடாநுஸவவரீ
வாஹமாய்க்கொண்டு ஸாரபுருமான, செஷி (ஸாரபுரு) புகந்தகென்க
யடும்.

விரொயிநிவ்ருதி விஸௌமாவது * தனக்கேயாகவெனைக் கொள்ளுமீதே என்கிறபடியே [தன்னோடு தோன்பண்ணுகிற வெகெ- கய-புத்தோடு தனுவக்கறுத்து] ஸவ-ராவிடிநிவ்ருத்திபிறக்கை. இப் படிப்பட்ட விரிவாக்கிடுங்களுனவா-ருஷாஷு-பங்களையும் சேர்த் து ஸாக்கிவா-ருஷாஷு-பத்தில் இருவகையானகளையற்ற படியையு

ம்காட்டுகிறபயத்தில் வலுவெழுத்தரங்களுக்கும் * ஸஹா துஸ்ரா
 ணளமாஸ்டு, ஹவாஸ்துஹவெவெஹொ என்கிறவிரண்டுஸ்ரா
 கங்களுக்குஞ்சேர்த்து இவைவற்றிலதோன்றின வரஹிதத்தினு
 டைய சுயிகார நெருவெகூவுஸுராவ ப்ரஹாவங்களையும் வெ
 றியிட்டுக்கொண்டு உவவ்ய ஹணமான வரஹிஸ்ராகத்தில் மூன்று
 வாகுந்களிலடையே சுயிகாரிகு டுத டுமும் ஸராண டுத டுமும்
 கூதக டுத டுனுடைய உதூக டுத டுமும் சுநுவநெயம். சுயிகாரிகு
 டுத டுமாவது * மேம்பொருள் உதராடிகளில்படியே விவெகா
 டியுதூனய்க்கொண்டு * விடைக்குலங்கள் என்கிறபாட்டின்படியே
 ஸநாதநயரீடமான ஸவடூஸாகஸராண டுனுக்கு விண்ணப்பஞ்
 செய்கை. ஸராண டுத டுத டுமாவது * தபர்க்கூட்ட வல்விணைய
 நாசஞ்செய்யுஞ்சதிர்முர்த்தி, என்கிறபடியே ஸராணாமதி விரொ
 யிகளையெல்லாங்கழிக்கக்கூ ஸவடூஸவியானதன்னை தட்டுமாறி
 த்தாமதின்றேற்றின சுமையை'யெல்லாமெறிட்டுக்கொண்டு இவனை
 தன்னளவாகவயர்வெடுக்கை, உதூக டுத டுமாவது * அத்தவகியன்
 னையாகி என்கிறபாட்டின்படியே மநவெஸத்தேற்றி * சிற்றஞ்சியு
 காலே என்கிறபாட்டின்படியே ஸவடூஸகாரத்தாலும் சுநந டுன
 ய் ஸயப்ரயொஜநஸாலீயகெகெகயடூவாருகை இப்படியால்
 ஓரயிகாரியெயஸராண டுன் ஹிதததததத்திலே மூட்டும்படியையு
 ம் இவனுக்குவியததித்தைப் பண்ணும்படியையும் ஸராணாமத
 ன் வீதஸாகனய் ஸவடூஸவிக்ரு வியததிங்களானஸவடூஸ
 ஷவ டுதிகளையும்பண்ணும் ப்ரகாரத்தையும் கணிசிக்கிறது வர
 ஹிஸ்ராகம். இதில்சொன்னஸராண டுனுக்கும் ஸராணாமதிக்கும் மஹ
 த்துக்கும் ஷஸகவாடிவாரிஹுடிமில்லை, ப்ரவதூஸ்யாடிகளெல்
 லாம் இதின்விவரம்.

எண்சீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

எனக்குரியனெனதுபரமென்பேறென்னுதிவை

யனைத்துமிதையிலலாவிதைக்கடைத்தோம்

தனக்கிணையொன்றில்லாததிருமால்பாதஞ்

சாதனமும்பயனுமெனச்சலங்கடர்க்கேதாம்

உனக்கிதமென்றோருபாகனுரைத்ததுற்றோ

முத்தமனுமவனுதவியெல்லாங்கண்டோம்

இனிக்கவருமவைகவரவிகந்தாஞ்சோக

மிமையவரோடொன்றினிகாமிருக்குநாளே.

(அ)

முருஹநநெதுவாஜியிதரஹஸெந வெங்குடெஸெ
ந | நவநீதலிவமுஹீதநவகரிடிந்திரிவாடி||

வசுபிதகலிசொஷா வுஜுலொமாநுவநூம் ஸு
ஜிதமுணஜாதாம் ஸுமாமாரயுகூடிஸுதஜநவஹுமாரநூம்
ஸுயவீவெங்குடாடிள ஸுயசுவலிநுநிதும் ஸுநிவாவஸ
குவெவ||

உதிகவிதாசுகுலிஹஸு—வெஜானாநாயுடைய

சூத்திரம் ரஹஸுநவநீதம்

ஸவபுணடி.

ஸ்நிமிகானே ஸுமாமாரவெநே.

ஸ்நிதெவெஜானாமாரவெநே.

சு - ரஹஸு.

தகவரிதசுசு.

ஸ்நிதெவெங்குடநாயுடைய—வெஜானாநாயுடைய.

நேரிஷுவெண்பா.

தத்துவங்களெல்லாந்தகவாலறிவித்து

முத்திவழிதந்தார்மொய்கழலே - அத்திவத்தில்

ஆரமுதமாறுமிருநிலத்திலென்றுரைத்தார்

தாரமுதலொதுவித்தார்தாம் அ. சு.

ஸ்நிதெவெங்குடநாயுடைய—வெஜானாநாயுடைய.

வெஜானாயெடாவபெசுத்தாலே ஸாஸீரகலிஷும்தாஜிகளைக்
கொண்டு ஸாக்ஷிகருக்கத்யவேண்டும்தகவம்பரமென்றும்கவரமெ
ன்றும் இருவகையாமிருக்கும் (க) வரதகவமாவதுநினைத்தவெல்லா
ப்பொருள்களுக்கும்வித்தாய் ஸவபுணுக்களிலும்* உடன்மிசையு

பிரேனக்கரந்து நந்தாவளக்கேயளத்தற்கரியாய் என்றும், உணர் முழுநலமென்றும், அளப்பரியவாரமுதைஎன்றும், அமலென்றும் சொல்லுகிறபடியே சுதபுதுத (தலை) மாய்மணங்களுக்கும்சுதி ஸயாவஹமாய் திருவுக்குத்திருவாம்படி திருவாயிகுமெனவான வுராவைத்தையுடையனாய் * உயர்வற வுயர்நலமுடையவெனவான என்றும்படி சுநவயிகாதிஸயாநதும் முதலான சுநனகருணாணமணங்களையுடையனாய், சூழிதர்பலபிறப்பும் பிறவாதபடி தானென்னென்னயோரியுமாய் பிறக்கக்கடவனாய், அவர்கள் நாட்டில் பிறந்துபடுமவைபடாமைக்காகத் தான்பிறந்துபடாதன படக்கடவனாய்தான் சொல்லிற்றுச்செய்யும் டெவபுகுதிகளுக்குத்தானுஞ் சொல்லிற்றுச்செய்யக்கடவனாய், விவரீதாஹுணம் பண்ணும் சூலபுகுதிகளுக்கு தானும் விவரீதாஹுணம் பண்ணக்கடவனாய் தன்னை சுதராத்தா என்று நினைத்திருப்பாரைத்தானுந்தனக்கு சுதராத்தாவென்றுநினைத்திருக்குமவனாய், தனக்குசூதாத்தீய ஸலிபுணம் பண்ணினுருக்குத்தானும் சூதாத்தீயஸலிபுணம்பண்ணக்கடவனானபிரியவதிவாருவொத்தின், (உ) இவன் * பொங்கோதந்நுழந்த புவனியும் வின்னுலகும் அங்காதுஞ்செராமேயான் கின்றவெம்பெருமான் செங்கோலுடைய திருவரங்கச்செல்வனார் என்கிறபடியே உலயவிலுத்திவடாஹகனாய் * தன்னொப்பாரில்லப்பென்னும் இன்னில நென்னுயிர்மிரு நரையிலென என்றும் ஒத்தாராமிக்காரையிலைய மாமாயா என்றும் சொல்லுகிறபடியே ஸராயிகுடிபிழையிருக்கும், (ங) சுபாகுதமாய்வெனாவநிஷத திவாடி ஸுபலகைவனுசுகூபமாய் சுலலுஷணராவலிபுவித்ருதகாஸ்யபாநடிவபுலமெவிபு ஹவிசெஷத்தாலே விபரிஷ்டனய்க்கொண்டு வரவபுலஹாடிவனுபுகாரனயிருக்கும், (ச) வாராவமாவது நிதபுமாய் வனகராவமாய் நிதபுருக்கும் புகருக்கும் ஸெவபுமாய் * குழுவிற்தெவர்குழாங்கள் கைதொழச்சோதிவெள்ளத்தினுள்ளே என்றும் ஆதியஞ்சோதியருவென்றுஞ் சொல்லுகிறபடியேவானுயிரின்பம் மன்னுவீற்றிருத்தராவடி (ரு) வபுலஹங்களாவன - உபாராவமடியாக வலவலவலவலத்திற்கு உதரொத்தாரம்காயபுகாக்கொண்டுபிறந்து * முன்னேவண்ணம் பாவினவண்ணம் பாவினீர்மை செம்பொனீர்மை உதராகுகளிற்படி

யே சுருத்தித் தாயுமங்கள் தோறும்—மாறிமாறிவரும் நிறங்களை
புடைத்தான ரூபங்கள். (சு) * சுவிர் நவிசெஷத்தாலே ஜீவசிந்தா
ஹொகார ஸபவாறுங்களான ஸங்கஷ்டணபுரி—தூநிரு—புரூ
வங்களில் ஜாநவொளிகளில் இவ்விரண்டு மூணணங்களும்—ஸ
ஹாரஸாஸபவத்தூநாடிகளில் இவ்விரண்டுத்தொழில்களும் உ
டைத்தாயிருக்கும் (எ) வாஸுபெவாடிகளானநாலு வுஹங்களி
லும் ஒவ்வொரு வுஹத்திலேமும்முன்றாகப்பிரிந்து கெஸவந்த
மரில் சொல்லுகிறதிருநாமங்களையுடைய ரூபங்கள் பன்னிரண்டும்
வுஹொகாரங்கள். (அ) விவவங்களாவன * மீனாயாமையுமாய் உ
தூடிகளிற்படியே விவத்திகளோடு ஸஜாதீயங்களாய் தோன்று
ம் ரூபங்கள் (க) அவைதன்னிலேதோன்றுவன சிலரூபங்கள்
விவவாணரங்கள் (க) சுஷ்யூ—பூரி (வ) ரூபவராவது * கண்க
ள்சிவந்து உதூடிகளிற்படியே உள்ளே யொழுகுக்குக்காண
லாவ தொரு ஸுக்ஷ்மரூபவிசெஷம் (கக) சுஷூவதாரமாவது
* தமருகந்ததெவ்வுருவம் மவ்வுருவந்தானே - தமருகந்ததெப்பேர்ம
ற்றப்பேர் நெஞ்சினுநினைப்பானெவனவனாகுநீழ்கடல்வண்ணனெ
ன்றும்படி ஸுயவ்வுருவபூஷ (பாநுஷ) வெவ்வலாநங்க
ளிலே ஸவபுலவஹிஷுவாய் சுஷூகவாரதூ—தூத்திற்கு எல்லைநி
லமாய்செஷசெஷிஹாஸஸவமாய்ஹுஹிஷமதூவஹிஷயதூ
பெய்யு என்று தானேயருளிச்செய்த ரூபம். (கஉ) தன்னு
ளேதிரைத்தெழுந்து உதூடிகளிற்படியே நிற்கிற இவ்வஞ்சு
ரூபமும் (அகலகில்லேனிறையுமென்றலர்மேல் மங்கையுறையும்
படியான ஸுஹாஸ்யமாயிருக்கும் (கங) * திருக்கண்டேன்
பொன்மேனி கண்டேன் என்கிறபடியே ஸுஷூகமாச இப்பர
தகூத்தை கண்டவன் மற்றிங்கோர் திருவில்லாப் புதுத்தை வந்
தேறான் (கச) இப்படிசுடர்மிகு சுருதியுள்ளன ஸ்ரியைவதிக்குஸ
ஸ்ரீமென்று பூரணவிசிமான சுவரதகூம் வெதநமென்றும் சு
வெதநமென்றும் இரண்டுவகையாயிருக்கும் (கரு) வெதநமான
சுவரதகூமாவது ஜீவஸபவாறுமாய் ஸுரூபத்தாலும் ஸகூரூபி
மூணங்களாலும் வரிஹிஷுமாய் சுஹிஷூடம் (கசு) இது ஸுய
பூகாஸதெயாலும் ஜாநமூணாஸ்யமாகையாலும் ஜாநமெ
ன்று பேர்பெற்று இரண்டுபடியாலும், தனக்குத்தான் தோன்றும்

தாய் சுநுகுலவலுவாய் சுதிவலுக்ஷமாய்திலத்திலத் தைவம்போ
லவும் ஞாநுவில் சுதிபோலவும் ஸவடாவுதநங்களிலும் சுநு
புவெலிக்கவற்றாய் நிவிடகாரமாய் மண்ணுயரவ்விதமாய் கண்
டுகேட்டுற்று மோந்துண்டுமலுமைங்கருவிகளுக்கும் விஷயமன்றிக்
கே நிஷபுஷு வெஷத்தல் டெவகூலி நுஷுக்வலெடங்கரில்லாம
யாலே டெவலிநுஷு ஞாநிபுஷுமொயரமன்றிக்கே ஸவடாவுத ஸா
யாரணங்களான சுஹுவாபிபுஷுங்களாலேதந்தாமுக்கநுலாவு
மாயிருக்கும். (கௌ) நானென்கிற வஸுடந்தானே வரவாபிவிஷய
மாய்போது அவனிவனுவனெவன் என்றும் நீயென்றுந்தோற்றும்.
(கஅ) இஜீவதகூம்வலென்றுப் வஸாரவ்விதரென்றும் இரண்டுப
டியாயிருக்கும். (கக) வலுராவார்பலசெய்வினைவன்கபிற்றாய் தின்
ணமழுந்தக்கட்டுண்டு பெருந்துயரிடும் பையிலேமாத்ரிமாதிப் பலபி
றப்பும்பிறந்து மண்ணுநீரோகால் மஞ்சலாவாமாகாமுமாய் புண்
ணுக்கையின்வழியுழன்று நானுவியநாகும் புதும்பாவஞ்செய்து
சூழ்த்தகண்ணுழ்த்துயர்த்தமுடிவில் பெரும்பாழிலே * பொய்ந்தின்
ஜாநுமும்பொல்லா வொழுக்குமழுக்குடம்பும் இன்னின்ற நீர்வம
யென்னும்படி தன்னுருக்கொடுத்து வெறுருக்கொண்டு * ஆவாரார்
துணையென்றலை நீர்க்கடலுளமுந்தும் நாவாய்போற்றிநவிக்கடலுன்
நின்றதுளங்கிற வெதநர். (உ௦) இவர்களுக்கநாடியான சுபுபு
வாஹவெவஷுஜத்தாலே அவ்வோவொமங்களுக்குப்போலே சுவ
ஸாரவபுதீக்ஷலாவதுவாமுலமான லோக்ஷத்திற்கு முற்பாடு பிற
பாடுகளுந்நடாம். (உ௧) வஸாரவ்விதர் ஸுதரென்றும் திருரென்று
ம் இரண்டுவகை. (உ௨) ஸுதராவார் * எம்மாபாவியர்க்கும்விதிவாய்
க்கின்றவாய்க்குங்கண்டரென்றும்படி நடுவேவந்தயயக்கொள்கின்ற
நாதன்திருவருளாலே கருவிலேதிருவுடையராய் பீதகவாடைப்பிரா
ஸார் பரமகுருவாகிவந்து பாதவிலச்சினைவைத்துஜாநுக்கநதர, யா
னே யெனதேயென்கிற சுஹுகாரஸீகாரங்களாகிற படுகுழியினி
ன்று மேறி ஒண்டொடியாள்திருமகளும் திருமகள்சேர்மாற்பனும்
நீபுமே நிலாநிற்பக்கண்டசதிர்க்கண்டு ஐங்கருவிகண்ட விற்பந்தெரி
வரியவளவில்லாச்சிற்றின்பம் ஒழிந்துகோகண்மற்றின்றி நாகணை
சைநம்பிரான் சரணேசாண்மக்கென்று திருநாணன் தாள்காலம்
பெறச்சித்தித்து புகலொன்றில்லாவடியேனுன்னடிக்கீழமர்ந்துபுரு
ந்தேனே என்று அடைக்கலம் புருத்தவென்னை அஞ்சலென்னவே

ண்டுமென்றும் தொன்மாவல் வினைத்துடர்களை முதலரிந்து மங்க
ஒட்டுன்மாமாயை, மாயஞ்செய்யேவென்னை யென்றும்வளைத்து ஆக்
லகவிடும்பொழு தெண்ணிப்பாவமெல்லாம்சும்மெனாதேகைவிட்டோ
டித்துறுகல்பாய்ந்து சுரோரோடியர்வில்சென்று மன்னுங்கடுங்கதி
ரோன் மண்டலத்தினன் னடுவுள் அன்னதோரில்வியினூடுபொய் இ
மையோர்வாழ்தனி முட்டைக்கோட்டையினிற்கழித்து வாட்டா
தான்பணிவலகையை வானேறப்பெற்று ஆண்மின்கள்வானகமாழியா
ன்றமரென்று வாளொண்கண் மடந்தயர்வாழக் கொடியணிநெடு
மதிள் கோபுரம்குறுகி வாசலில்வானவர் வைகுந்தன்மரமொதிட
ம்புகுதென்று விதிவகைபுகுந்தனரென்று நல் வேதியர் பதியினின்பா
ங்கினிற் பாதங்கள் கழுவதிதிபுநற் சுண்ணமும் நிறைகுடவிளக்கமு
ம் மதிமுகபடந்தையரேந்தினர் வந்தெதிர்கொள்ள தன்மைபெறு
த்தித் தந்தாளிணைக்கீழ்கொள்ளுமப்பன் கொழுஞ்சோதிபுயர்த்து
க்கூட்டரிய திருவடிக்கள்கூட்ட அவன் தாளிணைக்கீழ்வாழ்ச்சி பெற்
று அடியார்கள் குழாங்களுடன்கூடி மாமணிமண்டபத்தில் அந்த
மில் பேரின் பத்தடியரான சித்யலுரிகளோடு நிராயொக்கவிருந்
து அனைத்துலகமுடையவரவிரந்தலோசனனைத் தினைத்தனையும்விடா
தேயநலவித்து ஒழுயில்லாமெல்லாமுடனாய் மன்னிவழுவிவாவ
டிமைசெய்து வாழும்படி விடுதிருத்துவான் பக்கல்விடு பெற்றவர்க
ள் (உ௩) நித்யராவார் - நித்யமானவாரிவண்ணிலமவடிநூல
வத்தைபுடையராய் வடிவுடைவானவரென்றும் முடியுடைவானவ
ரென்றும் வைகுந்தத்தமரென்றும் ஸுரிகளென்றும் ஸாடி
பெடிவர்களைன்றும்சொல்லப்பட்ட சுநனாமரூப விஷ்ணுநாடிக
ளான அயர்வறுமமர்கள். (உ௪) வசுருக்குகடிபு வாஹம்சுநாடி
யாய் சுணுவத்தாயிருக்கும். (உ௫) ஸுருக்குகெகெகயடி புவா
ஹம் குடித்தாய் சுணாஹிதமாயிருக்கும் (உ௬) நித்யருக்கு ஹ
வடிவித விவரீதரூபியில்லாமையாலே ஒருக்காலத்திலும் கடி
ஸம்ஸாயமன்றிக்கே சுயிகாரிதியித்தோடேகூடின கெகெகயடி
புவாஹம் சுநாடி ஹமாயிருக்கும் (உ௭) இப்படிஷ்ணுஸ(க்)னெ
ன்றும் வணவிஸ(க்)னென்றும் பிரிக்கப்பட்ட தகவங்களில்வாரி
தாவுத்து ஸவடாவலெஸ்யுதிலும் ஸாபிதவிஷயத்திலுள்ள வார
தத்துஸெஷகங்கள் ஸாதத்து நிவ்யநங்களாயிருக்கும்.
(உ௮) ஜீவாதாக்கருக்கு ஸவடாவலெஸ்யுதிலும் ஸவராவாராடி
களிலுள்ள ஸாதத்துஸெஷிகங்கள் வாரதத்துநிவ்யநங்

[illegible]

[illegible]

கட்டளைக்கலித்துறை.

திருநாணனெனுந்தெய்வமுஞ்சித்தாமசித்துமென்று
பெருநான்மறைமுடிபேசியதத்துவமுன்றிவைகேட்
டொருநாளுணர்ந்தவருய்யும்வலகயன்றியொன்றுகவார்
இருநாலெழுத்தினிதயங்கொள்தியவெண்ணுனோ. ௧௦

எண்சீர்க்கழி வெடிவல|| சிரியவிருத்தம்.

காரணமாயுயிராகியனைத்துங்காக்குங்
கருணை முகில் கமலையுடனிலங்குமாறும்
காரணனுவடிவானவுபிர்களுல்லா
காமென் றுகல்வடிமைக்கேற்குமாறும்

தாமினிநீர் முதலான மாயைகாலந்

தனிவானென்றிதையுருவாந்தன்மைதானும்

கூரணிசீர்ப்பதியுடைய குருக்கள்காட்டக்

சூறிப்புடன்கண்டவகைகற்றேமே.—அ-ர. கக

ஹநாபெராவியெய்வவஸுமநாஸகிதாதிபி
ரிவவெகடுபுராராஜ ! வராவா ஸித்திஹகஸ்தாதுகாசுரொ
து வளகருகட்கள் திகொவட்டா || — சுஷ்யபுராணிக்ருஷ்வபு
வகாநலபுஷ்யபுராணிக்ருஷ்வபுராராஜமபுமாநு ! காட்பு
ஸ்ரீதயபாஹுதேவதுவாவா கணபாபிபுதாதிஹதாட்வகார
யெய்யு ||

ஐதிகவிதாசிகுசுவிஹஸு—வெடிநாநாயுடைய

கபுதஷுதகஸ்தாதுகா

ஸவ்வணபா.

ஸ்ரீநிமரிணஹமாநவெதே:

எ - ர ஹஸுபு.

ரஹஸுபுதகா.

நேரிசெவெண்பா.

அப்படிநின்றவமலன்படியெல்லாம்

இப்படியெர்முள்ளத்தெழுதினார்—எப்படியும்

வராக்ருதியொளியுலிருணிக்கும்

தாராபதியையார்தாம். அ-ர. கஉ

திருதிருத்திஸ்ரீலமாதிய ஓதும்பெழுத்தானமுதல்வடித்தி
ஸ்ரீமுதலெழுத்தலை ஸ்ரீயவதீயம்மலையவடிஜமகாரணகூழும்
லவடிருகுககூழும் நிகுதிருவாய்க லவடிசெஷிகூழும்
ஜீவகூழை நிகுதிருவாய்கசெஷிகூழும், இதின் நடுவெ
ழுத்தில் ஸ்ரீயவதீக்கு கருவாய்கசெஷிகூழைதனான ஜீவன்
யற்றொருவருக்குரியனல்லாதபடியும், மூன்றாமெழுத்திலே ஜீவன்
வைய (அக்ஷணமாக) பெருமெழுத்தில்களில்லையுபாடும் அந்வான

மையும் அறிவுடையனமையும் இரண்டாகாரத்திலும் சூத
நூலுடையனமையும் ஸுயம்புக்ருகாரஸூயிருக்கும்படியும் தனக்குத்தான்
தோற்றும்படியும் அனுவானமையும், நீஃ என்கிறபிரண்டாய் வடி
த்திலே ஐஜீவன் அநாபியாக விரொயிகையிலே யசப்பட்டு நின்ற
மையுந்தானென்றையும்பற்ற நிருவாயிக் செஷியல்லாமையும்
ஒருகாரியத்திலும் நிருவெகைகூட்டும்நிலைமையும் ஸூகூ
வாரியாலே ஐமவதசெஷமாகவிநியூகூனடடியும் சூயெய்
வாயகூழும் உவாய விரெஷவரிமுஹமும், கலத்தூஞ்செல்
லான நாராயண ஸஷத்தில் அசுத்தனுடைய ஸூலவாநூயா
வாவமும் ஜீவர்களுக்கு ஸூலவாநூயாவாவில்லாமையும், கெ
சூஜ்ஜனுடையஸூஷிஸஹாரவிஷயகூழும் வெதநவமத்தினு
டைய சூதகூழும் ஸவடூநியதாவினுடைய ஸூலவவூடாவ
நிதூகூவகூழும் நெதூகூழும் ஸவடூவாவகூழும்ஸ
வடூயாவகூழும் ஸவடூவியவாவகூழும் ஸவடூவிய வாவாவ
வெடூவாவகூழும்ஸூகூவாவகூழும் இக்காராண்டஸூதத்தில்,
வதூகூயிலே ஒழுங்காகலமெல்லாமுடனும் மன்னவழுவாவ
தும் செய்யவேண்டும்படியும் ஸூயாநமாக வதூஸூயும்,
இப்படிதிருநூதில் ஸவடூவெகைகூழும் விதயாவசூவ
தத்திலேமுனைத்த இரண்டாய்வதத்திலேவளர்த்து முன்னுடைய
திலே மவவயடூமான ஸூகூஜூதில், தயூடாவதூக்கு உநூ
வெயமானஸூயாவஸூவடூணத்திலே விசூமாக வூகூஸிப்பிக்
கிறபியத்தில் ஸூயகூகூமான ஸூஸூதத்திலே வூவவதூபாய்
வாவாவகூகூறவதெயான மேரிமாறுதூதூமணிநுபாய் வினை
ர்க்கும் வூகூகூகூறும் அதின் உதூவூலாவதூமணிநுபாய் வினை
ரணூஸூரணூனவன் மார்பிலே அகலகில்லெனிறுபுமெனவ
தையும்படியும் நாராயணஸூதத்தில் * நிகரில்புகூழும், ஐதூ
திகரில்படியேயருளிச்செய்த ஸூரணூஸூவாவதும், ஸூரணூஸூ
தத்தில் உவாயவாவெயதூசெஷகூகூருவிநிகிற தூவூமெ
விதூவவாயமமும், (ஸூரணூ) என்கிறஸூதத்திலே நிகராவ
லால்சரணில்லெயன்று - கழல்களையேயுரணமாகக்கொள்ளுகிற
படியும், (வூவதூ) என்கிறவதத்திலே மதூகூயாவதூ
வில் வூகூகூகூறவதூதூலே கூகூவவாயாவதூகூகூ

அடிக்கீழ்மர்ந்து அடைக்கலம்புகுருகிறபடியும் இப்பதத்திலுத்தமனி
லே, களைகண்மற்றிலேனென்முமபடி தானும் தமரும்பிறரும் த
னக்குத்தஞ்சுமன்றிக்கே புகவொன்றில்லாவடியெனென்மும நிற்கி
றநிலையும் (ஸ்ரீலீதே) என்கிறவடித்திலே-பூவளருந்திருமகளால்பொ
ன்னுலகிலருள் பெறுமவனுக்கு * கோலத்திருமாமகளோடுநனை பெ
ன்னுமபடிநின்ற பூராவடிவடிகளுடைய பிரிவற்றசேர்த்திடும்,
(நாராயணாய) என்கிறவடித்திலே வழுவினாவடிமைக்கு வகுத்த
செவியிணையநிரதிரசையொழுகுமும், நெய்யெழுத்திலே ஸவடி
வினொழி கிவறுத்திலேயெயிவரும் வெகுகபடிங்களைப்பற்றியிரு
க்கும்படியும், பூராமமாக வநுஸநெய்யம் இம்மேதுங்கனிரண்டி
லும்தோற்றுக்கிற வநுஷாநத்திற்கு வியாயகமான வரெய்யாகத்
தில் (ஸவடிபடிபாடி) என்கிறவடித்திலே குறிக்கொள் ஞாநங்களா
லேபண்ணுமருந்தவங்களினுடையநாநாவியகமும், வரிகுறியு
வென்கிறவடித்திலேபோக்கற்றவன் பூராவடிவடிகளால்பொ
வத்திலையப்பண்ணும்போது சுருவெகித்திங்களிலும் தனக்குசாகு
மில்லாதவற்றிலும் துவக்கற்று வெறுமையே துணையாகமுன்னி
டுமபடியையும,(பாடி) என்கிறவடித்திலேமலர்மகள் விரும்புநரும்பெ
நுடிகள் பற்றுடையடியவர்க்கெனியவனும் அருள்புரிந்தசுந்தைய
டியார்மேல்வைத்து அடைக்கலங்கொள்ளவருப்பட்டுநிற்கிறநிலையும்,
(வணக)மென்கிறவடித்திலேதாமனாயள்கேள்வனொருவனை பற்றிலா
ப்பற்றிற்றிறபடியும், (ஸாணடி) என்கிறவடித்திலேசுராரணுஸா
ணுன்விவரீதாவிஸநியற்றவெவறுகூகிகளுக்குவன்சாணுபதன்
சாணீழ்நீழ்வைக்கவகுத்தமையும் (வாஜ) என்கிறவடித்திலேமெறி
எல்லாமெடுத்தனாத்தநிறைஜாநத்தொருமுர்த்தித்தந்தஜாநக்கையா
லே நின்னிலங்குபாதமன்றிமற்றோர்பற்றிலேனென்மும நாமவனை
பற்றலாம்படி தன்பாதமேசாணுகத்தந்தொழிந்தமையும் (சுஹடி)
என்கிறவடித்திலேவல்லையெனென்முமபடியான ஸவடிஸுத்திகொழு
ஞ்சோதிபுயரத்துக்கூட்டரிபதிருவடிக்கள்கடியடிமைகொள்ளவருப்
பட்டபடியும், (தூ) என்கிறவடித்திலே நின்னருளே புரித்திருந்தே
னென்றிருக்கிற கூதகூதகூதனை * ஓராற்குறவுடையமென்னும்படி
வா தகவறுத்திபாக்கிபடியும், (ஸவடிவாபெஹடி) என்கிறவடித்
திலே * நானேநானாவிசாகம்புகும்பாவஞ்செய்தேன் என்றும் நம்
மன்போல்விழ்த்தமுக்குநாட்டிலுள்ள பாவமெல்லாம் என்றுஞ்சொ

ல்லுக்கிறபடியே எண்ணூரத்தாயர் வீளைக்கும் வல்லீனையேமா ளாதோ என்றும்படி எண்ணிரந்துகிடக்கிறபடியும், (ரோக்ஷயிஷ்ராஜி) என்கிறவடித்திலே இருள்தருமானூலத்தாளினிப்பிறவிகழிந்தாமரு ளொழிந்தமடஞ்சமுடயார்க்கு வேண்டித்தெல்லாந்தரும் வள்ள ல்மணிவண்ணன்விண்ணுலகத்தாவினார்து சார்ந்தவிருவல்லீனேகரு ஞ்சரித்து மாயப்பற்றறுத்துதீர்த்துதன்பால்மனம்வைக்கத்திருத்தீவி டிதிருத்துவானென்கிறபடியும், (ரோஸாஹ) என்கிற வாகுத்திலே உழலையென்பிற்பேய்ச்சி முழையூடவளையுயிருண்டான் கழல்களையே சாணுகக்கொண்டு செய்தவேள்வியின் திருமாற்றலைக்கொண்டங் கட் கெங்கேவருந்தீவியே கூட்டரியதிருவடிகட் கூட்டினயான் கண்டேனே என்றும் தெளிவுற்றசின்னையாலேதேறி யாஹூரீர வாத்தோஜாநுவாநத்தாலே சுதீர்ஷாஜிஸங்களை வ்யொமி க்ருமளவிலும் சுந்ரெவதாலிஸநியற்ற ஸ்யபவ்யொஜாகொகெ ஸ்யபூஸத்தாலே சுபூதாஸ்யுனயிருக்கும்படியும், வ்யாநமாக சுநாஸவ்யபு —இப்படிதிருநீஞ்சூரிகளில் முற்பட ஸிகிக்கும் சூடிமே ரோக்ஷஸாஸங்களில் முதல்நடுவிறுதியாக முகமமாநிக் கோர்க்கிறவண்பூஸாலவங்களுக்கெல்லாம் லோகபுக.

கட்டளைச் சுவலித் துறை.

செம்பொற்கழவினைச்செய்யாள மருந்திருவரங்கர்

அன்பர்க்கடியவராயடி சூடியநாமுரைத்தேசாம்

இன்பத்தொகையெண்ணியமுன்றினெழுத்தடவை

ஐம்பத்தொருபாருளாயுயிர்காக்கும்முதலானே. (கூட)

வஹுஸூ-தெரியபு-நாதிதவி-யெயநு-கூடாநு-
 லிநவொமவாருவெஃ || ரஸாவ-தளநிஹிதவொரஸூ-ரிதா ர
 ஸாவஹாவதிரஹஸூ-ரூ-தூகூ||ரஹஸூ-ரூ-தூகூவெய-வெ-
 கூடுஸவிவஸூ-தா | விஸூ-பிடுஸிகவதாரம்-யா-திவூ-விவூ-கூ||

உதிகவிதாசி-கம்பிஹவ) — வெடாஜாபாய-வ)

சுப்திஷ்டா ஹஸ்தோதயகா

ஸம்பந்திண-ஓர்.

தேசிகன் திருவழிகளே சரணம்.

அ-ந ஹ வு டு.

த க்ஷ ஸ ரெ டு ஸ டு.

ஸ்ரீ லோகாநுபெக்ஷாநாயாபுஜே-வெடாஹுடி.

ஹாயீ நதி, விபவெத நாவெத ந ஸுராவஸ்திவபு
விதூகநிஷ்டாபு காங்கிதபு திவ துபெ||

ஸவபுஜேத்ரு ப்ரயாநங்களானவபுவகஜேத்ரு ந்கள்முன்றிலும்
சோ ஸவபுஜாந ஹத தனுமாய்ஸவபுஜாநீரியாய் நிற்கிற நிலையி
லெஹுஜை ஹாயீ நதி, விபவெத நாவெத ந ஸுராவஸ்திவபு
திவெடிவென்று ஸ்ரீ குணவந்தாரும் ஸ்ரீ ஹாஷுக்ராநும் அரு
ளிச்செய்தார்கள். இதே (ஹாயீ) என்கிற ஸபத்தாலே ஸுராவா
யீ நகம் நம் ஹாயீ நகம் நம் ஸவபுஜைத்ரு. இவையிரண்டும் ஸுரீ
ராஜ்ஜாநாயகாநுபெக்ஷாநாயிதம் இவற்றில் ஸுராவாயீ நகம் ஸு
ராவஸ்திவபு திரிசுஸவபுஜைத்ருக்களுக்கும் ப்ரயாஸம் ஹவம் புவ
ஹிதாவபு வஹித்வெடிவந்தாய் நிற்கும். ஸுராவாநுபெக்ஷை
வெஹாயீ நகம் நகம் என்கிறும் வனகாவெடி அவற்றில் ஸவத்தகக் கொ
ண்டு நிக்ஷாந் திகெடுவாநிபங்களாய் நிற்கும். சுநிதிக்ஷ
ள் காநாநுபெக்ஷாநாயிதம் ஸுநிதெடுவாநிபங்களாய் நிற்கும்
நிக்ஷாந் திகெடுவாநிபம் மாவது இவனுடைய உவெ
யில்லாதே துசுநிதும் ப்ரயோகம் கையாச ப்ரஸாநிக்குமென்றும்
படிநிற்குக. இவ்வுபதேசம் * ஹா தவனவதவவிஸுவபுஜைத்ரு
ஸதா என்கிற ஸுராகத்தாலே ஆழ்வானருளிச்செய்தார். இவற்றில்
ஸுராவாயத்தமாய்கையாலே சூயெயகம் நம் ஹாயத்தமாய்கை
யாலே சூயெயகத்தோடே கூட வ்யெயகம் ஸுஷகங்களும்
தோற்றுக்கின்றன * உபாதிதேஸதாஸ்தி தியநாநெடி ஸுதி
தளஸுபுஜாநு ஸ்ரீ லோக என்கிற படியே ஸுராவாநுபெக்ஷாநாயத்
தங்களாயிற்றே இவையிவனுக்கு ஸுஷங்களாகிறது தி, விபவெத
நரென்றது ஸுநுபுஜைத்ரு ஸுராவாயும் திவபுஜைத்ரு ஸுராவாயும்
ஸுராவாயத்ரு தாஹாவுர்களாயுமுள்ளவராகத்ருவெத நரைச்சா
ல்லுகிறது வகவெத நர்தங்களுக்கே ஸுஷுபெயாகையாலே

[illegible]

த்தையும் பஷ்டியுஷ்டிஷ்டத்தையும் வெடாண்விசாணத்தில்ப்பா
நவ் திதௌங்கனையும் வெடாவெடாவடகஸு-தரூதிகளின் ப
டியே யநுஸநிப்பது. இந்த ஂஸூர தகூத்தையும் ஂஸிதவ்
தகூங்கனையும் இப்படிபிரியவநுஸநித்து வநகதகூமென்பார்க்கு
வநிஷ்டமான விஸிஷ்டதகூம்வநகமென்கையிலே தாதூரம். இவ்
வீஸூர தகூமிருக்கும்படியை * வநகஸூரவாநதிதீயொவ்விஸாவா
ஸாவாவீஷ்டாஸெஷவ ஜமதவடஸூரெனெ வவடஸூர
வொஷிததொவ்விஸவட * உதூதிகளின்கண்டுகொள்வது. த்ரிவி
யவெதநருடய ப்ரகாரங்களை ப்ரஹாடிஸூகதொடெவாநிந
ஷூரவஸவஸுயா | விவொடீயாஸெஷவதூடொஹாஸதஸூ
வடதா * உடீஸூநெவா ஸி-தூடீஸூயூடீயாமதா * வமெ
விநொவஜாயனெ ப்ரவெயநவ்யுதவ | யவெவபயூதீஸூ
ரய * உதூதிகளிலே அறிவது. த்ரிவியாவெதநத்தின்படியை
* சுவெதநாவராஸூடாவதிதூஸகத விசூயா | த்ரிமணாக
ஷ்டுணாகெதூபுதூதொவடீயுதெ | சுநாடிமமவாந
காவொநாவொவ்விஜிவீடிதெ | சவபுஸிநாஸதவெதெ
வமடூஸிதூணவஸூர * லிவபுஸூநெஜாஸாவ ரெயெ-வி
ஜெயகாமரெயெ-டீயூடிதூ உதூதிகளாலேகாண்பது. தூ
ஸூக்கநனாமாய் சுகூரமென்றெதப்பட்ட த்ரிமணவரிணா
விஸெஷமே வரூவெடமென்றும் காவமும் இப்படியே ஒரு த்ரிம
ணவரிணாமிென்றும்சொல்லுகிற வெடாவெடவாடிகளருக்குவடீ
ணாவாவமும் ப்ரணவிஸூயமும் ஸூவவநவிஸூயமுங்கண்டு
கொள்வது. இப்படி விவேகித்தவன் * நானுன்னையன்றியிலென்
என்கிறபடியே அவனுடைய ஸுதெயூலேதனக்கு ஸுதெயூ
யும் * அதுவுமவனதென்றுளன் என்கிறபடியே அவனுடைய
வாரத்தாலே தன்னுடைய உவாயாடிவ வாவாரமென்றும் * தன
க்கேயாகவெணைக்கொள்ளுமீதே எனக்கெகண்ணையான்கொள்கிற
ப்பே என்கிறபடியேயவன் ப்ரயொஜநவிஷ்டமமாகத் தனக்கு ப்ர
யொஜநமென்றும் தெளிந்து ஸூயிகாராநு மணமாகஸூர
வவாமவெடீயுதவணத்தாலே இவைமுன்றிலும் நூடீயும் வடீ
க்கும்.

உஷ்டாயுட்குள்ளொன்றிலுமலையேவண்டாம் அப்பாபங்களை யெல்
 லாவற்றையும் விடுவிகைக்குவலிசூட்டுனுமாய்சுவலுரபு-தீக்ஷனுமா
 ய்நிற்கிறவெண்ணையொருவனையுமே சரணமாகப்பற்றென்றுசுரண
 னுனஸ்தியவதிதானே உரலெராகத்தாலையருளிச்செய்த ஸவடா
 யிகாரஸுரணாமதியினுடைய விஷயலுரலவ வரிகுரமலவிசெ
 ஷங்களை விசுடிமாக புகாஸிப்பிக்கிறபயத்திற்கு சுவெகிதா
 சூடஸும உரலவமான திருநெத்திலே புகுதூதூவிவேக
 மும் ஜீவெலுரவவேகமும்பிறந்துலாலா விகலமவஸ்து-வையுத்தையு
 ணர்ந்து டௌவாயிகெடிஹவிவ-தூதி ஸ-வஸ்துத்தையிகழ்ந்து
 வுரலவாநு-ர-வவரலபு-ர-ஷாசூடலிவிக்கு ஸாயிகாரா
 நு-முணமானஸுகெராவாயவிசெஷத்தையப்பற்றி ஸாரிலெகெ
 சுயுடெநாஸயனாய் நிற்கிறநிலையை சுஹர-தூவென்கிற ஸுராக
 ம் புகுதிவாழிக்கிறது. இதில் (சுஹர-தூநெடிஹாலி) என்கிற
 விரண்டு வாகுமும் துதிபாகுரத்தின்பொருளைச்சொல்லுகிறது
 (சுஹ) என்கிறபடித்தாலேசுநா-தூநூ-தூபு-பிபையக்கழிக்கிறது
 சுநெகாவயவொவயயரலவமான டெஹத்திற்காட்டில்வேறு என்
 றுசொன்னவிது இ-யுயங்களில் சுநுதைக்கும் உவகக்ஷணமாகை
 யாலே வனுவிஸகனுடையதகூரணாவெவகக்ஷணம் மலிக்கிற
 து. (விஷு-ஸெஷ) என்கிறபடிப் புகுதிபாகுரத்தில் புகுதி
 புகுதியாசூடங்களைக் காட்டுகிறது. இதில் விசெஷநெடி-ஸ
 ஸாரஸுத்தாலும் ஸாரஸுலாஸூடத்தாலும் விஷு-வக்கேஸெ
 ஷமென்றுதோற்றுகையாலே சுநுஸெஷகூத்தையுங்கழிக்கிறநெ
 ஸிலஸூடத்தையும்காட்டுகிறது. இன்னஸூ-தன்னிலே விவகித
 மான உமவலுரணாரவிநுஸாரணாமதியைதகெபு-ரி-தனாய்க்கொ
 ண்டு தான்பண்ணினபுகாரம் (தலெவஸாரணபு-தூ) என்று
 சொல்லப்படுகிறது. (தகெகெகய-டிலிஷு-டயா) என்கிறபடி-தூ
 தியபடித்தில் புகுதிபுகுதியாஸகூதயுடெ-த ஸ-ம-ஹி
 க்கிறது. இதிலஸூ-கூ-தித்தையப்பார்த்தால் டெஹாலிவிவகக்ஷணாய்
 ஜாதாவாய்ஜீநலுரலவனுமாய் இரண்டுபடியாலும் புகுதிக்காய்
 உமவடெகெஸெஷ-ம-தனாய் நிரவாயிகெஸெஷகூதிலி-தன
 னால் நிரவாயிகலமவசெகெகய-டிலுலாலா ஸாசூ-மாக அவன்
 தன்னையேசரணமாகப்பற்றினேனென்று புகுதிபுகுதியுடையவிஷு-வி

ஜாநஞ்சொல்லுகிறது. ந ஸ்ரீஹ்ருஷங்குமி துஷ்டபாஸதொஷா
சூக்டமாக நித ஸ்ரீநாஸநொயம்

கட்டளைக்கலித்தொற.

சீலங்கவர்ந்திந்தேசிகர்தேசின்பெருமையினால்
தூலங்களன்னதுரிதங்கள்மாய்த்தனதுஞ்சல்தரும்
கோலங்கழிந்திடக்கூறியகாலங்குறித்துநின்றோம்
மேலிங்குநாம்பிறவோம்பேலேவண்ணனைமேவுதுமே. அ-ர. கரு
ஸ்ரீஉவெக்டாநாபெநஸிஷாணாஹிதலிஹதா | ஹஹ
ஹஸ்யஸாஸ்திரம் ஹஸ்யஸாஸ்திரம்

ஹஸ்யஸாஸ்திரம் ஹஸ்யஸாஸ்திரம்

ஹஸ்யஸாஸ்திரம் ஹஸ்யஸாஸ்திரம்

ஹஸ்யஸாஸ்திரம்

தேசிகன் திருவடிகளேசரணம்.

க - ர ஹ ஸ்யஸாஸ்திரம்.

ரஹஸ்யஸாஸ்திரம் ஹஸ்யஸாஸ்திரம்

ஸ்ரீநாஸநொயம். - ஹஸ்யஸாஸ்திரம்.

ரஹஸ்யஸாஸ்திரத்தில் ஸாணாமதியினுடையவிஷயவாரி
வவாரிகா மவவிசெஷங்களை புகாஸிப்பிக்கிறது உயமென்கிற
விடத்தில் (விஷயவிசெஷமாவது) ஸாணாணாங்களுமன்றிக்
கேவ்வாரிவாரித்ருமன்றிகே வத்தீஸம்வஸம்வணவித்ரு ஹஸ்யஸா
ஷாண வவெக்டாண (வாரிவவிசெஷமாவது) ஹஸ்யஸாஸ்திரம்
காவுவாரிஷாஸ்திரம் யுடைத்தான உவாஸநாஸ்திரம்
அதின் வாரிகாங்கனிற்காட்டிலும் வேறுபட்ட ஹஸ்யஸாஸ்திரம் (வாரி
காவிசெஷமாவது) யுதியாரிஷாஸ்திரம் உவாஸநாஸ்திரம்
ஹஸ்யஸாஸ்திரம் ஹஸ்யஸாஸ்திரம்
ஹஸ்யஸாஸ்திரம் (ஹஸ்யஸாஸ்திரம்) ஹஸ்யஸாஸ்திரம்
யொஜாநாணாங்கனிலும் ஹஸ்யஸாஸ்திரம் ஹஸ்யஸாஸ்திரம்

வந்தமாய் செலகாராபி வாரிஷ்டமில்லாத கெண்டயபுயபு
 னமானவரிவகுணவுஷ்டாநுலவம். சிலங்கவந்திடுமென்கிறபா
 ட்டாலே ஸடாபாயபுஷ்டாபிமடியாக தனக்குவருகிற வரடீவா
 ருஷ்டாபுலாஅத்தை சுநுலநிதிக்கிறான் (சிலங்கவந்திடுமென்ற
 து)சூது ஁ணங்கனையும் சூவாரத்தைபும் சுமீகரிக்குமவர்களென்
 தபடி (தேசிகரென்னது) சூபிரதவா வழியில்லாவழிபோகாதபடி
 விலக்கி நல்வழிகாட்டு கைக்குநிலவொன்னபடி (தேசின்பெருமையி
 னுலென்றது) வவெபுராரிவர்களே சுநுலநிதிக்கொடுக்கூடாக்கி
 க்கக்கடவொமென்றும் படிபண்ணின சூதுதூதியுலாநுலாபு
 னாவந்தாலேயென்றபடி (தூலங்களன்ன தூரிதங்கள்மாய்த்தன) என்
 தது * பொய்பிழையுபுகு தருவாநின்றனவும் தீயினிற்றுசாகும்.
 என்றுமுவநிஷுத்துச்சொன்னபடியே உதூரவலவடா வங்கள் கழி
 ந்தபடியைக்கணிசிக்கிறது (துஞ்சல்தருங்கோல) மென்றது * சுநா
 டிபாயபாஸுஷ்டாஎன்கிறபடியே சூதுவரடாதுடிஜாநமில்லாதபடி
 பண்ணுகிறபுராகூதபாரீரமென்றபடி (கழித்திடக்கூதியகால) மெ
 ன்றது - பாரபுராரீரமாகிறசிறையை ஸுதூதுனலலாரிமாந்
 துக்கக்குபுரானதியதமான ஸீயமென்றபடி (குறித்துநின்றொ)
 மென்றது இதற்கு ஸுதூவெவெகெடியற ஓடம்பார்த்திருப்பார்க்கு
 ஓடம்பருமாப்போலே இதுஸுயராமதமாய் அண்ணிதாகப்பெற்றோ
 மென்றபடி (மேலிங்குநாம்பிறவோ) மென்றதுஸடாபாய புஷ்டா
 டுத்தாலேபாரீரானுலெதாவானபுராரஸுஷ்டாஸுமும் கழி
 யப்பெற்றநாம் இருள்தருமானாலத்துள் ஁வெலெதாவானபாரீ
 ரவாரிதூஹம் பண்ணேமென்கிறது (வேலைவண்ணனைமேவுதுமே)
 யென்றது ஸுலாரஸுபாரிதாவஸுநமான திருமேனியையுடை
 யான ஸீவெகூணநாயனை கெடுமாக்கலங்ககாசேர்ந்தாற்போ
 லேசோக்கடவோமென்றபடி. இப்படி ஸவடாநிஷு திவூதியும் தி
 ரகிஸயாநதூரவவாரி வலெனபுலவவடிநுலவமும் உண்டாம்
 படிக்கட்டரிய திருவடிக்கள் கூட்டின நான் கண்டேனென்றுகூது
 கூதுனனதான் கூதுதாபுலகிறான்.

உதிகவிதாகிபுஷ்பகூதிஷு-வெடானாபாய-புஷ்பகூதிஷு

கூதுதிஷு-புஷ்பகூதிஷு-வெடானாபாய-புஷ்பகூதிஷு

ஸுலவலென-புஷ்பகூதிஷு.

ஸீயதெவெடானாபாய-புஷ்பகூதிஷு.

ஸ்ரீரெதெவெலாநாமுராவெநலி :

கக - ரஹஸ்யம்.

தகைநா தராவலி :

ஸ்ரீராவெவெலாநாமுராவெநலி :—ஸகாஹஸ்யம்.

கட்டளைக்கவித்துறை.

வண்மைபுகந்தவருளால்வரந்தருமாதவனார்
உண்மைபுணர்ந்தவரோதுவிக்கின்றவுகாவழியே
திண்மைதருந்தெளிவொன்றற்றிணியிருணைங்கிபநாம்
தண்மைகழிந்தனந்தத்துவங்காணுந்தரித்தனமே.—அ. ர. கக
ஸகாஹஸ்யம்—ஸகாஹஸ்யம்—ஸகாஹஸ்யம்—ஸகாஹஸ்யம்
யத்தில் ஜீவதகைமாவது - ஸ்ரீராவெவெலாநாமுராவெநலி
வரிவிநாமானவஹஸ்யம் (க) திருவிஜயவமபுத்திநுடையவ்ரு
வாழிகளெல்லாம் ஸவபுருஷகளுள் ஸ்ரீராவெவெலாநாமுராவெநலி
நிருவாபிகுபெருவததங்களுள் நிரவெவெலாநாமுராவெநலி
மாகையாலே இஜ்ஜீவன் தன்வ்ருவெத்திலுந்தனக்குள்ளவதிசுயங்
களிலும் தான்செய்யும் பெருவதுதீனிலுந்தனக்குவ்யபாபபெரு
கூழும்உவகாரபுதுவகாரபுலம்மமுமில்லையென்று ஸவபு
வெவெலாநாமுராவெநலி நிரவெவெலாநாமுராவெநலி (உ) இவனுடையவ்ரு
வசகூழாழிகளெல்லாம் வரகூழங்களாபிருக்கையாலே தன்னை
யும்பிறரையும்பற்றிவன் நிரவெவெலாநாமுராவெநலி
தாலேவ்ருவிக்விஷிநியொமயொமயுலயிருக்கும் (ச) வரகூழ
த்தாலேயபெருவிநியகூழும் (ரு) * அடியார்க்கென்னை யான்படு
த்தமில்லன் என்கிறதற்கு ஸாஹஸ்யம்வருவதுதான ஸாஹஸ்யம்
கூழகூழுகூழையிலும் அவனுடையவிநியொமவிபெருத்தாலே
கூழகூழுகூழாஹஸ்யம்வருவதுதான கூழகூழுகூழையிலும் தாது
யும் (க) உச்சபெருகூழவரகூழங்களுள் திருவிஜயநாமு
ராவெவெலாநாமுராவெநலி வ்ருவதுதான ஸாஹஸ்யம்வருவதுதான
விபெருகூழங்களுக்கு உவபுதுங்களாம் (எ) இஜ்ஜீவதகைம் ஸ்ரீ
யகூவிபெயகூபெருகூவிநியத்தாலேஉடன்மிசையுயிரொளக்கந்து
நிற்கிறஉயர்வறவுபாங்குடையவனுக்கு தன்னுடம்புபெராலேதானுடம்

ஈராயணன் ஸவ-புநியனாவான் நாராயணன் (உக) நிதிராநிதிரா
 ஸவ-புலவஸுக்களும்மிவனுடையநிதிராநிதிராவின்களாய் இவ
 னாலே விராஜன்களாய் இவனுக்கு சபுயஸிபு-காரங்களாயிரு
 க்கும் (உஉ) இவன் ஸவ-புகாய-புங்களுக்கும் காரணமாய்போதுஉ
 வாராநவதிதவவ-புதகங்களுக்கும்சுதிரா-தூவாய்நின்றவாந
 திரவிகுநிராயத் தாலே விஸிஷ்டவெஷத்தாலே உவாராநமுமா
 ய் உவாரொயமுமாம் (உங) ஸங்குவிஸெஷங்களாலும் நிதிதவ
 தவவ-புலவஸுக்களாலும் விஸிஷ்டாயுக்கொண்டு நிதித்தமுமாம்
 (உச) இவனுக்குசுதவ-புராவியாவது ஸவ-புலவஸுக்களிலும்தானி
 ல்லாதவிடமில்லாதபடிநிர்க்கை (உரு) வஹிவ-புராவியாவது வரி
 ஹிநவஸுக்களுக்குப்புறமுண்டாகை (உசு) ஸவ-புரணனு
 விவனுக்கு ஸாரலமணவிவதிசிகளெல்லாவற்றலுமுள்ளநிதி
 வரணம்உதிராவயிரஹிதமாயிருக்கும் (உஎ) அதில்சீலாதிகளால்
 வந்த வரவாரி ருந்தானே ஸளவபுபய-புதமாம் (உஅ) அதடி
 யாக ஸாஸவிஹிதவாரொயவாய ஸகாய-புன விவன்விவொ
 வாயமாம் (உக) ஸாபுபாவமான கெக்ய-புத்திற்குபுதி
 ஸ்வநியாய்க்கொண்டு விபுபாவமும் (ங) இந்த தக்ஷரதா
 வலியிலே தேனுமொன்றையும் எல்லா பகாரத்தாலுந் தெளிகை
 ஸவ-புனுக்கல்லதுகடாமையாலே உபய-புதகமானவிவளவுதெ
 ளிந்தாலும் உவாயவமவிபுண்டாம்.

கட்டளைக்கலித்துறை.

நாராயணன்பரமவனுக்குநிலையடியோம்
 சோராதனைத்துமவனுடம்பென்னுஞ்சுருதிகளால்
 சீராப்பெருந்தகைத்தேசிகரெம்மைத்திருந்துதலால்
 திராமயலகற்றுந்திறம்பாத்தெளிவுற்றனனே.—அ-ர.— கஎ

ரீநதஸுதகெவிரிவாசீவாரிசுபுதக|

தக்ஷரதாவலிரியாஸலிய-புராய-புராதொவஹ||

உதிகவிதாசிகுலலிஹவயு — வெடாநாநாய-புலு

கூதிஷுதக்ஷரதாவலி

ஸவ-புன-பு.

வந்தியான இவனுக்கு சுனிபிபுதும்ஸ்யதஸாஹிமன்ய (௨௬)
இப்படி க்ஷணக்ஷேமமான ஷெஹாவஸாநதேஷ்யஸம் (௨௭) ஸடா
வாயுபரிமஹத்திற்குமுன்புள்ளவனாகாமெல்லாம் ஒருகா
ஷடாசுரி (௨௮) பின்பு ஷெஹாவஸாநத்தளவும் சல்வடிவு (௨௯) மே
ல்முழுக்க ஸஹரகெகெஸ்யபுஷெஹா துஷிவஸ (௩௦) இது ஸாக்ஷி
கஹுடிபயமெனெயான ரஹஸ்ய ரத்னாவலி.

எண்சர்க்கழிநெடி ஸாக்ஷியவிருத்தம்.

சிறுபயனிற் படியாத தகவொரெம்மைச்சேர்க்க
வடைக்கலங்கொண்ட திருமால்தானே,
மறுபிறவியறுத்தழியாவானில்லைக்குமனமெனீ
மகிழாதெயிருப்பதென்கொல்,
உருவதுனக்குரைத்தேனின்கிருந்தகாலமொரு
பிழையும்புகுராதவுணர்த்திவேண்டிப்,
பெறுவதெல்லாமிங்கேநம்பெற்றுவாழப்
பேறடிமையாலேதென்றிகழெனீயே.—அ-ர.

ரக்ஷக்ஷநந்யரக்ஷாஹவீபவீசிவிமஸீயவீஸைஃ |

யக்ஷீஸஹாயஹுடிஹரஹஸ்ய ரத்னாவலிஹரிஹ ||

உதிகவி தாகிடுகலிஹஸ்ய—வெடாஹாவாயுபவஹ

கூதிஷா - ரஹஸ்ய ரத்னாவலி

ஸம்பவணடா.

ஸ்ரீநிமகாஹைஹாமஹவெநதே.

கச - ரஹஸ்யம்.

ரஹஸ்ய ரத்னாவலி ஹுடிபயம்.

—:0:—

ஸ்ரீநாநுவெக்டாநாயாயுஃ—வெடாஹுடி.

ஹவஹிவாநஹைஹாமஹவெநதே.

வெடாஹுடிஹுடிபயம்—வெடாஹுடி.

ஸ்ரீநாநுவெக்டாநாயாயுஃ—வெடாஹுடி.
ஸ்ரீநாநுவெக்டாநாயாயுஃ—வெடாஹுடி.

மாய்ஸத ஸ்ரீகஜாநகாபிஸுராவநிராவக யுபுங்களையுடையவ
 னுமாய்ஜாநஸகூடிகதூணமண்ணெஹாடியியாய் சூகாசூக
 விவதிதீயதத்துக்கு லெகெஸஷியாய்நுநுரீரேயொவுலகங்களுக்கெ
 ல்லாமென்றும்படிவரவுஹாடிவனபு காராடிவ ருமெவெமி. ஹ
 யுதூனும் ஸவடாவெவெயிலும்ஸுதூணும்ஸவடாவெகஸுரணு
 னும் சாஸனாமத வசஸனனும் ஸவடாபு காராநிராதிசாயவொ
 மருணை நாராயணன். ப்ராஹ்வான ப்ரதூமாநீவாவது * வு
 ராநுநெவொநநெராநவஸுநுதவாடிவ : | சரீராசுதிவெ
 டாஸுஹவெவெதெகூடபொநய : || நாயநெவொநெதூ ரு
 வாநதியுசுஸாவரொவிவா | ஜாநாநநுயிலாநூஸெஷொ
 ஹிவாராநுந : || உத ராடிகளிற்படியே டெஹெஷியாடிவிவகூ
 னனும் ஜாநாநநுஸுராவனும், ஸயபுக்ராஸனும் ஸுநெஷு
 ஹஸமானனும் அனுவாய் ஜாநாநநுமணகனும் வரஸெஷ
 தெகஸுஸனும், வாராய்நஸுராவஸூதிபு வுதூணும் வ்ரி
 வணுஹமவடிநுஹவொமருனும் ஸுராவாநுமணஸுஹநு
 லெகஸுயுடாஸிபுநானஜீவன். ப்ராஹ்மவாயமாவது - ஜஜீவன்
 ஸஸாரஸாமரதத்தைக்கடந்து அக்கரைப்படுகைக்கன்பனும் ஸா
 யநமாக ஸுஸூகியாலே கோலும்படி சாஸுநூகமானவஸூடம்.
 இதுஸிபமென்றும் ஸாபுமென்றும் இரண்டுபடியாயிருக்கும். ஸி
 லொவாயமாவது - மிதூஸிபங்களான ஸுராவமணங்களையு
 டையனும் ஸவடாஜ்ஞாகையாலே வரஹிதவெடியாய் ஸவடாஸ
 கியாகையாலே ஸவடாநிஷ்டநிவாரணகூடனும், ஸவடாஹதநி
 ஸமடஸுஹுத்தாகையாலே வரநிஷ்டநிவாரணாடிகளில்ஸவடா
 டாஹிஸுஹனும்*ஸவடாஜ்ஞாவிஹிவிஸுஸஸுடா காராணிகொவி
 ஸநு | ஸஸாரதூத்வாஹிகாடிக்கூவெக்ஷாஹுதீக்ஷதெ ||
 உத ராடிகளிற்படியே ஸவஸுரபுதீக்ஷனும் வ்ராஜவிஸெஷவ
 ஸீகாணீபனும் ஸுஸுவிஸெஷத்தில்ஸஹகாரிநிரவெக்ஷனும்
 ஸாஸுடபுவுதூணும் லொக்ஷபுடாநதத்துக்கு ஸவடாஹிதஸுஸ
 லாஸுயனான ஸிபுஹதி, ஸாஸெராவாயமாவது - வுருஷ
 னுக்கு சுதூடமாநொடிதமான வுருஷாஸுடஸாயநம்.

[illegible]

வொரநரகாடி நகரவராவராவொகூவாய் வகுவகுவரிவ
 துதிரநமாய் சூரோகூபி நவதுதிரநவவநிது ஹவனாநமும்
 அதின் காயுமானகாணவமடும். இங்குஸவஸுமாவதுபுராவா
 வான ஜீவாதூவுக்கு புராவுணை வராதூவோடுண்டானதுவக்
 கு. இதுசூயெயகும்வியெயகும்சுபுயசுஸிபகும்செஷகும்
 ரீரகும் புராவுகும் ரகுகும் கிஞகும் லொமுகும்வொகூபு
 கும் என்றிப்படி ஸாராநடுவிசெஷாடிநவமாய்க்கொண்டு பு
 ராணங்களாலே விவியமாக விவகூமாயிருக்கும். இப்படி ரோகூஸா
 ஸு விரிமாவபுராவுக்கதையும், புராவாவையும் புராவுபாயத்
 தையும் புராவியையும் புராவிபுதிவகூக்கதையும் வவ்வகூத்
 தையும், ராஸாடிபுதியாலே வுஜுக்காககண்டவர்களே உணர்ந்தவ
 ரென்கிறது. உணர்ந்தவரென்றேபுகலென்று காட்டவென்றநயம்*
 தவிசிபுணிவாதெந வரிபுசெநவெவயா | உவபெகூபுணி
 தெஜாநஜாநிநவகூபுசரிந: || யெவனதுஷாஸுதொவெதா
 ஸுதூஜபுஷயாவரா: | ஜிதெலியாஜிதகூபாயாஸாநவாஸு
 உபுஷு|| உதூபுகளிப்படியே ஸரிமாவஸுநூனார்க்கு ஸவபு
 வெகூபுதாஸுபுங்குளையும் உவபெசரிக்கவல்லவநநடு புயொஜந
 ரானஜாநிகள் புகலென்றில்லாதநமக்கு * ஸவபுயொமடு சநாயா
 ஸரிபுரோடிநவபெடு | புவநூதிபுஹரம் விஷுஸராணம்
 சஹபுவி | உதூபுகளிப்படியே நிரவாயஸாபெபுராவாயவிசெ
 ஷதூலே வசீகரணீயமான விரெகாவாயத்தைவெனியிட்டவெ
 ன்றபடி. இத்தாலேநானும் என்னை ரகூபித்துக்கொள்ள மாட்டேன்
 வேறுமெனக்கு ரகூகூரில்லை மேலே என்னுடைய புராவாவிசெ
 ஷத்தாலே சுவெவெகூபற பெவரீரோயென்னை ரகூபித்தருளவே
 ணுமென்கிற ஹநூராவாபவசீகரணவிசெஷாநவாநமும்
 வலிதம். அங்கனனன்றிக்கே ஒன்றேபுகலென்றுணர்ந்தவர் என்று
 சூயாயுர்களை விசெஷிக்கிறதாகவுமாம். அப்போது (காட்ட)
 என்றது * தவவரொஹிகாவிபுஹியாஜிபுகெரிதூபுகளிப்படி
 யேஸவபுசெஷி திருவடிசுளிலே * சூதூதியுனுயசு கிண்புஹபு
 ராநுஸுஜுஜி | தசுவவபுனவவிநடுஸுஸுஹயொ: வாடிவபு

யொஃ || என்று சூத்ரத்திய ரான நம்மை சுநந ராக்ஷு கெநநஸி
 விடுக்க வென்றபடி (திருவருளால்) என்றது ஸதந்திவதிதம்ஹிள
 ஸாணஸுரணாமத்ய | வயாஹுபிவிசாகாஸு: சுபயாவரூ
 வாலயசு, சுபயாகெவஸிசுலாசு காரா-உதராகிகளில்படியே
 ப்ரத்யுபகாராபிநிரவெக்ஷவரக்யவெயாலே என்றபடி * யா
 ரோவ்யஸுபெநெநிதாஹுஸாஹிமொணொடியிடு | நிவூரணுவி
 ரெநெவவ்யுத்யுநமவராயணா || என்கிற நிராயத்தாலேகவிஷ
 விதாநாயாவமாய்மவலிபிபுண்டாம்படி சூத்ரி-தரக்ஷணத்திலே
 சூத்ரவதுவனை சுவிஸுவனாக்குகிற சுவிவஜமநாநாவினுடைய சுந
 வாயக்யவெயாலே என்றவுமாம் (அன்றேயடைக்கலங்கொண்ட)
 வென்றது * சுநெநெவதுஸிந்தெந்நவூதாநிபிநிக்ஷிவெசு |
 ஸிபிநிக்ஷிவகதவ்யு: சுதக்யதெராவவிஷுதி || என்றும் ஈரா
 வாரொவிஸவபாஸீக்யதவொநாஸிகு: வாரா ஸரோஸ்யெஷா
 லிஷெவம் ஸூபியாஸாணஹிப: || நிஷாபுஷெவிவிதஜ்ஞம் ப்ர
 வுஷாசுவரோதந: || என்றும் துக்ஷாவூதாஸாஸாராம் ஸாரா
 வவஸாணமத: என்றும் சூநெயெநஹரிஸெஷததேஸா
 ஹபிபா என்றுஞ் சொல்லுகிறபடியே ஹஸிவபுணஸிநதோம்
 நமக்கு ஸாரக்ஷணாஸு: கதவ்யுஸெஷமில்லாதபடி ஹவூகாராம்
 பண்ணினவரென்றபடி (நம்மத்திகிரித்திருமால்) என்றது * வெம
 வத்யுதரோதீரொவாணுகொட்யாஹரிஸய்யு: வரடிஸவபுஹி
 தாநா ஸிஷாவிவரிஷுஸுதெ || நிகரிந்புகழாயுலகுமுன்றுடை
 யா யென்னையாள்வானே உதராகிகளிற்படியே சூத்ரி-தவஸாக்ஷ
 ணொவயாசுஸளஸீவூஸாபிசுவிஸிஷுனாய்ணணினவர்களுக்கு
 வீண்ணுலகந்தரவிரைந்து ரக்ஷாவெக்ஷாபுதீக்ஷனாய் மண்ணுலகி
 ல்வந்து மவபுஷாநொநாநுவனாய் நிற்கிறபெருமான் என்றபடி (இ
 ன்றேயிசையிலிணையடிசேர்ப்பார்) என்றது * க்ஷாஹித்யுதேஷா
 வபி: க்ஷவாநாஹிதவீக்ஷணபு | யபிதேஷிஷெவெஸ தஜாஜாயய
 ராயவ || க்ஷாஹிதவீக்ஷணபு நானாநாநாவிமதிஷிபி |
 சுஷெஷிவகிண்கரீக்யத்யு நிபெஹிசுபிஷாஹொஜெ || உதராகிகள்
 படியே வரவிவாஸாஷாஹெஷபு: கநஸாராமளவில் அப்போதே
 கொடுவலகு காட்டாதே கொழுஞ்சோதி யுயரத்து கூட்டரிய திருவ

டி.கூட்டியருள்வரென்றபடி (இனிப்பிறவோம்) என்றது * கண்டுகே
ட்டு உத்யோகிகளில்படியே பராவரபுருஷாஷ்ட விவேகத்தா
லே வெண்பூயுடுகெவறுங்களை யொழித்த நாம் ஏதேனுமொரு ஹ
மவசுக்ஷேத்ரவாஸ கெக்கயபூரடிஸம்மத்தாலே இங்கேதிரிந்தேற்
கிழிக்குற்றென் என்று கவரெயற்றிருக்குமளவிலும் சரணமாகுந்
தனதாளடைந்தார்க்கெல்லாம் மரணமானல் வைகுந்தங்கொடுக்கும்
பிரான் * துக்ஷாபெஹம்புநஜநுநெநிதிரெதிவிஸாஜபுந
கொள்ளக்குறைவிலன் வேண்டித்தெல்லாந்தரு தித்யோகிகளில்படியே
இனியெனக்கு ஒருஸ்ரீர வரிமுஹமுண்டாகாதபடி பூரஸ்பக
ஷிவிஸெஷத்தையும் ஒருவிரகாலே கழித்து ரகதித்தருள்வ ரென்
றபடி (நன்றேவருவதெல்லாமெ) ன்றது உபேஹம்விடுமளவும் *
ஹொமெஷம்புணக்ஷயத்யோ என்கிறபடியேசுநுக்ஷுங்கள் வரு
மவை பூரஸ்பபுணரூபநிமே நிவ்ருத்தியாகையாலும் பூ
திகெயங்கள் வருமவை ஹரிபுஷாநிவகெவெராஹிதவ
ஸுராகரொதிஹி | ஸஸுஷாராநிகுபூணி ஸுபுத்ராயயோ
விதா யஸுரநுமஹிவாரிதஸுவிதஹாராஷெஹு | உத்யோ
கிகளில்படியே பூரஸ்பபுஷுதத்தில் சிகைதீர்த்தம் ...
ரதூவலிதாராஹியயாரதூநரொஷ்வம் | ஸகாநுரூப
பிஷெத் தயாக்ஷுஷாநுநெநாரயாநு ஸ்கூரபெவஹமவாஸ்கு
தொலாவிதாநுநா | வுதானிவின்காலம் வெவயதரிஷெத்
நது || உத்யோகிகளில்படியே கெக்கயபூநெநாரயத்துக்கு ஹம்
வாராமையாலும் யாவஹுரீரவாதம் நமக்கு வருமவையெல்லாம்
பூயஹிதவிஸெஷங்களென்று ஸ்ரீ தராகிறபடி * பூயபிதாப
யாவிலாபடியோவிதாவிவாடிபுஹொகும்ஹிரெ | தடிநுஹ
நெவயபுதஹிரெக்யபிநிஹிதஹொடிபுஹொஹ்யதஃ | என்றார்
களிறே (நமக்குப்பரமொன்றிலதே) என்றது ஸவபுஜ்ஜனுமாய் ஸவபு
ஸகிக்ஷனுமாய் வரகிகாராணிகனுமாய் வரகிஸெஷியுமான பெரு
மாள் ஹவூகாரம்பண்ணி பெஹயாரெத்யை நம்முடையகேடா
நுமணமாக நடத்துகையாலும் சூத்யாநுயெ நம்முடைய
பூயாநுரூபகூவாநுமணமாக நிவ்ருத்தியாகையாலும் * ஜநா

தாவான ஸவெபூரான் சுலிசிதங்கொள்ளமாட்டாதே தயங்காத
படி யவனுடைய விதுகவபுயுதமான ஷ்ஷஷ்ஷிவாவத்தை
உவிரெதராவாபெயிபூலாயு என்றும்படியாக்கி இவர்களை
யவன் திருவடிகளிலே சேர்த்து * தன்னடியார் திரத்தகாத்துத் தா
மரையாளாகி லுஞ்சிதக்குரைக்குமேல், என்னடியா ரதுசெய்யார்
என்றும்படி பண்ணிக்கொண்டு * ஹவெயஸூரணஹிவா என்றரு
ளிச்செய்தபடியே இவர்களுக்கு ரக்ஷாஹதாவாகி ருளென்றபடி.
(ச) இவளை வுருஷகாரா ராக்கவேண்டுவது ஸூரான் ஷ்ஷப
ரணகையாலே (௫) என்றது * சுபுரெபொரியொஜுயுயதுகா
ரெமொவஸீ | ஸூராத்ருரெபொரெவ யுநுயொஜுரீஹா? |
உதாராபிகளில்படியே திராகுஸவூதத்தான ஸவெபூரான் * த
லாஹாஸூ ஸூரணனென காபடாகாபடவூவலிதா || என்று -
கெத்தூருக்கு சுதாராகுதூ வுலூலாவகமான ஸூரான்
சுநாடியாக வுலூலூபிக்க வுலூலூநாடி சுபூலூயுதூராய்
சூஜாதிலுவநம் வண்ணினவர்களை இவன் * சுலிவாரிஜஸூரீஸூ
லாநு என்கிறபடியே திருவித்துப் போருமவனா, ஸூரணலி
லமாகையாலே ஸூராவராய ஹயவெஸூயாலே தரானவர்களுக்கு
சுஷூலூலாவாடிகளாலே சுநதிலுவநீய வாகெடியாந விஷு
வத்தியை வுருஷகாராராக்கவேண்டுகிற தென்றபடி (௫) ஷ்ஷ
காரணநாடியான வாஜாதிலுவநம் (சு) என்றது * ஸூரீஹ
ஸவூலூதெஷு என்று ஸவூலூதான ஸவெபூரான் - தன
க்கு வெஷூரெநெயூபூரூடிகள் வாராதபடி வுலூலிததிரூ
ஹம் பண்ணுகைக்கு விஸூஷகாரணம் * திரிதூரூதூரெவாவன
ஸூஜூநாஸவூபூபூணி | ஸூயாநகாரணீலூதா யதெவெ
ஸூஜூஸூயு || திரிதூரூதூரெகூவ நூநூசூகூகூகூவெகூதெ
நீயதெதவதாஸூஷ ஸூதூரூவஸூவஸூதா | சுபூலூ
ஹூவிதா:வெவெபூ: கூஸூலூ:கூஸூலூ:வூஜா: | என்றும்
ஹூதெதாதகூகூந யதஸூதூஸூவூஸூவூ | என்றும் -
ஸூலூலூலூதூஷூதி ஷ்ஷூதெதூநதூஷூதெஸூவூரூ
ஸூரீரீ | என்றும் நானே நானாவிதகூகூம் புகும்பாவஞ் செய்தேனெ

ஐதராஜிகளில் சொல்லுகிறபடியே வண்புவிசெஷாடி ரஹிதமா
ய் சுதஞ்சாகிணுருக்கும் சுயிகரிக்கையாலும் உபாயானாவ
யுத வகருவாய நமகையாலும் சூதியில் தாரதூஜத்துக்கு
சுநுமணமாக ப்ராஸுபகூட்டத்தையும் கழிக்கவற்றுகையாலும்
ஸுக்ரமாய்கையாலும் ஐஹரவரிகர நிரவெக்ஷமாய் ஸக்யுக்ஷ
தபுவுமாய்கையாலும் ஸபுருக்கும் ஸாஹிதாவிஹிதமெ
ஸிஜிக்கு இதுவே ப்ரயாநமென்றாடி. இதற்கொன்ன ப்ரவதி
ரூபமான ஸுரக்ஷாமரஸிவபுணமாவது - ஸுரக்ஷணாஸுபு
ப்ரவதுதிவிநாநதிவதுதியோடும் ப்ராஸுபுணையோடுகூடின ஸு
ரெணுக ஸாஸுபுஹுரக்ஷணகூடியவலாய விசெஷம் (எ) இது
ஸபரிகரமாக ஸக்யுக்ஷதபுவும் (அ) என்றது * ஸக்யுக்ஷ
தஸ்ராஸாஸுபு - என்கிற ஸாரிநிபுரஜிபாலும் - சூவுதிஸ
க்யுபவபெஸாசு என்கிற விசெஷபெஷம் இல்லாமையா
லும் * ஸக்யுபெவ ப்ரவநாயதவாஸீதிவயாவதெ | சுஹம்ஸ
வபுஹிதெஹுராஜிபெரிதபுதூஜி || ஸக்யுபெவஹிஸாஸா
ஸுபு: க்யுதெதாயனாரயெநுரபு | நநுப்ரவநுஸக்யுபெவ நாய
தவாஹிஸீதிவயாவிராந: | ஸக்யுபுபுரஸுபுநிராபெருணாவெ
க்ஷிதபுரஸுபுதீதராஜி ப்ராணஸுபுபுராயங்களாலும் ப்ரவதி
சூங்களில் வதபுரநவபுபெஸம் சுநுஷாநகாராவிபுராய
மாய்கையாலும் ஐஸவபீலிவீஷணமஜெஐ ஸுபுபுரகாககெவா
தாஜி ப்ரவதாவிசெஷங்களாலும் | சுநுசூபுராஜி ஸுக்ர
புரமவணுக ஸுபுபுரமான ஸாஸிவபுணத்துக்கு ஸக்யுபுநு
ஷாநபெவஸாஸுபுமென்றபடி (அ) ஐஸிவபுணத்தையான
நுஷிக்கவுமாம் தனக்காக வாயாயபுரிகள ஸுஷிக்கவுமாம் (க)
என்றது ஸாஸுபுபுரயொதுரிமென்று வுவுவெஸுபுபுராய
ருக்கச்செய்தே வுபுரிகளைப்பற்றவும் விபுரிகள் சில் ஸு
க்யுதிங்களை சுநுஷிக்காக ஸாஸுபுமாய்கையாலும் * ப்ரபுரதா
மவாநசெஷவம்ஸாஹரிபுஷுநுஜராஜிகாஸுபுபுரபுரபு
ஹதூரவாபெஸுபுரெஸுபுபுதஜமபாநரிவாஸுபெவெ | என்
கிற வராயுரபுரநகவாகுங்களாலும் மற்றும் பல ஐஸிபுபு

வூதஞ் சமவதாஜாஸுபஸாஸு விஹிதங்களான வண்பாஸு
 ரோஷியஸுபங்கள் தக்ஷணித நிஷஷுபமுடையனாம் * டெவஷிபு
 லுததாஜநுணாவிதுணாம் நகிங்கரொநாயபிணீஹிராஜநு |
 ஸவபூதநாயஸுரணஸாஸுரணுநாராயணமொகமாஸுபு
 னு: || உதரோஷிகளில்படியே சுநுலஜநாஷிஷொஷுஹிதான வி
 வனுக்கு ஸூத்ரிவனும் பண்ணுதே சவஜபூதீயங்களான ஸூரீயுக
 ந்த கெகஸ்யபுமென்றபடி-லமவசுகெகஸ்யபுரதிரான புவந
 னைப்பற்றவே * உவாயாவாயவனூரமீஷிபோவூதிராஸி-த: |
 ரோஷிவஸாஸுபுரோஷிவாநெஸிபுரதெ || என்றும் சவிஷு
 வாயபுபூணாம் வாலநாயகமுவூய | ஸம்முஹாயவதொகா
 நாயபூதாஸாவநாயய || பூயாயபிவிஷுஸுபெவஷெவஸு
 ஸாஸிபுண: | பீஷிஷெவஷிகராயாநுநலாவிநமவயெய்சு|| என்
 னுஞ்சொல்லுகிற பூரணவமபுத்தையும் ஸீலாஷிகாராஷிகளு
 மருளிச்செய்த நித்யங்களையும் இங்கே யநுஸாஸிப்பது (கக) இவ
 னுக்கு சூஜாநுஜாவிலிங்களான கெகஸ்யபுங்களுல்லாம் ஸூயம்
 பூயொஜமங்கள் (கஉ) என்றது சூஹாஸுபு - சூவாஸுபிம-
 சவராப வலிஹாஸம் முதலான முன்புசொன்ன சூஜாவிலிங்க
 ளான வண்பாஸு ரோஷியஸுபங்களும் * பண்டைகளாலே நின்றிருவ
 ருளும் பங்கயத்தாள் திருவருளுங்கொண்டு நின்கோயில் சீய்த்து
 உதரோஷிகளில்படியே உவெஸுயுள்ளபோது செய்யவுமாம் அல்லா
 தபோது தவிரவுமாம்படியேத்தமாக நிற்கிற வனாராணாமுணா
 நுஸாஸுநஸுதிஸுபூதநஸுபாஜபுநாவவெவந ரோகாஸு
 ணபீவாரொவணாஷி கெகஸ்யபுங்களுல்லாம் ஸவபுவிபுஸாஸு
 வான ஸவபுஸூரீயினுடைய ஸுஷீ திஹைதுவாகையாலே சுநு
 ரகூலாயபூஷிகளுடைய ஸிஸுபிஷுணாஷிகள்போலவும் பூகருடைய
 வஸூவாஸங்கள்போலவும் பூஹஷபூயிஷுரூபி என்றும் பூ
 யொஜநமொழிய மற்றொரு பூயொஜநவிஸெஷத்தைக் கணிசிக்
 கவேண்டாதபடி * பூமபுதாவவிஜாதாயபு - காபியெவெஷுவ
 க்ஷு - ஸவெஷுஷுஷெஸகாஷெஷு - உதரோஷிகளில்படியே -
 இவை தன்னையே உஷிஸித்து பூவூத்திக்கும்படி ஸூரூபவண
 ஸாஷுக்களாயிருக்குமென்றபடி (கஉ) காரணாகரணரூபங்கள்

ன வவவாரங்குள் புகுந்தாலும் வவவனுக்கு நரகாழிகளில்லை
(கரு) என்றது - சுமமமாகவாதல் - ஸுதாதுமாகவாதல் - ஹவச
புபத்தியைக் கைமுதலாகப்பற்றின பரவெகாணிக்கு புஷு
புராரஸுபுஷுதவிசெஷத்தாலே வுபிவலவகமாக சுரு
திகுருணகுகுருணரலவமான குஜாதிலுவநம் பிறத்தநா
கில் * டுபெஷாயுபுதிசு: ஸாஹஸவலவெஷாழ -
தெஷாஷெஷாவிசெஷண புதவாயொநவிசுதெ-என்னும்
விஷயமன்றிக்கே - நம்மளவில்* தடிஷிகு புபயுஜாநஸீதிபு
ரு: - என்னும்படி நிற்கையாலும், யுபாதிசுமீம்பண்ணின ஸீமா
தாக்கருக்கும் - ஸுசுதவிநாஸாதிபுதவாயஞ் சொல்லுகை
யாலும் - அவ்வசுதிகுருணங்கள் புதவாயவெதாக்களாய்
நின்றால் * ஸுபுரூஷிவிஷிகுபாஸஹஸுயதிதிய:கிதவசு
கணபுதிவெ | வரிஹாஸியுஸுதிநபு வஹாபுபுரஹிநு
நுணாஹவெஷவாநா || டெவஸுபுயுரவிஷுபு பெபுப
ஹாபுராயண | நதெஷாயிஸாஷொகூ || நவதெநரகளக
ஸ: || பெநுஸுஸாபுராதந: வாவாஹாரதாஸயா | தெ
வியாணிவாநாநரநாராயணாஸுயா || உதிராழிகளில்படியே
நரகாழிஹாஷெஸம் வாராதே யயாஸுஹவம் சுநுதாவஸி
கெஷாவகேஸுங்களாலே சுவராயநிஸாரமுண்டாமென்றபடி *
கிணராடிணவாஸளவாநயபொநயபாதநா: | ஸிஷுபுஸுபு
ஸுபுதா கெஸவாலுமிநஸுபா || நமன் கூதுசெய்துகொண்டிற
ந்த குற்றமெண்ணவல்லனே - நலியு நரகமுநைந்து நமனுக்கிங்கியா
தொன்றுமில்லை உதிராழிகளையுமிங்கே யநுஸுபிப்பது (கரு) ரா
ஜகூபாரனுக்கு மவயாநம்பண்ணி நடக்கவேண்டுமாப்போலே வு
வாபுதவாயம் வாராமைக்காக வவவாரங்குள் டுபுரவரிஹ
ரணியுங்கள் (கச) என்றது * விதாவரிஷொகஸுபுராவரஸு
கூபிஸு வலிஜுஸுமாருமபுரீயாநு - உதிராழிகளிற் சொல்லப்
பட்ட - ஸுபாவங்களுடைய ஹவாநு - இவனை வுதிராழிகளைப்
போலே வகுவாதியாய் ருக்கிக்கும்படி - நிற்கிற ஹவதனுக்கு
யரிவிஷயமதிநமில்லையென்றாலும் அபசாரங்கள் புகுந்தாலவைநீங்கு
கைக்கு சில உவகேஸுங்களையும் மமமாய்விடும் - என்றுஞ் சொ

[illegible]

வாயாவாயிஜுர - என்கிறபடியே - உவாயாவாயவிரிஷுர
 ஐர புவதுதியினுடைய விசெஷணவெகவு வரஜாத்ருமாகை
 யாலும் * ராக்ஷஸாநாவிஸும்காசு சூஜநெயஸுஸுநா | ய
 யாவிமன்தொலுடிஸுரோவாஹுஸுஸுநா | தயாவஸுஸுர
 விஸும்காசுபவதீ: புவதுதாவவெசு | தஸுரவிஸும்காசு
 நாஸுதிநாஸுதிஸுரவிஸுராகு || என்று புவதுதாவநகர
 த்தில் விஸுரஸுராவாமவெகவுபரிஹாரவரமாகையாலும்*
 யஜைநுதநகராதிதவ: க்ஷுரதிவிஸுயாகு | சூய-வி-பூவ
 ரோநெநகரநகராதிக்ஷுநாகு || உதாராகின்றபோலே மற்றும்
 புவதுக்கு விசெஷித்து பூதிவஸுகாசுகளைச்சொல்லுவதொரு
 விசெஷவயந மில்லாமையாலும் - மொகவெசுங்களில் ஓரிடத்தி
 லும் ஸுசுபுக்ஷாருணிக விஷயஸுரணாமதிக்கு மஹாமாநி காண
 மையாலும் சுவவாசுதிரான ஸீஹாதாழ்வான் * செஷு
 வுரஸுராமாயாசி | ஸிரஸுராயதஸுஸுவநநகரதுயா|
 உதாராகிதாதுதந்தக்கொண்டு உபுவத்திபண்ணினொன்று சொ
 ல்லுமதுக்கு யயாவிபூயாயயாகாரு சிவிதவிலியுண்டாகையா
 லும் * தாவதாதிஸுயாவாமாதாவநாஹுஸுயாவஸுயா யா
 வஸுயாதிஸுரணஸுரோசெஷாவநாஸுநு || என்று மஹசுபுவ
 னனுக்கு சிவிதமஹம அப்போதே விலிக்கும்படி நிற்கையாலும்-
 ஸவபுஸுதியாய் வரஜைருணிகளு ஸவெபுஸுரணைப்பற்றி பூ
 வது பண்ணுகிறவன் யாதொருகாலத்திலே யாதொரு மஹ வரவே
 னுமென்று கோலினுன் அந்தகாலத்திலே அந்தமஹமவனுக்கு வரு
 கை நியதம் - நடுப்புருந்த நிவிசுக்காரிங்களுமதுக்கு பூதிவஸு
 ங்களன்றிக்கே சுயிகாராநாமுணபூயஸுரிதாசுகளாலே நடுவே
 தீர்த்துவிடுமென்றபடி (கரு) வுசிவவெபாவயாஸுங்கள் புருந்தா
 லும் பூயஸுரிதவிசெஷயிகாரிவிசெஷநியதம்(கசு) என்றது*
 ஸுரீரஸுராயுஸுயா: காலனுசுபுவ | ஸுசுபுயுபுவிசுயு
 ஐர பூயஸுரிதாநிநிபுசெசு || சுவியெசுபாதகுகினிஷுர
 மிகுயுபுசுபூராத: | யொமரெவஹிகுஸுத நாநுயஜு
 ஸுராவரெசு || உவவாதசுயுகொவிசுஹாவாதசுவநவி | யா
 சிநு: வாதெசுசுஸுஸுஸுராமுஸுராவரெசு || சுயவாதசு

[illegible]

[illegible]

[illegible]

மது: | தநுகுதாவிவ்வாவாவிவ்வாதிநாஸுநெ: ||
 உதாபிகளிற்படியே - இங்கு பூயஸித்தம் டிணவிசெஷங்கள்
 வரும்துக்குமேலே சுஸுகூனன தனக்கு உஜீவநமுமாய் ஹொம
 முமாகையாலே - சுபூதகூபமான கெஸ்கயாநிஷவத்துக்கு சுந
 யிகாராபிகளைப் பண்ணுகையாலே * விஷவ்யவிஷயாணாஹுலி
 ருதிதூதிநாஸு | உபஹுதூவிஷுஹனி விஷயாஸுரணாஹி ||
 உதாபிகளையநுஸநித்துஸநியியில்வரிதூமம்பண்ணவொட்
 டாத வாவத்திலகப்படாதபடி நிவாணநிரலவணம்பண்ணி, வு
 பூபிகளிலலாத டெஸங்களிலே வதிக்குமாப்போலே நிஷிபி
 ஹொமஸுஹாவநெயில்லாத டெஸங்களிலே வதிடக்கவும் * வா
 வுபூஜாநாஸயதிகியோணவாநுஹு: | நஷபூஜுவா
 வடுவவாநாஸாஹதநா: || உதாபிகளிற் சொன்ன வாவா
 ருஹகவாவத்துக்கும் பூயஸித்தமாக யேற்கவே, பூவதிபண்
 ணவும் - பூவதமென்றபடி - இப்படி வதிடக்குமவன் * சுஹெரிவ
 ரணாஸுதஸுநாநாஸாஹி | சுணவாஹிவயவூஸுநெ
 வாஸுஹணவீஷு: | உதாபிகளிற்படியே டெவர்களுக்கும் வு
 ஹுநிநவிஷயமாம் * வராரெயுஷுஜாதூஸா:வராரெயு
 வுஹு: | வரீவாடெஷுயெயிடுகாஸுதீவடியிதாதி || தந
 யகெநமொவ்நெயெநாஸுதூஜீவிதா: | விஷயதூமிநஸு
 ஷாவிஜெயதூதிகெ||கூணெவிதெயலிரஹாதிகுஸுஹ: |
 என்றபடி வுஹுஸுநாஸுதூ நிரதிஸயபூதிஹெதுவாம் (கக)
 கெஸ்கயாபூமாவதுஸாமியுகந்த யேவற்றெழில் செப்சையாகையா
 லேயிதுயயாஸாஸு பண்ணினாகப்பாம் (உ௦) என்றது-நிதூஸு
 நும் ஹவசுபூதிஹெதுக்களக்கொண்டு நிரவெகூஸவபூவி
 ஷயஜாநத்தாலே ஸாகூஸகூரித்து கெஸ்கயாபூமபண்ணுமாப்
 போலே யன்றிக்கே வுஷுடுஸெயில் கரணஸாவெகூதை யுண்
 டாகையாலும் - பூதூகூபிகளுக்கு நிலமில்லாத விஷயத்தில் *
 விதூடெவரிநுஷாணாம் வெஷுஸுஸுநாதந: | ஸாநுபூதி
 வரிவகாராணிகொஹிதி | உதாபிகளிற்படியே, ஸாஸுமொ
 யியக் கண்ணும் கைவிளக்கு மில்லாமையாலும் * யஸுஸுவிபூசு

ஹ்ருதயத்தொத்தகாரிகாரத: | நஸஸிபிவாபொதி நஸஸம் ந
 வராமகிபு || சுஸாஸாரிஸம்ஸுக்ஸு || என்றருளிச்செய்தது இ
 ங்குத்தை ஸ்யப்யப்யொஜநகெக்கயப்த்திலும் ஸாரிந்யுந்ய
 மாகையாலும் * அறிவிலேனுக்கருளாய் - அறியாத பிள்ளைகளோம்
 என்று நிற்க பூதமான வவஸ்யஸிலே ஸாவித்யோத்திராலே ஒ
 ன்றை கெக்கயப்தமென்று செய்தால் இது ஸாதிக்கவிதமாகை
 யிலே நியமமில்லாமையாலும் * வொகெப்யத்யோந்யுதந்யு
 ஷ்டாமிஸாஸாவிருபாமி | என்கிற நிகழ்த்திலே ஸ்ரீஹ்ருத
 ராருளிச்செய்கையாலும் * ஸ்யப்யப்யொஜநகெக்கயதாதிதி
 ரிவாபி || என்கிறகட்டளையிலே (கிங்கரொபி)மென்றுசொன்னிற்க-
 ஸாரி சொல்லச்செய்யுமது கெக்கயப்தமாக வேண்டுகையாலும்
 செய்த வேள்வியான பூவஹனுக்கும் - யாவஹ்ரீரவாதமயயா
 யிகாரம்யயஸாலும் நடந்தாவிதுவும் (பூஹ்ருத்யிஷ்டாரி) என்
 கிற பூயாந மஹவ்யப்தமென்றபடி (20) ஹவஸ்கெக்க
 யப்தமும் - ஹமவதகெக்கயப்தமும் - சேவந்ஷிர்க்கவரிதானபோ
 து வரபொருஷாஸுக்காரெஷ்யான ஹமவதகெக்கயப்தமே
 உவாபெயததிம் (2௧) என்றது பூணவததில் ஸிக்ஷிதஸூராவன
 கையாலேஹமவதகெக்கயப்தம்இவனுக்குப் பூதமாயிருந்தது-இப்
 படியானுஷ்டிர்க்கேசவனுஷ்டிக்கவரும்போதுசேவநுஷ்டிக்கவும்-
 இரண்டத்தொன்றை விடவேண்டும்படியான வாவத்யைமே *
 தஸாதிஷ்டபூஸாப்யவெஷ்வாநவபரிதொஷ்யெசு | பூஸா
 ஷஸம்ஸொவிஷ்டவெஷ்வாநவஸ்யாநஸம்ஸய: || திஷ்டிஷ்ட
 தெஷ்ட ஸ்ரீதிரஹ்யிகாஹவெசு | தஸாநகஹகாஸவஷ்டி
 யாவிஸெஷ்ட: || சூராயநாநாஸவெஷ்டாவிஷ்டாராய
 நவாஸு | தஸாஸவா தாஸவோகூததீயாநாயநவாஸு | சுநா
 ஷுதஸுதமெஹீ வரூஷாநாவிநததி | தயாநவிஷ்டஸு
 ஹகூ ஹவாநாவிநததி || ஸாராயநவிஷ்டாயாவி ஸஹதாந
 வ்யபினிய | தெஷ்டபூஸவெஷ்வாநவாநவாவிஷ்டாஸு பூயஸு
 தி || ஹதாதிஷ்டாரணவிஸெஷ்டங்களாலும்-ஏற்றியிருமபாரை வெ
 ஷ்டுமே மற்றவகாச் சாற்றியிருப்பார் தவம் - என்கிற ஸ்யப்யம் ஸ

யவ்யுபொஜநகெக்கயட்த்திலும் ஸரீரம்மாகையாலும் - ஹாமவ
தகெக்கயட்த் தன்னிலே ஹமவசு கெக்கயட்த்தைக்கண்டு கூ
தாஸ்யுனூயிருக்க ப்ராஹ்மென்றபடி (உக) இவை பிரண்டிலும்
ப்ரியாதம் - சூவாய்டுகெக்கயட்தம் (உஉ) என்றது ஹமவான் பக்
கலிப்போலே சூவாயட்ன் பக்கலிலும் சுறுவதிட்ப்பென்று சுதி
பெரித்தவளவன்றிக்கே * மாரொமடூ-ரு-தரம்நர்ஷிமா-ரொரா
ந்யுஹாவபெசு | மாரொவடூ-தூ-ர்கயா-கெக்கயமா-ரொநடூ-
ஸாஜாவெசு | மாரொவவரம்ஸ்யு-ஹமா-ரொவவராமதி: ||
மாரொவவராவிடி மாரொவவராஸந்யு || மாரொவவ
ர:கா: மாரொவவராயண: || உத்ராடிகளிலே சூவாய்டுகெக்
கயட்தம் ப்ரியாந்யுபிரீதமாகையாலும், ஹமவசுஹாமவதகெக்
கயட்தங்களும் சூவாயடூ-ந-கெக்கயால் நடக்கவேண்டுகையாலே சூ
வாய்டுகெக்கயட்த்தை நிரூபித்துப்பார்த்தால் இது ஹமவடூ
ஜாலியமாகையாலே ஹமவசுகெக்கயட்தமுமாயட்தனுடைய ஹ
மவதகஸ்வாரீந்யுத்தாலே இதுதானே ஹாமவத கெக்கயட்தமு
மாய் நிற்கையாலே * வக்ஷு-மடூ-மாரொனூக்ஷா ஸாஸுமூ-
னூ-யஸுரெசு | ஹஸுஸூ-மடூ-கனூக்ஷாவநஸூ-விவானூதி || ஸு-
வஹனூ-மாரொனூக்ஷா-மூ-லூ-யவாஸுதெ | வஸுனூக்ஷாயந
யூ: மூ-வடூ-நெஷுதெகதிதள || உத்ராடிகளின்படியே - சூவா
ய்டுகெக்கயட்த்தைவிட்டு ஹமவசுகெக்கயட்தாடிகளிலே யிறியக்
கடவனல்லன். கண்ணினுள் சிறுத்தாம்பினடியே சூவாய்டுகெக்
கயட்தப்ரியாநராய் நின்று * திரிதந்தாகினுக்கேவபிரானுடைக்கரிய
கோலத்திருவுருகாண்பனன் பெரியவண் குருகார்நர் நம்பிக்காள் -
உரியனாயடியென் பெற்ற நன்மையே - உத்ராடிகளில்படியே - சூ
வாயடூ-லி-தமென்று யயாகாஅம் ஹமவசுஹாமவதகெக்கயட்தங்
களையநூ-ஹவிக்க ப்ராஹ்மென்றபடி (உ௦) இக்கெக்கயட்தவர
னுக்கு வரவெகாணிகளுக்கத் விடமே உவிதஸூநம் (உ௧) என்
றது கூடூ-ஸ்ரீ-ராயிருப்பாருக்கு வாஸஸூ-நமாக ஸாஸூ-யட்தங்கள்
வகுத்த வுண்ணுபெசுங்கள் கூலிகாஅாடி டொஷங்களாலே வெ
ஹாடிவரிமூ-ஹீதங்களாய் * நாடூ-ஜநஹயிஷா உத்ராடிகளி
ன்படியே வரி-தூ-ஜந்களாகையாலும் வுண்ணுபெசுங்களுக்குச்

[illegible]

டையாதபோது விவரீதஸம்ஸமடிகொனவாஸ வரிஹாயடம்
(௨௪) என்றது *உஜாதம்வரிஹதடவெபா விடிபாருக்யுதொ
விஸநு | திணிநாஹதவிதஸுபடும் கிவிஸள நஹபகரூ || துஜடி
ஜடந ஸம்ஸமடும் ஹஜஸாயுஸராமழி | கூருவாணு திஹொ
ராதுஸாநிதரிநிதரிதாடி || நாவஸகலி: கிணிதாஹரெச | வரூ
ஹுதவஹஜாஹா வஹஜாஹவபுடவஸிதி: | நஸளரிவினாவிதி
வஜநஸவாவவெஸஸடி | சுடிபுஹுதிஹொதொகாயபயபய
யவயவயடி || சுஸடகாவிபராயபயநாராயணவராவயடி | நா
லிஸம்ம திரஸாகுயுஷாககுவரஸுரடிவயதூகி: கூராவிஹொ
யபயபிடிபயகி: || ஹதரிதகிளப்பார்த்து பம்போடொரு கூ
ராயிலே பயின்றுப்போவிருக்கிற உஜாத ஸம்ஸமடத்தினுடைய
உரவரிஹாணாஸடமாக *ஸஸஸம்மிகவெடவரிவதிதவடி
விடிபாயிகாஸாவிதிவெவணீயரி | ஸவணதாமஹதி ஸநி
கஷடாநீதவமொரொரிவாஸுயடுவெ || ஸகலிரெவஸஹாலீ
தஸகலி: கூலீததஸம்மழி | ஸகலிவிடவாடிஹொதுனநாவஸ
கி: கிணிதாஹரெச | ஹதரிதகிளப்படியே ஸாஸகஸஹவாஸம்
கதடவடிமாலல் இது டெஸவிஸுவாடிகளாலே கிடையாதிருக்குமா
கில் * ஸகாணஸீமஸு டுபவதவடிவெணுடிபயதி நிவ
தடகஸு | சுடிபுதபொமெயுதரிநஸஸு ரொகெஷாபு
வொநிதரிஹிஸஸஸு || ஹதரிதகிளில் தாஸபயத்தையறி
ந்து யாவருத் துணியில்லையென்னு * படியாஸுதி பணவாளவணைப்
பற்பலகாலமும் பள்ளிகொள்மணவாளர் நம்மைவைத்த பரிசிது - எ
ன்று வரஸாகு வாரவஸுதையை யருஸாபித்து * தாமரைக்
கண்ணுவோ தனியேன்றனியாளாவோ - தாமரைக்கையாவோ வுன்
னையென்று கொல்சேர்வதுவே என்று - இவர் துணைவனான வெம்
பெருமாளோடே யிருக்கிறதை எண்ணிக்கொண்டிருக்க பூதமெ
ன்னபடி (௨௪) இவனுக்கு மதிவினநாடிகள் விதவதொஷஹொ
தாவான காயாவநடி (௩௩) என்றது ஸுபத்திக்கு மதிவினநா
டிகள் வரிகாவிஸெஷமாக வேணுமென்றொரு விஸெஷமன்றிக்
கே யிருக்க விடிபாணாஸாராநுத்தாலே உதரவலவடாவாஸெ
ஷ விநாஸங்கள் உக்யுதிணவிஸெஷம் - ஹொநாவாயநபு:கா

[illegible]

[illegible]

த்துக்கொண்டு பூவாபுனாய்ப்பலசிற்றின்பம்காட்டிப்படுக்கிறபடுக்
கையினின்றுமெழுந்திருந்து நிஸ்யஸ்யஸுவோஸு - என்கிறபடி
யே பூதிஷுதவாபியாயிருந்து * சுநயாஹம்வஸீஹதஃகாலபெ
தநவாபவாநு | உஷுஜிஜீநீவாநாஹம் தாபெஹம்சயபாஸ்யெ || சு
வெத்யாஹபிதொமகூரவஸ்யயிஷெநிராபியம் | சுபெநநவாஸ்யம்
யாவ்யாபி நாநயாஹபெதவவாஸ்யஸ்யஸ்யஹாபெநந நெநகவாபி
நயாஸவஹ | உத்யாபிகளிற்படியே மேல்வருகிற வவடாநிஷுநிஷு
தியையும் நிராபியஸ்யஹாநபெதஷு பூவாபியையும்பார்த்து இறை
யுள்ளிலொடுங்கி இருக்க பூவாபி மென்றபடி (உக) மேல்முழுக்க
வவடாபெசெக்யடூ உஹாஸ்யவவவவவம் (௩௦) என்றது உஹாஸ்ய
வாய் கூதிக்கூதினன வாநாஸவ ஒருவாகரத்தி னின்றும் பெற்ற
பெறாநுதத்தின் மணற்பற்றைக்கழித்து மாப்போலே ஸுமவஸுக்க
பூதி ஸ்வஸ்யத்தைக்கழித்து வவடாபெதாபெவமானபூகா
ஸத்தைபுண்டாக்கிஸுக்ஷஸுஹத்தைப்போலேஹுஜிநாக்குவதாக
வடியிலே மீளாவடுமைகைத்தலங்கொண்டருளின ஸ்யவதி திரு
வடிகளிலே அவன் தன்னைப்போலே பெசுகாலாபி வரீஹெடிமன்
றிக்கே யிருப்பதாய் * ஸாயாஸ்யம் பூதிவநாயெதீவ உத்யாஸவ
ஸிநஃ | கிஹாபிபெதநித்யாஹவநி நிராவபெவாஃ || வவஹபெவா
நாயாநித்யாபி பூபாணஸ்யபூபாய வபிபங்களான பெசெக்யடூ
பெஹாஸ்யவத்துக்கு * பாபெவத்யுதாஸுளவெய வுநஜுநுந
விபெத | பாபெவத்யுபுநஜுநு டுஃவராயபிஸாஸுதம் || நா
புவநிபெஹாநாநஸ்யஸ்யிவராயமதாஃ || உத்யாபிகளிற்படியே
சுவாஸநியில்லாதபடி ஒருக்கால் விடிந்தவிவஸமாய் யயாவஸி
தாநுஸுரவா வபிபவத்துக்கு உமமுமாயுபாயுபாயங்களுந் உ
வராயமுமன்றிக்கே சுநவாய பூவாபிதனன வவரீஹிநாபித்யு
னென்ற நுஸநித்தவனுடைய நிக்ஷாபயமே தனக்கு நிக்ஷா
ஹுடியமாக நிராபித்துக்கொண்டிருக்க பூவாமென்றபடி.
ஸாயாஸ்யம் பூதிவநாயெதீவ உத்யாஸவ ஸிநஃ
என்றும் பேறுமிழவு மிரண்டுமவன தென்றுமிப் பூகாஸுத்தில்
சொல்லும் வார்த்தைகளுக்கெல்லாம் வரஸெஷபெதகூரவன
தனக்கு சுவவமுடிபெசெயில் வருமகிஸ்யமுமவவபெசெஷிக்கு

வாஷாம்பராம வரிஜீவாதி வசுலொமியுமென்று சுநாவநிகக்
 ப்ராப்தமென்று தாசுபயடும் (௩௭) இதுவாஸிகஹ்யூர்பம்மெனெ
 யான ரஹஸ்யரத்னாவலி । என்றது முதற்கவிதுடங்கிமுப்பது வா
 க்யங்களினாலே ப்ரதிபாதிதவசுடங்களைபெல்லாம் ஜோக்யஸாஸு
 ஸாராஹததிரிதூதாதிதகளில் ஸம்முஹீதங்களான வரதகூப
 ரஜிஹிதவரஜி வாரூஷாஸுடங்களைப்பற்றின ஸுஜ்யமசுடங்களை
 கையாலே ரீரதகத்தைகூவமென்று உவெக்ஷிக்கும் ஜநிதிகளைப்
 போலன்றிக்கே இவற்றினுடைய ப்ராஸஸ்யுலொமியுக்ஷேஹசுபம்ம
 லகூ ஸம்முஹகூபாதிக்கையறியவல்ல வசுநிஷ்டருக்கு ரஹஸ்யர
 த்னாவலி பெய்ப்போதும் ஹ்யூர்பத்திலேபூணுமதென்றபடி * தெது
 மண்ணுவிஷயாவெடா நிவெஷு மண்ணுலவாஜடும் | நிபுடம்
 ஜொநித்யுஸக்யெஸாநியெடாமகேஜிசு த்வாநு || யாவாநசுட
 உடிவாநெஸவடதஸுஃஸுதொடிசெ || தாவாநுஸவெடஷுமெ
 டிஷு ப்ராஹ்ணஸ்ய விஜாநதஃ | வஹுஹ்யஜிஹசுஹ்யஜி
 ஸெஸ்யஜிதிராநுரஃ | ஸவடதஸாராஜிஷுபுஷெஸ்யஜிவஷ
 டீவடிஃ || சுநனவாரூபஹுமெவிதய ஜெஸகாமொவஹவஸ
 விஸாஃ | யசுஸாராஹததஜுவாடிதஹுஸொயயாக்ஷீரஜிவா
 வுஜிஸு || துயொவெடாஷுபம்மாநிபுஷாஸிவிவிபாஸுராரஃ || ஸ
 வடிஷாக்கரானஸுபயாநுடிவிவாஜ்யம் || கினஸ்யஸஹுஷி
 ஷுமெனெதுஃ கினஸ்யஸஹுஷிவடிதெஃ | நஜோநாராயணா
 யெதி ஜெஸுஸவடாஸுடஸாரபகஃ | தகூஜிஜாஸஜிநாநா ஹெ
 துஹிஸவடதொஜெவெஃ | தகூஜெகொஜிஹொயாஜிஹரிநடாரா
 யணஃவரஃ || தசுகுடபநுஸாபஸாவிஷாபாவிசுத்யெ | சூயா
 ஸாயாபரஃகூடிஷாநுராஸிபுநெநவண்ணம் || ஸாஜாயதெ
 யெநதடிஸுஜொஷுமஸுபவா நிஷுமெகெகூஸவா || ஸெஜு
 தெவாஸ்யிமஜிதெவாதசுஜாநஜிஜாநஜெதாநுடிசு || ஸவெட
 ஜொஜெவயஜாணாஜிதொஜெவெஷுவொவியி | நவிஷாராய
 நாசுபுண்ணு விடிதெகூடிவெடிகம் || ஜதிஸுஸாராஜுஷு
 துதாவதாவிதவெதஸாம் | விஜிவாடிஷுஹாயாஜிதெகூ
 துஸுபுண்ணாம் || தடிஸ்யதிவியஸ்யாவிஷுஷுஜாதஸ்யுஷு

[illegible]

ரொ | உஹாஜிவியிநாபுராவஸவவாஜாவவதநம் || என்றும்படி
 விண்ணோர்பிராரூர் மாசின்மலரடிக்கீழ்எம்மைச் சேர்க்கவென்றபடி.
 (அடைக்கலங்கொண்ட திருமால்) என்றது - இப்படிநானும்பிறமும்
 உனக்குத் தஞ்சமுமாகாதபடி கிற்க்கிறநம்மை சுநநூரகூடுகெந
 ஸிவிபுக்க சுலவநீய வுருஷகாரமுண விசெஷங்களா
 லே வெபுரிதனுய்க் கொண்டுவரலுக்காரம் பண்ணின ஸ்ரியாவதி
 யென்றபடி (தானே மறுபிறவியதுத்து) என்றது அடியிலே காரண
 கூலெவா பூஜாநாடி வலவட்குமாக கூலிபண்ணின வவட
 வியவஸுவானதானே டெஹாநூரவரிமுஹெஹதவான வு
 ணுராவஸுனித வாவவமட்த்தையெல்லாங் கழித்தென்றபடி.
 (அழியாவானில்லைக்கும்) என்றது *ஜிவ்யுஸூரநஜிரானூபுரெயம்
 வுலிஜெயனாமரெமெயுஜூரூரூ | வனதெவெநியபரஸூத
 ஸூரநஸூ வரூரூதநம் - உதூரூரூகனிற்கொன்ன கலங்காப் பெரு
 நகரத்திலே நிதூவலுரிகளோடு நிவிடசெஷமாக மேலுள்ள கால
 மெல்லாம் புணைகொடிக்கிலும் போகவொட்டாதேவைக்குமென்றப
 டி (மனமேமீமகிழாதேயிருப்பதென்கொல்) என்ற நிரவசெஷாநி
 ஷநிவூத்தியையும் நிரதிராயவருஷாசுடத்தைப் பெறுகைக்கு
 நிஸூரூஜியிகுண ஸதூஸுக்ஷன்-ஜெகூயிஷூரூரூசு-என்
 னுகினைப்பிட்டருளினபின்பு ஹஷடூஸூரநத்திலே ஜெஹிக்கைக்கு
 ஒருபடியாலும் - ஸூரூயிவிலையென்றபடி (உறுவதுனக்குநாக்கே
 னிங்கிருந்தகாலம்) என்றது * சுலிஸூலுணூரூயுவஜூரூ ஸ
 ரொணிதவெபநம் | ஹூரூவருஷம்உமட்கிவா தூரூலிதூவ
 ரூஷயொ: || ஜரூரூகஸூரூவிஷுரூரூமாயதநரூதூரூ |
 ரஜஸூரூநிதூனூஹதூவாஸூரூஜெகூ || ஹூயானிவூரூ
 யீநி ஹூனூபூஸூரூ: | சுலூஸூரூஹூவாஹூ ஜெநூரூ
 நிபூஹூனூ || ஹூனூடைச்சவர் வைத்தென்புதூண் நாட்டியு
 ரோமமேய்க்தொன்பது வாசல்தானுடைக்குரம்பை பொல்லாவாக்
 கையின் புணர்வினை யறுக்கலறுவன் பாங்கனெடுத்தியைவந்திசை தி
 சைவலித்தெற்றுதின்மனர்* நின்மவானில்லா நெஞ்சினையுடையேன்-
 உதூரூகனிற்கொன்ன டூநூடூவாரூஜூஜெஹூ ஸ்ஹூ
 ஜெஹூஜூயங்களோடுகூட * சுதிரூநம் ஸூரூஹூவாஸூரூ
 பூலிசூரூ: | சூதூநூயூதூநம் சூதூநூரூபூஸூலெந ||

யகப்படாதபடி ரக்ஷிக்கவியிடுகித்து (ரக்ஷணம்) என்றது இதினுடைய சீர்மையறிந்து * பொமொவயத்யொமூநாம் பொமூநாம் ஸம்ப்யஜ்ஜதி । ஊஜீஸ்யுஸஸோநோரெஸஸுவ்வொஸ்யுஜாஜி ஹம் || விஜ்யெயவவஸ்காஜீத்யுஜ்யம் ஸ்ரஹ்வாஜிநா । சுவஜ்ய விஹிவொராயாம் நக்சை நாரிரிணைவவெசு || ஊத்யாஜிகளின் படியே சிந்தாமல்கொள்ளுமென்றபடி (சந்த்யூரக்ஷாம்) என்றது * நாவ்யுஷ்டிஸ்யுவிசய்யுயாந்வாந்யாயெநவ்யுஹதஃ । ப்ரவெஷா விநவஜெஜீஸ்யுமஹம் ஸிஜாஜீரெவவ|என்றுஞ் சொல்லுகிற நியமங்களைக்கடந்து சுவாசுத்யுயுபண்ண ருமியில்லாதவந்நு ப்ரயொஜநராலே ரக்ஷிக்கப்படுமென்றபடி அங்ஙனன்றிக்கே உள ஷரெநிவடவெசுஜீஜம் ஷரெணகந்யாம் ப்ரயொஜயெசு । ஸ்யுஜே ஊவாநரெஜாமாம் நாவாநெத்ரஸாஸ்யுஸஸ்யுஜெசு || என்கிறபடியே - சுவாசுத்திலே ஸஜீவிடத்தால் ஜாணிக்கங்கொண்டு குரங்கெறிவுற்று இது ரகெஷ்யுண்டாகா தென்தபடி (மவீயுஸீஜீவிமரீயஸீ) என்றது-வரிஜாணாஜிகளாலே சிந்யாந்வலி ப்ரஹாஜிகளாலே பெரியதாயிருப்பதுபோலும் சுஹ்ருஸ்யாயிருப்பதேயாகிலும் சுஸொஷஸாராஸ்யு ஸம்ப்ரஹமாகையாலே யிது மளரவாசீயஸ்த் தோடொத்ததென்றபடி (ஸஜீ) என்றது * ஸாராஸாரவிவெகஜா மரீயாஸொவிஜீஸஸாரா : | ப்ரஜாணதந்த்ராஸுஜீதிக்யுதொவெ ஜாஸ்யுஸாராஹம் : | என்று ஹாஷ்யுகா ருளரிச்செய்த மஹவிஸொஷங்களுடையவொன்றடி - (மக்ஷீஸஹாயஹ்யுஜ்யாம்) என்றது திருமகன்சேர்மார்வனுக்கு கோலமாமணியாரமு மூத்துததாமமும் போலேயிதாவும் ஹ்யுஜ்யத்துக்குயேற்குந்திருவாஹாணமென்றபடி- (ரஹஸ்யரதூவலி) (என்றது - ரதூவலிபோலே - ப்ரகாஸாஜி ஷஹமாய் செர்த்தியுண்டாம்படி கொப்புண்ட தென்றபடி (ரஜ்யாம்) என்றது - ஸஹாவஸளஹாஜீத்யுஹம் ப்ரஜாணச்சேர்த்தியா ஹம் சுவாஸவணீதநவாநவெஸ்யுமாயிருக்குமதென்றபடி-இப்படியாவொரு ஸுஸுக்ஷுவினுடைய ப்ரயஜீஜ்யொஜீஜீரெஸகளை ப்ரகாஸிப்பிக்கிற ரஹஸ்யரதூவலிக்கு ஸுஹ்யுஸாஸீயுமான முதற்கவியில் சுவாயுஸுவத்தாலே ஸஜீவிடதவாஹம் ஸவெட

ஸாராநல் ஸீக்யதஹாநனவனுடைய நிலபுரகாதுவஸ்தாநம் காட்டப்படுகிறது ஒருஜீவனுக்கொருஜீவன் தஞ்சமல்லனென்றது - துடங்கியிருப்பதுனுது வாசுங்களாஸாராணுவீஸெஷநிஷ்டாரணமும் வடகஸிஸெஷக்யத்யும் வடகாஸெஷநிஷ்டாநமும் ஸாரணுவீஸெஷவஸீகாண விஸெஷமும் அதிநுடைய வளகயபுரடி விஸெஷமும் க்யதக்யத்யுனுடைய உதூக்யத்யுவிஸெஷமும் சவாராய வாரிஹாரபுயொஜநவிஸெஷமும் புவதீபுலாவ விஸெஷமும் புவதூனுக்கு ப்ரதிகஸிவாநகஸிவாநகயங்கன் வந்தால் பண்ணக்கடவ ப்ராயஸித விஸெஷமும் ஸாலாதிஃ

வநபுவகூ வாரிஹாரமும் உயிதங்களான லெகஸயபுங்களில் ஸாராணுவீஸிதார தஜ்யமும் லெகஸயபுஸாந விஸெஷமு சொல்லுகிறது. மேல்முன்று வாசுங்களாலே கஜவிஸெஷஸங்கா வாரிஹாரம்பண்ணுகிறது. சுநனாஸுஸஸாராஜோஹாநாஜேஸூதினுக்கு ஸனொஷாதிரபாஸுபுமாக ஸேகசுக்க ளல்லாதவர் களை ஸேகிஸாபுத்திலே மூட்டுகைக்காகவும் - காலக்யுயவெஷஜ்ர ப்ரபுஸபுநம்பண்ணுகிறது - நிமஸநவாசுத்தாலே சேர்த்தநால விக்கலாம் படிசிறியதான புவஸுத்தினுடைய சீரமையைச்சொல்லுகிறது - மேல்கவிபாதே - சூலாயபுவெவலவத்தையும் ஸாராணுமணங்கையுபார்த்து ஜோகூராவத்தில் நிஸுஸாயனவனுடைய ஸேகிஸெகஸயபுதுயுமான உதூக்யத்யுத்தினுக்கப்புச் சொல்லுகிறது - மேலாயெபுயாலே புவஸுபுவெவகூணுத்தை யறிந்து வாதுரவாது விவெகூபண்ணி புவதீபுப்பிக்கச் சொல்லுகிறது. * ராஜாவவவரிஷிபாஸி கிரஹஸுரதாவலிஸுயம்விவ்யதவாநயா ப்ரதிவிவெகூபுஸகவி | கஜஹுரூவிகவபுரவஸநகஸுநபுக்ரியா நிரமபுல விநிமபுலசுமஹிவெவாஷவீதாசுபுத: || ஸங்கிஷ்டவிஸு தாவலாஸஸேவிதம் ஸாவயாநபியவா ப்ராயாநேந ப்ரணீதவாமணிதி வாரிஹாரபுதூலிதவாஸரிஷாஸகயபுதுஷிபுவிதமாஸாஜநாநுபுஹஸுஸுயி: ஸுபெயம்நாய ஜஷஸுதுதியாவதிரிரொ

ஹரிஷ்ணம் ஹரிஷ்ணம் நம: ||

சாக்கியர்சைனர்கள் சார்வாகர்சாங்கியர்சைவர்பற்றும்,
தாக்கியநூல்கள் சிதையத்தனிமறையின்கருத்தை,
வாக்கியமுப்பதினாவகைசெய்துவியாகரித்தோம்,
தேக்கிமனத்துளிதனைத்திணியிருணீங்குமினே.— ஆ ர. (20)

தள்ளத்துணியினுந்தாய்போலிரங்குந்தனித்தகவால்,
உள்ளத்துறைகின்றவுத்தமன்றன்மையுணர்ந்துரைத்தோம்,
முள்ளொத்தவாதியர்முன்னேவரினெங்கண்முக்கியர்பால்,
வெள்ளத்திடையினரிபோலவிழிக்கின்றவிணர்கனே.—அ-ர. (உக)

செய்யேன்மறமென்றுதேசிகன்றேவன்கருத்துரைத்த,
மெய்யேயரும்பொருள்சூழியவெண்மதிகாதலியாம்,
பொய்யேயகைப்புலனையிரண்டொன்றும்பொருங்கருவி,
கையேறுசக்கரக்காவலன் காவலடைந்தவர்க்கே,— அ-ர. (உஉ)

—(0)—

இதில் கவிதாக்கிட்டுகவலிம்ஹஸ்யம்-ஸ்ரீரெத்தினாசாரிய-ஹஸ்யம்
கூறியிருக்கிறார்-ஸ்ரீரெத்தினாசாரிய-ஹஸ்யம்
ஸம்வரணம்.

ஸ்ரீதெனாபாநுஜாயநம:.

:O:

ஸ்ரீதெ தநிமகாஜகஹாமுராவெநநி:

கடு - ரஹஸ்யம்.

தகை தயவு என்கடி.

ஆசிரியச்சந்தவிருத்தம்.

ஆந்தமிலாதிதேவ னளிசெய்த்டைந்தவலை வேலையோதமடைய
ச், செந்தமிழ்நூல்வகுத்தசிறுமாமனிச்சர்சிறுகைச்சிறுந்கைமறை
போல், சந்தமெலாமுறைப்பதிது வென்றுதங்களியதத்தடக்கியடை
யும், பந்தமெலாமறுத்தினருடந்து கந்தபரவும்பொருள்களிலையே.

ஸ்ரீநாராயணன் திருவடிகளையே உவாயராகவும் உவெய
ராகவும் பற்றுமவனுக்குமுற்பட, ப்ரஹ்மரூபரூபிகள் கழியும்

படி தகைதூயத்தை விவேகிக்கவேண்டும். தகைதூயதென்றது -
சுவெதநடிவழித்தையும் ஜீவனையும் எஃபுரணையும் - சுவெதந
மாவது ஜாதுகூ மில்லாதவதூ. இதுக்கு வுாவாருமுண்டேயா
கிலும் ஜாதுகூமில்லாமையாலே ஸுவாஹிவலவடிவவதி மகக்
ணமான சுதூகூமும் ஹோகூமும்மில்லை. சுவெதநடிவழிந்தா
ன் திமுணமென்றும் காலமென்றும் ஸுபலகூமென்றும் மூன்று
வகையாயிருக்கும். டிபிஹிதஜ நத்துக்கும் இவற்றுக்குப்போலே
சுவெதநடிவழி முண்டேயாகிலும் இது வெதநநிரலவணத்
திலே விசெஷணமாய்க்கொண்டு நிரலவிதமாய் விடுகையாலும்-
இவை மூன்றினுடைய நிரலவணத்துக்கு ப்ரயொஜநாதிரய
முண்டாகையாலும்-இவற்றைப்பிரித்த நிரலவித்தார்கள். திமு
ணநிரலவணம் வனவிஸக விவெகாதிக்குக்குருப்பாம். கால
நிரலவணம் ஹெஸுயடாடிக்நுடைய சுதிதூதாஜிவலாயத்துக்
கும் காலத்தால்கலங்காதவிஷயத்தையாசைப்படுகக்கும் காலொ
லிதகதூவழி விசெஷத்தைக்காலம் பெற்ச்சந்திக்கைக் குருப்
பாம். ஸுபலகூநிரலவணம் ப்ராவு ப்ராவகணை வீஸுர
னுடைய விஸிஷ்டாகார வெடிநத்திலே விரியுதூமாம் - திமு
ணமாவது ஸகாரஜல லீஸூக்களாகிற முணதூயங்களுக்கு சூ
ஸுயமாயிருப்பதொரு டிவழி. இதுகூடிவஸுருக்கு ஹமவசுஸு
ரலவ திரொயாநாடிகளைப்பண்ணும். ஸகமாவது ப்ரகாஸ
ஸுவாடிஹெதுவானமுணவிசெஷம். இதுசிலருக்கு சுதூணா
திரயிதமாய் றொரொகூபயுதூமாம். ரஜஸூவது ராமஃவா
டிஹெதுவான முணவிசெஷம். தஃஸூவது ப்ரோடிஅஸு
நிடிடிஹெதுவான முணவிசெஷம். நியதகாலமான ஸதந்தூ
ஸகஹ விசெஷத்தாலே இவைமூன்றும் ஸிங்களானபோதுபீஹா
புடையம். ஓரு ஸரீரத்தில் வாதவித்தகலங்கள்போலே உஹ்வா
லிவதத்தால் இவை விஷயங்களானபோது பீஹாடிவிகாராங்க
ளுண்டாம். இவற்றில் வெவஷிபீஹைவ காரும் ஸிமானமுண
தூயத்துக்கா ஸுயமானடிவழி லீலவகூதி.இங்கு * திமுண
ஹஜமடிநாதி, சுவெதநாவராசுடாவ, குழந்தகன்றழந்துயர்
ந்த, உதூடிகளை யநுஸாபிப்பது. இது நன்னிலே ஸிஸிஸூகூ

[illegible]

ணமாநால் ரொகுகாரணம் ! வாஹ்யுயங்கன் பத்து - இவற்
 தில்வாக்வாணிவாடிவா யவவலுங்களாகிற கடுஷுயங்களைந்
 தும் வவநாடிநாடி காயுங்களுக்குருப்பாம். ஸ்ரோதுகைவ
 க்ஷுஜிஷுமாவாணங்களாகிற ஜெநுயங்களைந்தும்ஸவாடிவஷ
 யங்களைக்காட்டும். இவற்றில் கையிஷுயமும் வக்ஷுரிஷுயமும்
 யயாஹும் சிலஷுயுங்களுக்கும்ஹிக்கும். ஸ்ரோதுகளைந்த
 க்கு மடைவே சூகாஸாடிவதங்களைந்தும் சூவ்யாயகங்கள் - அப்
 படியே உந்ஸுராண வாக்குக்குமடைவே ப்ரயிவ்ஷுஜெஷுக்
 கள் - சூவ்யாயகங்கள் தாஸிவாஹுகாரத்தி னின்று மடைவேஸ
 வாடி தநூவெதுகளை யிடையிட்டுக்கொண்டு வனு வதங்கன்
 பிறக்கும். தநூவெதுகளாவன - க்ஷீரத்துக்கும் டியிக்கும் நடு
 வில்வரிணாபிம்போலே வருகிற வதக்ஷுவதவிஸஷங்கன். த்ரி
 மூணவெஷுஜித்தாலே தநூவெதுகளை சவிஸஷங்கனென்
 றும் வதங்களை விஸஷங்கனென்றுஞ் சொல்லும். சூகாஸாடி
 வதங்களைந்துக்கும் ஸவாடிமூணங்களைந்தும் உதரோதர
 டியிகங்கள். இங்கே * பூநிலாயவைந்துமாய் என்கிறபாட்டை யநு
 ஸாபிப்பது, தநூவெதுகளும் மூணங்களும் வேறேயா யிருக்கச்
 சில விடங்களிலே மூணங்களின் பேராலே தநூவெதுகளை யுவ
 வரிக்கும். இத்தகைங்கள் பிறக்குமிடத்தில்ஷுவ்ரானுங்கள் வருவ
 தில்லை. தாஸவவாஸதாஹுந்யாயத்தாலே சவஸூரானாவத்தி
 யேயுள்ளது. வவஷுராவஸூர விஜாதீயாவவெஸுகள் வந்த விடங்க
 ளிலே தக்ஷானுமென்(மெண்ணு)கிறது. ப்ரயிவீக்ஷாடிகளைவிடா
 தேவருகிற வவஸூரானங்களில் தக்ஷானுமணையிலே. ப்ரயி
 வீவயுஷுங்களான தகைங்களை ஸிஷுயென்றும் இவற்றில் வனக
 டெஸங்களைக்கட்டி ஸிஷுயிக்குமவற்றை வ்ஷுயென்றுஞ் சொல்
 லக்கடவது. சுணங்களும் சூவாணங்களும் - சுணத்துக்குள்ளான
 வதாடிஸ ஸாவ நாடி வெவித்ருங்களுக்கும் வன்குரணாடி ப்ர
 காரங்களுமிருக்கும்படி வுரானங்களிலே பரக்கக்கண்டு கொள்
 வது*உதேததேவநம்மதம், என்கிற ஸ்ரோகத்தையிங்கே யநு
 ஸாபிப்பது * பொங்கைம்புலனும், உதூரிகளில் சொன்ன தகை
 ள்களிருப்பத்தினால் ப்ரகூதி உஷுஹுகாரங்களும் வதங்க

ளும் ஸரீரத்திற்கு உவாடிநடி வுங்கள். உஷியங்கள் பதினெ
 ன்றுந்தனித்தனியே சுலுவுடாதங்களாய் வுதிவாருஷ்டுவிந்
 ன்களாய் ஸுஹுணத்தில் ருதுங்கள்போலேஸரீரத்தை யாஸுயித்தி
 ருக்கிறன. ஸரீரமாவது வெதநங்களைக்குறித்து ஸுயெயகூவி
 யெயகூ ஸெஷகூ நியித்தாலே சுவுயகூலிமான் டுவுவிஸெ
 ஷம். துமுணவிகாரவமுங்களுக்கெல்லாம் ஸுஷ்டிபுயாடிகா
 மநியிம் ஸாஸுங்களிலே கண்டுக்கொள்வது. காமாவது. முணது
 யாஹிதமாய் எதிர்நிகழ்கழிவுஉதூரடிவுவஹாரங்களுக்குவிஸெ
 ஷெஹதுவாய் நிகுவிஹுவாயிருப்பதொருடிவும் கூணம்முத
 லாக வரூடிபுயட்குமாக * காமுயகூ, உதூரடிகளிப்படியே
 உகூம்போலே வரிவதிட்கிறவையெல்லாம் இதின்லாமங்கள் *
 ரூவாஹுஹகூலிஜகாமுஸுஜூ. உதூரடிகளாலே இக்காலத்திற்கு
 துமுணாடிகளிற்காட்டில் வேறுபாடு சொல்லப்படுகிறது. இதின்
 படியையறிந்தால் பழதேபலபகலும் போயினவென்னதபடி ஸுரூ
 வபூவபூதியிலே கூரிக்கவடுக்கும். அப்போது * காமுஸு
 ஹிவூடுதூரூ என்கிறபடியே ஸவடிகவடாஹகளு ஹவாந
 * காமுஸுதயுமஹு, என்கிறபடியே கலியுகமொன்று மன்றிக்
 கேதன்னடியார்க்கருட்செய்யும். யீலாவிஹிதியிலுள்ள விகாரங்க
 ளெல்லாம் இக்காலவிஸெஷநியித்தோடே கூடியிருக்கும். ஸூ
 ஸகூமான பரூபடித்திலுள்ளவை * காமுஸுஹதெ தகூந்
 காமுஸுதுவெபூஹு. உதூரடிகளின்படியே கெவலு ஸுரூ
 லெஹுடியாகடக்கும். ஸூஸகூமாவது ரூஸூஸூக்களுக்கா
 ஸுயமன்றிக்கே பூகூதஸகூவிஹகூணமான வகூமுணத்திற்
 காஸுயமாயிருப்பதொருடிவு. இத்தை * ஸுஸதூஹா ஸகூஸ
 கூமுணஸகூலிஹகூணு, என்று சொல்லிற்று. சிலரிதைத்
 துமுணகாமுங்கள்போலே ஜவமென்றும், சிலர் ஸுயபூகாஸமென்
 னும் சொல்லுவார்கள். ஸுதூவுக்கும யூடலுத ஜூநத்துக்கும்
 ஸுயபூகாஸகூரூதும்ஸூரூநமாயிருக்க, பூது விஷயகூடி
 வெஷுஷுங்கள் பூரூணவதத்தாலே இசைய வேண்டினுற்போ
 லே ஸூஸகூமும் ஸுயம் பூகாஸமானும்-இவையிரண்டிலுங்
 காட்டில் இதுக்கு (தூவுயொமகூ) பூரூணவிஜமான வெவ

ஷஜமெல்லாங்கொள்ளலாம். இதன்படியைக்கண்டால் உதாஜை
வாடிவடிங்களு மெல்லாம் நிரயமாய்த் தோன்றும்படி கூத்து
வொழிமாயிருக்கையாலே இத்தகை வரலிவடிமென்றும், சுநாகு
வலவாவதைபாலே சூத்திரியமென்றும், ஷாபுண்பு காபொ
வபொமாடிக்காலே ஷாபுண்பு யமென்றும், வனொவநிஷ
நூதுபுதிவாடிமாய்கையாலே வனொவ நிஷநாயமென்றும்,
கூபாகூதவனும்தாஜு மாகையாலே வனாசுத்தியமென்றும்
சொல்லுகிறது. மிதுங்குளானவதங்களும விது ஹவதஷணாய
யவிராநனைவமொபுராடிகளும் புயுரங்களானபடியாலேஇ
த்தைமிதுவிவதிபெய்கிறது. ஸுபுரானுக்கும்மிதுருக்கும்மிது
பெஹமும் இதனவதாரங்களு முண்டாயிருக்கும். ஸூருக்கு உ
பெயுள்ளபோது விதுஹாடி வரிதுஹமும் ராதா விதராடி
வடிவிகளுமுண்டாம். இவையெல்லாம் வனொவநூது (த்திவ்) வெ
ஷாடிகள்போலேபெயிபுகந்த கெகையுவிபெஷங்கள். உதிது
விவததியில் மணியிருவில் பூதமைந்தாயென்கிற வாகாசாடி விவா
மத்தை மிதுமான ஸுபாடிமுணவெஷஜித்தாலே கண்டுக்கொள்
வது. சூமுணம்ஸுஸாஸிஜீவர்களுக்குவாயுஸா நமாய்க்கீழெங்கு
மநனமாயிருக்குமாப்போலே ஸுபு வகமும் இவர்களுக்கு ஸூதி
ஸாநமாய் மேலெங்கு மந்தமாயிருக்கும்.

கட்டளைக்கவித்தறை.

முக்குணமாயின்முபெட்டின்கீழ்வருவகையும்
இக்குணமின்றியிலங்கியகாலச்சுழியினமும்
நற்குணமொன்றுடைநகமுநாராயணனுடம்பாய்ச்
கிற்குணமற்றவையென்றுரைத்தாரெங்கேடெசுகரே. அர. (௨௪)

—(11)—

உதிஸீரெவெடாநாநாயகஸூகூதிஷு

ஸீரெதகூதுயவஹகெ

கநாதுநிரவணாயிகாரபுயுஜி.

நேரிசைவெண்பா.

என்தென்பதுமியானென்பதுமன்றிக்

தனதென்றுதன்னையுங்காண-துனதென்று

மாகவத்தான்மாகவற்கேவன்பரமாய்மாய்ப்பதனிற்

கைதவத்தான்கைவளரான் காண்.--

அ-ர, (௨௫)

—:0:—

ஜீவனாவான் சுணுகுவாராதத்தூரஹி விஸிஷ்டனான வெத
நன். இவனுக்கு கத்தூர்க்காடிகளாலே த்ரிவிடா வெதநங்களிற்
காட்டிலும், சூயெயகவவியெயகவெ ஸெஷ்காடிகளாலே ஸ்ரீஸூர
னைக்காட்டிலும் வேறுபட்டுண்டாகிறது. சுவித்தூக்கு ஶீஹாஹிநா
வெணவூ ரூபவரிணாஶீமும், கெத்தூஜ்ஞருக்கு யஜுஹதஜ்ஜா
நத்திலே ஸங்கொலவிகாஸாஹிகளும், ஸ்ரீஸூரனுக்கும் நித்தூருக்
கும்ஶீகூருக்கும் யஜுஹதஜ்ஜாநத்திலே ஸங்கொலாஹிவஸூ விஸெ
ஷங்களும், அவ்வொப்பாணங்களாலேஷ்வஸூதங்களாயிருக்கும்.
சுவித்தின்ஷ்வாரமெல்லாம் நித்தூமாகவரவாஶீயீநம். ஸ்ரீஸூர
னுடைய ஶ்ரீவாரமெல்லாம் நித்தூமாகவஸூஶீயீநம். ஜீவனு
டையஷ்வாரமெல்லாம் ஶீலவரவாஶீயீநம். த்ரிவிடாநங்கள்-ஶீலவஸூ
ஶீயீநங்கள். த்ரிவிடாவெதநஜ்ஞமும் ஸ்ரீஸூரமாயே யிருக்கும்.
ஸ்ரீஸூரன் ஸ்ரீஸூரமாயேயிருக்கும். ஜீவன்ஸ்ரீஸூரமுமாய்ஸ்ரீஸூரமு
யிருக்கும் இவன்படியை * ஶீலவஸூயஜ்நஃ ஶ்ரீஸூரமாயே
நஜ்நாநஜ்ஞமாய் நிதெஜ்ஞவாஶீயீநம். த்ரிவிடாநங்கள்-ஶீலவஸூ
ஶீயீநங்கள் || என்றுசூத்திரவியிலே ஆளவந்தாரருளிச் செய்தார்.
ஷீலவ * மண்ணுய் ஶீலவிகால் மஞ்சலாவு மாகாசமுமாம் - புண்
ணராக்கை, என்கிறபடியே யஞ்சலதங்கள்ளுடையதிரளாய் உவவ
யாவவயங்களை யுடைத்தாய் வாணிவாஹிகளாலும் பலவகையா
யிருக்கையால் ஹதிகளுக்குக் கூவயவங்களுக்கும் தனித் தனி
யும்ஶீலவாயத்திலும் வெதநுங்கொள்ளில் சுநெகவெதநொ
வஹா காரண காரபெடா த்ரிவிடாஶீயீநம் வருகையாலே
ஸ்ரீஸூரத்திற்காட்டில் சூத்தூவுக்கும் பிரிவுகாணலாம் * விஷ்ணு
யஜுதஃஸூ, வஶீஸூதெவொநநா, நாயெடி வொநஜி
தெத்தூவா, சுஷ்மெஷ்வாய், சுஷ்மெஷ்வாய், சுஷ்மெஷ்வாய்
வெண, உத்தூஹிகளையிங்கே யநுஸூரிப்பது. சுஷ்மெஷ்வாய்க்

ளொன்றின்வழுவார்த்தையொன்று செய்யமாட்டாதிருக்க, இவை
 பெல்லாவற்றையும் வூவாரிக்கிறகூடா ஒருவனாகத்தோன்றுகை
 யாலே சூதாவுக்கு வாழாடிகளைக் காட்டில் வேறுபாடறியலாம்.
 ஜாமெலியங்கள் தனித்தனியே விஷயங்களைக் காட்டா நிற்க.
 இவையெல்லாத்தாலும் எல்லாவிஷயத்தையு மொருவனே பூதிஸ
 ஸாமம் பண்ணுகையால்- இவனுக்கு பூதாடிகளைக் காட்டில்
 பிரிவுதோற்றும். ஜாதாவான சூதாவுக்கு ஸூதாடிகளான
 மாயல்லது உதஸ்பியில்லாமையால் உதஸ்பியுங்காட்டில் இவனுக்கு
 வேறுபாடு, சொல்லலாம் (காணலாம்) டெஹாடிகளின் சொன்ன
 யுக்தி தன்னாலே இவனுக்கு பூரணவாயுவில் காட்டிலும் பிரிவு
 விடும். விஷயங்களை பூகாஸிப்பிக்கிற ஜாமம் ஸ்யம்பூகாஸ
 மான நிக்ஷிபுமேயாகிலும் ஜாதாவுக்கு யூ-ஹிதமாய்க்
 கொண்டே பூதூகாடிகளாலே தோற்றுகையால் அதிலுங்காட்
 டில் காணென்று தோற்றுகிற ஸுபெஸுஹாஸரிநன ஜீவன் வே
 றுபட்டவன். கெசுஜூருடைய யூ-ஹிதஜாமத்துக்கு பூதூ
 காடி பூரணஹிதத்தாலும் - பூதூகாந்தன்னில் ஹித்யஹித
 த்தாலும் ஹித்யஹிதஸுஹித பூதூதஸுஹித ஸாஸ்யாடி
 ஹிதத்தாலும் ஹித்யஹிதஸுஹிதஸுஹிதஸுஹிதஸுஹித
 வத்தில் இவையொன்றுத் தட்டாதே சுஹமென்று நிக்ஷிமாசத்
 தானே தன்னையே தனக்கேகாட்டுகிற வேகாஸுஹிதபூகாஸமேயா
 யிருக்கும் ஜயங்களான டெஹாடிகளெல்லாம் வரதூவாஸுஹித
 ஸரிநங்களாயிருக்கும். யூ-ஹிதஜாமம் வரதூஸுஹிதபூ
 டெஸுஹாஸரிநமாயிருக்கும். சூதாஸுஹிதபூதஸுஹிதபூ
 ஸரிநனுமாய் வரதூவாஸுஹிதஸுஹிதஸுஹிதஸுஹித இருக்கும் இப்
 படி யொரு வாயகமுமில்லாதவென் னதே (ஸுடம்பெ)ன்கிற
 வுகிரேக பூதூயத்தாலும் நிக்ஷிபுஹிதபூதூஸுஹிதத்தாலும் -
 சூதாஹிதபூதூஸுஹிதஸுஹித - என்றறிந்துக் கொள்வது, (சுநநு)
 ஸாயந்) என்றது யூ-ஹிதஜாமம்போலே ஸ்யம்பூகாஸ
 னென்றபடி. இத்தால் ஜாமஸுஹிதஸுஹித வாகுங்களுக்கும்
 விரொயம் வரிஹிதமாயிற்று. யூ-ஹிதஜாமம் விஷயம்,
 ஹிதகாஸுஹிததிலே தன்னுய்யத்திற்கு ஸ்யம்பூகாஸமாம். சூதா

நித்யமாகத் தனக்குத்தான் ஸுபஞ்சகாஸம்மாபிநுக்கும். (நித்ய) என்றது மாறிமாறிப் பல பிறப்பும் பிறந்தாலும் யுத்தமதித்யநத்துக்கு ஸங்கொவ விகாஸாதிதன் வந்தாலும் ஸுபஞ்சத்தில் நாரிணரம் வரும்படியான வவஸூரணங்கொருங்காலும் வாராதென்ன படி. இவ்வாறுதாவதபுநாமுமதித்ய புதிவஸூரணம் பண்ணுகையாலே ஸுபஞ்சனென்னுமிடம் புத்திசுவிபம், பிறந்தவனுக்கு புயமேவநாநாநிவாஷாதிதன் பிறக்கையாலே ஸுபஞ்சகாஸ வரிமுஹமுமுண்டென்று சுநாநாநிபம். நெபித்திக புத்திசுதாதிகுநிக புத்தியாதிதனிலும் அழியானென்னுமிடம்சுமபிவிபம், சுணுவான விலனை வுரவீ என்றது * தாராணயி, என்கிற ஸுரகத்தின் படியே சுதிவலிசுத்தையாலே ஸுபஞ்சவெதநங்கனிலும் புவெசரிக்க வல்லனென்றபடி. சுகூடிஸெரினும் வலிசுபெசுதன்னிலும் ஸங்குத்தாலும் யுத்தத்தாலும் பெயர்வவாவத்தாலும் சுநெகஸுரீர வரிமுஹம் பண்ணும்போது ஜீவனை, ஸுபஞ்சுரனைக்காட்டிப் பிரிக்கிற ஸுபிபின்படியே இவன் ஸுபஞ்சபிணுவாயிருக்க * புத்திவவசூரவெசூரதிவலிசுதாதிகுமான் யுத்தமதித்யந வுரவீ பையுள்ளது (புத்திசுத்திதாதாநி) என்றது ஜாநஸுவாதி வுபவெஸகாணலான ஸுபஞ்சத்தாலும் வுபவுபுதிவஸூரணமன்றிக்கே விவித மவெவாக்களான வாதாக்கள் வேறுபட்டவர்களென்றபடி. (ஸுபஞ்சு) என்றது ஸுபஞ்சவத்தாலும், யுத்தத்தாலும், தனக்கு நித்யநாமுமதித்யம் பெரிவதிணுபுமவவாநாநா நாமவ த்துக்கு வலிசுபிணுப்போலே ஸுபஞ்சபெயரமுதையாலே பிட்டுப் பிறந்தவனென்றபடி. இவனுக்கு துபவாதிதன் சுருபாவாயிகங்களாய் வருகின்றன. இவ்வர்கள் வலிசென்றும், வஸுரவதிசென்றும், மிரண்டுபடி. வஸுரவதிதர் சுகூரென்றும் நித்யரென்றும் இரண்டுவகை. வலிசுவார்வீஜாங்குநாநாயத்தாலே விஷபிவவாஹமாய்க்கொண்டு சுநாதிபாய்ப்போருகிற சுவிசுபுக்கூபுவாவநாநாவி புத்திவஸுபுநிகளாலே தன்னுருக்கொடுத்து வேறுருக்கொண்டு மஹஜ்ஞநவாபுபளவநஜாமு சி ஸுபு வுபுவி சிவபுஜாராரணவமபு

நாகுலுவி புலயாழிவிவித்ராவடுவெகளை யுடையாராய், சுநாடி
 நனபுக்ாரமாய் சுதிபுலுஹமான தாவதுயத்தாலே தவ
 ராய், ஸுத்புலுஹமவடிநுலவாழி வெவலவத்தையு மிழந்து
 போருகிற வெதநர். வரதஞ் வெதநராய் காரணாய்த்ஜாந
 ரான வபுருக்கே ஸாலவஸுக்ாழிகளுள்ளது. இவர்களில் ஓரள
 விலே ஸவபுலுதவலினுன வவெபுலுரானுடைய சவலரபு
 தீகெடியான ஸஹஜக்யுபெயாலே பிறந்த சுவிஷாவிபு
 வுாழிகளையுடையாராய் ஸடாஉரயபுலுராயுணம் பண்ணி ஹ
 வவெலுக்ைமாகிற ிஹாநியியை ஹகிவிபாஜநாஜிதமானஸாலு
 ஹக்யுலாலே கண்டு ஸாபிகாராநுமணமான வுபாயத்தாலே
 ஸவெபுலுரானே புலுலுனாக்கி, அவன் ஸுக்லு விஸெஷத்தாலே
 சுதஞ்நிவபுத்யுலுராராய் கடலினின்று மெடுத்த ஸ்ரீகளுலு
 ஹம்போலே ஸலுக்லிதபுக்ாஸராய் வரபுலுலு ஹபு
 யம்மராய் நித்யுலுரிகளோடொக்க நிரதிஸயவொமபு நிரு
 வாயிக கெக்யபும் பெற்றவர்கள் ஸுக்ர. * யபாநக்யுபதெ
 ஜெபுலுலு ஹபுாழிகளை யிங்கே யநுலுபிப்பது. நித்யு
 ராவர் - ஓருகாலத்திலும் ஹவடிவித விருபாவரண மில்லா
 மையாலே ஜாநலுக்ைவ புலுலுமற்று ஸடாபுலுநம் பண்
 னிக்கொண்டு வுரானவுலுலுன ஸ்ரீவெக்யுணநாயுனை
 வர்ளளவரசாகப் பெற்று வழுவிளா வடுமைசெய்து வாழ்கிற வடி
 யுடையவானவர்கள். இவர்களில் சுநனமரய விலுக்லெநாபு
 களுடைய பயிகாரவிஸெடிங்கள் ஸுலுநிதித்யுபெலுபாலே
 சுநாடியாக வுலுலுதிங்கள். ஸுக்ருக்கும் நித்யுருக்கும் ஸுலுர
 னுக்கும் வுலுவாராழிகள் வேறு பட்டாலும் ஸவபுலுலுலுன
 வொருவன் ஹொமபுனபடியாலே ஹொமபுத்யுலுலுலு.

கட்டளைக்கலித்துறை.

பல்வினைவன் கயிற்றூற்பந்தமுற்றுழல்கின்றனரும்
நல்வினைமூட்டியநாரணனார்பதம்பெற்றவரும்
தொல்வினையென் றுமில்லாச்சோதிவானவருஞ்சுருதிச்
சொல்வினையோரந்தவார்கீவரென்றோதச்சிறந்தனரே. அ - ர. ௨௬.

—(0)—

ஐதி ஸ்ரீதெவெவாணாயாபுஷுக்ருதிஷு

தகவதுயமுவகெ

ஜீவநிராவணாயிகாரொரஜிதீயா.

ஸ்ரீதெவெவாணாமுரவெநநி.

நேரிசைவெண்பா

ஆரணங்கொல்லாமடிசூழ்மேனின்ற
காரணமாயென்றற்கலங்காதான்—நாரணனே
நம்மேல்வினைகடியுநல்வழியிற்றுனின்று
தன்மேனிதந்தருளுந்தான். அ - ர. ௨௭.

ராஃபாணுவான் * ஸாய் நதிவியவெதநா வெதநெதரா
திகளின்படியே தீழ்ச்சொன்ன வெதநாவெதநங்கொல்லாத்துக்
கும் நிகுமரகயாருகனுமாய் நியனாவாமாய் நிருவாயிகுசெஷி
யாய் இப்படியால் ஸவபுஸாஸீரியாய் ஸவபுகாயபுகாரணவாத
னாய் ஸபிஷுமெய ராவிதனாய் ஸதஸவபுஜகை ஸவபுசுதிசுவாதி
ஸபிஷுமெய மணாஸ்யனாய் ஸதாஸபிஷு வஸுவியகண
னாய் நிகுஷபுகெதா ஸவபுஸவவாதுனாய் ஸவபுஸாஸீயகாபு
ங்களாலும் சூராயனாய் ஸகவமவபுதனாய் ஸவபுதாக்களுக்
கும் ஸவாவஸுஹுத்தாய் ஸபிஷுக்களுக்கும் சூராயனாய்
ஸபிஷுபாவனாய் இப்படி ஸவபுபுகார நிராசியவொருனாய்
சுடர்மிகு சுருதியுளான ஸ்ரீயவதி வுராவெதாதின. இவன்
ஸபிஷுவிதிவிதிவிதிவெஷத்தாலே ஜமத்துக்கு உவாடாநகார
ணம். ஸவஸகூ விதிவிதிவெஷத்தாலே நிரிதகாரணம். இப்படியே
பஹாதிக்களான வுபாடாநங்களுக்கும், ஹிரணயபாதிக்களான

ஷடணாதிவருமஹங்கள் மூன்றில் ஜாநவமங்கள், வெஸாயபு
 வீயுங்கள், சாத்திதஜஸுக்களான விவ்விரண்டு மண்ணக்களை
 புகாஸிதங்களாயிருக்கும். இங்கு * மண்ணெண்ணெய்,
 ஷாஷுணாபாஸுபெவ, ஜாபுசுஸுபெபாதி ஸோகங்களை
 யும் சுநுஸாபிப்பது - நாலுபுலமஹங்களினின்றும்மடைவே ஓரோ
 ன்றிலே மும்மூன்றாக வவதரித்த கெஸவாடிகளான பன்னிரண்டு
 ரூபவங்களும்புலமஹங்கள். இவர்கள் மார்கழிமாசம்முதலாக
 பன்னிரண்டு மாசங்களுக்கும் பிாபுஸாதிதர்களுக்கும் திவடாஹ
 கராயிருப்பார்கள். ஊபுபுணாடிகளில் அவர்கள் நிலைவிஸெஷித்
 திருக்கும். விவவங்களாவன-புலமஹமாக வருகிற பௌநாஹர்
 முதலான முப்பத்தாறுபுரபுலமஹங்கள். இவற்றில் ப்ரிவாபேந
 ரூபவத்தில் த்ரிவிக்ரரூபமம்போலே தோற்று மாகாராணா
 ங்கள்விவவாணாங்கள். கவிபாதிபுலமஹங்கள் ஸாக்ஷாஹமவபு
 தாரங்களன்று ஜீவர்களான ப்ரஸிப்கவிபாதினை சுநுபு
 ஸித்த அவர்களுக்கு சுதிஸயங்களை யுண்டாக்குமவை * க்ருஷ்ண
 பாணஸுபுரபிததாதினில்படியேஓரொன்றில்சுவ(தார)ா
 ணாபெஷங்கள் வஹுபுகாரங்கள் சுத்யபுரபுலமாவது -
 யோபிகளுக்குக் காணலாம்படி ஹபுபுபுபெஸத்தக்குள்ளேஸுதி
 ஹிதமாயிருப்பதொரு ஸகக்ஷரூபவிஸெஷம். சுத்யபுதாரமா
 வது-புரபுலமஹி மக்ஷணங்களோடேகூட ஸுயவ்ருகாதிபு
 யையாலே பௌகாஸாதி விபுசுஷடமற்று சோஸுசுஷுஸுக்களு
 க்கும் சுநுஸவிக்கும்படி தோற்று நிற்கும்நிலை. இங்கே *யயாயு
 வாநாராஜாநம் | ஸவபுரபிஸாயிஷாஷுணபு | சுத்யபுஸுஸு
 ஹிஷு: | உத்யாதி ஸோகங்களையும் சுவிஜாநஸுஸாரவரிஜா
 ணாநு ப்ரவெஸாதிபுபுரபி விஸெஷங்களையும் கண்டுகொள்
 வது. ஹபுபுலமஹி ஸவபுரபுபெஸயிலும் ஸவபுஸாணு
 னு ஸவெபுஸான் * தித்யு: | ஸாணாநக | தித்யாநவா
 யிநீ | உத்யாதினில்படியே ஸாவிததாநுரூப ஸஹபுபு
 ரிணீ ஸுபுரிஷ்டா யிருக்கும். வராபிஸாந விஸெஷங்களும்
 ஹஜவணபுபுஷணாயுப பௌபெரிஜதவரிஷ்டாதி விஸெஷ
 ங்களும் கண்டுகொள்வது. இவ்வித ஹவிஸெஷ விஸிஷ்ட (வெஷ)

த்தாலே ஸுஹாஸ்யகும் ஸவடாவலெஸ்யிலு மநுவுதும்|ஹிர
ணுமலுட ருடாடிகளுக்கு சில வவலெஸ்களிலே விஸெஷித்து
ஹவடாவெஸமுண்டேயாகிலும் இவர்கள் சில வயிகாரம்பெற்ற
கூடவஸுரானபடியாலே ப்ரதிவஸுருக்கு லெவரூன்மென்று
பிஹாலாத வளவடாடிவ்ரலிபம் | ப்ரதடூநாடிவிவெடிகளி
லும் வணடாஸுராடிநியதங்களான சில யூடங்களிலும் ஊடாடி
வெதநாஹா விஸிஷ்டாநுஸூநாநம் வியிவவபூபூமாலும
ஆந்தவெதநாஹாநங்கள் ப்ராணாடிவெதநங்களின்படியேகணு
க.துவருங்களாய் நிற்கையாலே ஸுபியாஜிகளுக்குப் போலே
விஸெஷிணு வரஜாதாலே சூராயுணம் நிற்கையாலே -
வெணகாஹிவிஸெராயம் வாராது. ஸாக்ஷாஃ ஹவடவதாரங்களில்
சூஸுரவெதநாஸூடமாக கூடவஸுருகாலி நயராதுமேயுள்
ளது. ஸுபிஸுஷிவிஸெஷமான சுவதாராஹஸுத்தினுண்மை
யை அறிந்தவனுக்குக் கடுக உவாயவத்திட்யாலே வுநவடவ
மில்லையாம். ஸுபாஸுபிஸுஷியிலே ஏதேனுமொன்றுக்கு கேவ
லமிதமும கேவலமிதமும காரணமாகாது. ஸூராவமித
ங்களான டிவருங்களும் சுமிதங்களான வீஸூரஸங்கு விஸெ
ஷாடிகளுங்கூட ஸாமிதியாம். இவற்றில் சுநநாயநஸூதம்
துத்தாலே ராஸூரன் ப்ரயாநகாரணம். இவன் ஸுவுதிரிசு
மான வெதநவ்ரவ்ரதிகளிலும் சுவெதநவ்ரவ்ரதிகளிலும் யஸா
பொமம் சுதூபுமாய் ப்ரெருகனுமாய் சுநூபிணாவுமாய் ஸஹ
காரியுமாய் ஸாக்ஷியுமாய் மவபுடினுமாய் மலியுமாய் உடாலீந
னுமாய் நிற்கும்நிலை * வணகஸூபிவிஸெகஸுஸுஷ்டா - ஊடாடி
களின்படியே உவிதவ்ருவலெஸ்யாலே கண்டுகொள்வது. ஸங்க
ஹிதாதுத்தாலே ஸவெடூஸூரன் பண்ணும் ப்ரெருணம் ஸரீரஹு
தங்களானவெதநாவெதநங்களிரண்டிலும் ஒத்திருக்கும். க்ரவா
பிவமான உவவெசு (மும் அம்) ஸுவத்தாலே பண்ணும்
ப்ரெருணமும் ஸாஸவஸுரான கெசுதுஜர் பக்கல் சுயிகம். இப்
படி ஸவடபூகார விஸிஷ்டனுக்கொண்டு நிரதிஸயவொம
ண ஸ்ரியிவதியே ப்ரயாநதகும். இவனோடு நமக்குன்டான
ஸரீராதாவம் ப்ரயாநஸவஸும். இவனுடையவாபொவெ

யகூராவமான வசூட்டியம் பூயாநஜாஅவயும். இவை யிரண்டு
க்கு முள்கருவான நாராயணஸூழம் பூயாநநாபெய்யம். இவன்
பக்கல் பூயாசூட்டாவாவதுக ஹநஜாவம் பூயாநஹிதம்.
இவனுக்கு கூலிதத்தை நடத்துகை பூயாநபாருஷாசூட்டம்.
இத்தகூலிதவாருஷாசூட்டங்களில் தெளியும் (துணியும்) கூரை
யுமுண்டாம்படி சிலைத்தூதிகளாலே வஸூக்காக வுபபெரித்த
வன் பூயாநாஅயாபுன். இவனுபபெரித்தாலே வஸூக்கூஜாநம்
பிறந்தால் நிஷிபநிவூதியும் விஷயவிருதியும் பதிவூதாநாரா
மகூலுமானஹவத்பெபூமுமுடையவனாய் வொழிதகெகூயா
த்தில் நிற்குமவன் பூயாநபரிஷுன். இவனுக்கு சூகூக்கு சிலை
காரணமான தகவதுயவிவேகம் பிறந்தபடியை, மொகூநிவூத
பூஷாணத்தாலே உபநிஷத்து காட்டிற்று, இதை *காந்தபாலு
ணெம்போல - என்கிற பூவிவொபநிஷதூகூத்திலுங் காண
லாம். இங்கெவித்து-கூலித்து என்கிற ஸரீரவகுப்பையும் - கூநு
வாபிப்பது, இத்தெளிவோடே ஹவஸூபூணாடிகள் பண்ணினால்
கூநுஸூயிக்கவேண்டா. இத்தெளிவன் றிக்கே பண்ணினாலும், இத்
தனை யடியராணர்க்கிரங்கு நம்மரங்குய வரகூகாராணிகள், கால
க்கழிவற ஞானக்கைதர, இத்தெளிவோடே தலைக்கட்டும்.

கட்டளைக்கலித்துறை.

குடன் மிசையொன்றியுங்கூடியுநின்றகொடுந்தூயரும்
உடன் மிசைதோன்றுமுயிருமுயிர்த்துயிரா மிறையும்
கடன் மிசைகண்டவைதானத்திரளவைபோர்த்தபொன்னால்
மடன் மிசைவார்த்தையதன்பொருளென்னவகுத்தனமே. அ-ர. (2 அ)
தத்துவந்தன்னில்விரித்திடத்தேதான் நுமிரண்டுதன்னில்
பத்திவிலக்கியபாடண்டர் வீசும்பாசமுறார்
எத்திசையுந்தொழுதேத்தியகீர்த்தியரெட்டிசையால்
சுத்தருரைத்தசுளகமறிந்தவத்தூயவரே. அ - ர. (2 க)
வினைத்திரண்மாற்றியவேதியர்தந்தல்வாசகத்தால்
அனைத்துமறிந்தபினுறும்பயனுமெனவடைந்தோம
மனத்திலிருந்துமருத்தமுதாகியமாதவனார்
வினைத்தன்மறுத்தவரிதாகியநன்னிழல்நீள்கழலே. அ - ர. (2 ட)

உதிரிதொடெழிகடித் தக்காணாயுடையு
தம் வெடிகாணாயுடையுரிணா | சுவகூவாடுத
நிபுடெண்ணை ஸூகூதாநாத ஜீவெஸாவி
தநகூதி||

தரவ டுரவமாஹம் தக்காணாயுடையு
பெயுடிகூ துதகூஹாஷீடு தெக்கடுபெயா
யாவக | ததிஹவாஹகூதும் ஸாயுவிஸா
வயாடுதநாபுநாபு நிஷெவடு தநாபு
ஸாநாயு||

உதி கவிதாதிடுகவிஹாஷீடு—வெடிகாணாயுடையு
கூதிஷு ஸூகூதகூதயுடையுஹகூ வர
கூத நிபுடெண்ணாயு காரவாதுதி,
தக்காணாயுடையு ஸுபுணாயு.

—:—

ஸூகூதவெடிகாணாயுடையு.

—

ஸூகூதவெடிகாணாயுடையு.

—

கூ - ரஹாஷீடு.

ரஹாஷீடுதயுடையுஹகூ.

—

நேரிசைவெண்பா.

ஓதுமுரைநான்கதனிஸோங்குமொருமுன்நினுள்ளே
நீதிநெறிவழுவாமல்நிற்கின்றேறும்—போதமரும்
பேராயிரமுத்திருவும்பிரியாத
காராயணனருளானும்.

அ - ர. (ந.க)

—:—

ஸாணாயுடையுக்கூமுடையுண ஸாணாயுடையு
ஸூகூதயுடையு நிதிஹாஷீடு - இவற்றில் திருநெஞ்சும் ஸவ-
ஸூகூதம் - இது எட்டு திருவகூரமாய் முன்று வடிமாய் ஒரு

வாக்யமாயிருக்கும் - இதில் மூலமாகிய ஒற்றை யெழுத்தான வ்ய
வடித்தை - ஸூத்ரிஸூதிகள் சொல்லுகிறபடியே பிரித்துப் பா
ர்க்குமளவில் மூன்று சகஸ்ரமாய் அவைதானும் மூன்று வடிமாய் ஒரு
வாக்யமாயிருக்கும். இதில் வ்யயோக்யம், ஸவட்காரணஹித
னாய் ஸவட்குரக்யனாய் ஸவட்குஸெஷியுமான ஸ்ரியவதிக்கே சொல்
லுகிறது - எங்ஙனே யென்னில் வாறுங்களுக்கெல்லாம் மூலமான
வனை வாக்யங்களுக்கெல்லாம் மூலமான விதுகாட்டுமென்று வுரா
ணம் சொல்லிற்று. சுவரக்யணை - என்கிற யாதுவிலே நிஷு
மாய் ஸவட்குரக்யனைக் காட்டுகிறது. இதிலேறினொபித்த வது
ஸீட, ரக்யணையான ஜீவனுடைய தாடிஸூட்டத்தைச் சொல்லுகை
யாலே ஸவட்குரக்யனுடைய ஸவட்குஸெஷியுமும் ஸிபிக்கிறது.
ஐஸெஷஸெஷிஹாவம் - ஒழிக்கவொழியாத வுறவானபடியாலே
ஸரீராத்ஹாவம் வரும்படி கண்டுகொள்வது. ஸவட்காரணஹி
தனுமாய் ஸவட்குரக்யனுமாய் ஸவட்குஸெஷியுமான ஸஸெஷரணைச்
சொல்லுகிற இவ்வக்யாத்தில், ஐயத்திற்போலே, யயாவ்யோண
பேவயாக் ஸஹஸ்யபூதாரிணீ ஸ்வஸ்யமும் விவகிதம். ஐஜோ
க்யாபேவயாரணாஸ்யபூமாய் சக்யாவாறுனுக்கே யென்று இஹ்வ
ஸத்தை நியமித்துக்கொண்டு மற்றுள்ளாரோடி நிருவாயிகமாகத்
துவக்கில்லையென்கிறது * மற்றுமோர் தைவமுளதென் றிருப்பாரோ
டொத்திலே நென்கிறபடியே தஜீயவயட்குமாக டெவதாஹா
வஜட்கம் ஸிபிக்கும். த்யூதீயோக்யம், ஐநஜோநெ ஐதூரஹி
களிலே யாதல், சஸுஹஸ்த்தில் ஹாநிஸவ்யக்யையாலே ஹவ
ஸெஷமாயாதல் - ஹகவ்யஜநரோத்ரமான வடிமாய் ஜாநாநந்
ஸுரூபமான முன்சொன்ன ஸெஷக்யாஸ்யமான வாத்தாவைக்
காட்டுகிறது. இவ்வக்யாஸ்யத்தால் ஸ்யவ்யக்யாஸ்யம் சநகூ
ஹ்வஹாவனுமாய் ஜாதாவாய் ஸஸெஷஹாவஸோநனாய் வதுவிட
ஸதிதக்ய விவக்யணான, ஜீவாதா (நான்) ஸவட்காரணஹித
னாய் ஸவட்குரக்யனாய் ஸவட்குஸெஷியுமான ஸ்ரியவதிக்கே சந
நஜாஹட்கிருவாயிக ஸெஷஹிதனென் றநுஸாபித்தானாயி
ற்று. இப்படி தன்னைச்சொல்லவே தன்னுடையமையும் அவனுக்கே
ஸெஷமென்றதாம் * டாஸஹிதாஸுதஸுதவெட. | ஐநாய. | சக
ராஸெட்காவிஷு. | கண்ணபுரமொன் றுடையானுக் கடியேனொரு

வர்க் குரியேனோ உதாரணிகளை யிங்கே சுநுலாநிப்பது. வதிக்கு
 சொஷமென்னவே - வதிக்கும் சொஷமென்றதாம். சிஷ்யோக்ஷரம்
 ஐக்கீவாஹகமாய் சிகாராவாஹுன ஜீவன் இருவருக்கும் ஈவாஹு
 தனென்கிறயோஜனையில், சுவயாரணோஹும், சிஷ்யோவதம்ஸூக்ஷ்
 யோஜனையி விரண்டகூரமா யிரண்டுபெடிமாய் ஒருவாகுமாகிறது.
 (சி) என்றது - எனக்கென்றபடி-இது விருவாயிவதத்தை பெல்
 லாததையும் கணிசிக்கிறது - இத்தால் சூகிணிக்ஷாநாடிகளும் வலி
 க்கும் (ந) என்று - இவ்விராயியை மிஷ்யிச்சித்தது - நானே
 எனக் குரியேனல்லேன் வேறொன்றுக்கு முரியேனும்ல்லேனென்ற
 தாயிற்று. என்னுடைய கிருத்யைகளுமென்னதன்று - நானும் என்ன
 தன்று - ஹவாஹுக்கே நானாகாநின்றேன் என்று நிரூபிப்பில் சொ
 ல்லுபிறபடியே-தானுந் தன்னுடையமையும் தனக்கும் பிறர்க்கு முரிய
 தல்லாதபடி. ஹவாஹுந் நிரூஹு-சொஷகம் ப்ரணவநிஸூக்களி
 லே-சுநுலாநிக்கப்பட்டது. இதுதன்னாலே தன்னையும் தன்னுடைய
 மையும் சேர்த்தன்னொடு துவக்கறுக்கிற தாகவுமாம். இத்தாலே
 சூஹுக்கார சிகாராங்களாகிற ஸ்வலாரசீதங்கள் ஹேஷிக்கப்பட்
 டன. சுவிதிவகூணனான நான் ஸ்ரியைவதிக்கே சொஷஹிதன்
 அவரென்னுடைய ஸ்ராயிபென்கிற யயாவஸி தாஹுக்கார சிகாரா
 ங்க ளநு-முணம் * யானே பென்தனதே - உதாரணிகளில் சொல்
 லுகிற விவரீதாஹுக்கார சிகாராங்கள் ஷோஷம்; அவைகளாயிற்
 திங்கே கழிக்கப்படுகின்றன - சிஷ்யே சுநுசொஷகம் கழிக்கையா
 லே - தனக்குத்தானும் வேறொன்றும் நிரூவாயிக சொஷமன்றெ
 ன்று வலிக்கையாலே நசிஸூ-ஸூலா-தந்த்ரு நிவ்ருதியைச் சொல்
 லுகிறதாகவுமாம். அதாவது - ஐக்கீகலாலாடிகள் படியன்றிக்கே
 ஸ்வரூபாரத்தில் நித்யவாஸாவெகூணுகை. இப்படி ஸூதம்
 த்ருவாயியிட்ட வழக்கான தனக்கு * அடியார்க்கென்னை யாள்படு
 த்த விமலனென்கிறபடியே - திருவெட்டெழுத்துந் கற்றுநான் உற்
 ற்து முன்னடியார்க் கணையென்கிற ஹமவதவசொஷகமும் -
 இங்கே வலிக்கிறது. இங்கு ஹமவதரென்கிறது - சீட்சொன்ன
 வரசொஷக ஜாநரவிகார. ஸ்ராயியான தனக்கஹிதமான
 தொருவழியாலே ஸூதந்த்ருனாவன் தானே ப்ரவ்ருத்திக்க வம்

முகத்தாலே அவனை வஸீகரிக்கவேண்டுமெனையால் அகினுநனுக்கவன் பக்கல் ஸுரகூணஹத்தை ஸுவிபூக்கையாகிற வுபாயவிஸேஷமும் இங்கே பலிக்கும். நரஃ - என்கிற ஸஷந்தானே ப்ரபொம விஸேஷங்களாலும், பல ஸாஸங்ளாலும், சுயிகாராடிகளுடனே கூடின ப்ரவத்தி தன்னையே சொல்லுகிற தாகவுமாம். உபவத்தி க்கிலக்காய் ஸுரணமுணவணபுனய் நின்ற ரகூகூன ஸெஷி யின்படியையும்-ப்ரவத்திகூடாவாய் சூதமுணயுகூனய் ரகூகூன ஸெஷஹததன்படியையும், சூகாராஹரங்களாலே வெளி யிடுகிறது நாராயணஸஹம். இது நாரங்களை சுயநமாகவுடைய வனென்றதல்-நாரங்களுக்கு சுயநமென்றதல் - சொல்லும் (நர) என்று அழியும் வஸூக்களைச் சொல்லி (நர) ஸஷத்தாலே யழி யாத வெதநரைச் சொல்லி (நார) யென்று வெதநருடைய ஸுலேஹததல் சொல்லி உஸுலேஹந்தான் பலவென்று மிடத்தை வஹுவதந்தாலே சொல்லுகிறது. நர - யென்று ஒருபடியாலு மழிவில்லாத நேதாவான ஸவெபுஸுரனைச் சொல்லி யவனோடே யயாபுரானம் ஸஹஸமுடைய ஸவபுத்தையும் - நாரஸஷத் தாலே சொல்லுகிறதாகவுமாம். இத்தை சுயநமாகவுடையயனாக யாவது - இருப்பிடமாகவாதல் வுராவுமாக வாதலுடையவனென் றபடி. இத்தாலவ்வொ வஸூக்களிலுள்ளும் புறம்புமொழிவற நிரைந்து நிற்கிற நிலைதோற்றுகிறது. வெதநாவெதநடிவுங்களை நிகழ்மாக நியமித்துக்கொண்டு வுரவித்து நிற்கையாலே ஸரீ ராதஹாவம் மலிக்கும். இவற்றிற்குத் தானயநமென்ற லுபா யமாயுமுவையமாயு மாயாஸமாயும் நிற்கிறதிலை தோற்றுகிறது. நீயே யுன்னைத்தாவேணு மென்றவர்களுக்கு * யெனக்கே தன்னைத் தந்த கற்பகமென்கிறபடியே - உவாயமுமாய் உவெயமுமாகிறான். வெ தநாவெதநங்கனிரண்டுக்கும் உடன்பிசையுயிரென நின்று சூயா ரமுமாகிறான். இப்படி வுரவிவெதநனைக்குறித்து சுபுயக் விவா யெயங்களான வெதநாவெதநங்கனிரண்டுக்கும் ஸரீரகூமும் ஸிபிக்கும். காரணவொவாயகூடிகளைச் சொல்லுகிற இத்திரு நாமத்தி லுஹபவிஹதி யொமமும், உஹபவிஹகூமும் ஸவபுவி யஸுஹகூமும் மநுவஸுபம் * நாரணந்தம்மன்னை நரகம்புகாள் -

குலந்தருஞ் செல்வந்தந்திடும் உதூரிகளாலே - இதின் பூவாவங்
கண்டுகொள்வது. இதில் உதூசுக்குத் தாடிசுக்குத் தை முன்னிட்டு
அதின் மஹமாய் பூராசுக்குநீயமான வெக்கயுத்தைக் கணிசுக்கி
றது. இத்திருஹோத்ரத்தில் வாகுராசுக்குத் தைப் பலபடி யதுஸந்திப்
பார்கள் - சுகாராவஹுனம் நாராயணனான ஸ்ரியஸுவதிக்கு - நான்
சுநந்ராஹுஸெஷஹிதன் - எனக்குரிய னல்லேனென்று, திரு
ஹோத்ரம் முழுக்க ஸுராவபவரமான், தன்னுடைய ஸுராவபவஸீதி
பூவூதிகள் வரஸெஷதெக் ராவங்களுமாய் வராய் நங்களு
மாயிருக்கும்படி யபரஸூந ஶநுஸஸ்யம், பூணவநஸூக்கள்
ஸுராவபவரமாய் மேல் நாராயணன் பொருட்டாவேனென்று
மஹபூராசுக்குநையாகவுமாம். உபூராசுக்குநையால் ஸெஷகைமஹ
மான ஸுராவபவநுராவ வெக்கயுவிஸிஷ்டனாவே னென்றதாயி
ற்று. பூணவம் ஸுராவபவரமாய் மேலிரண்டு வடிங்களாலும்
சுஜ்ராஹஸித் தியாவடிங்களோடேகூடி சுமிஷ்டநிவூதியும்-உஷு
பூதியும் சுவெக்சிக்கிறனவாகவுமாம். சுகாராவஹுனம் நாரா
யணனுக்கு நான் சுநந்ராஹுஸெஷஹிதன் அவனையே ஸரண
மாகப் பற்றினேன், அவன்திருவடிகளிலே * ஒழுவில் காலமெல்லா
முடனும்மன்னி வழுவினாவடுமை செய்யவேண்டு நாம், என்றிப்ப
தங்கள் அடைவே ஸுராவபவரவாய வுரூஷாசுக்குக்களை
பூகாஸிப்பிக்கிறனவாகவுமாம். இவ்வடைவே சுநந்ராஹுஸெ
ஷகைமும், சுநந்ராவாயகைமும், சுநந்ராவயொஜநகைமும்,
பெற்ற வயிகாரி, வடிவஸெயிலே ஶகூரோடொக்கும். இப்
படி பூணவாடிகளிலே ஸொயிதஸுராவஹு ஸுராவபவநுராவ
பமான வுரூஷாசுக்குத்திலு மிதற்கு ஸூயிகாராநுமண
மான வுராயத்திலும் வஜ்ஜிதனவனுக்கு உதூவபவரவ
யொரஸெஷவிநாஸன என்கிறபடியே, போயபிதழயும் புருதரு
வா நின்றனவுத் தீயினியில் தூசாகும்.

ஆசிரியவிருத்தம்.

ஊன்றந்துநிலைநின்றவயிருந்தத்தோருயிராகி
யுள்ளொளியோடுதைந்தநாதன்,
தான்றந்தவின்னுயிரையெனதென்னும
னல்லறிவுந்தந்தகலாகலமுந்தந்து,
தான்றந்தநல்வழியாற்றாழ்ந்தவென்னைத்
தன்றனக்கேபரமாகத்தானேயெண்ணி,
வான்றந்துமலரடியுந்தந்துவானோர்
வாழ்ச்சிதரமன்னருளால்வரித்திட்டானே. அ - ர. (௩௨.)

—:0:—

ஐதி கவிதாசிகுகவலிஹஸ்ய—வெடினாநாபாபுஷு
கூதிஷு ரஹஸ்யோத்ரயவாஹகேரிகுரோதி
காரா—புயே.

மேரிசைவெண்பா.

திருமாலடியிணைபைத்திண்சரணுக்கொண்டு
திருமாலடியிணையேசேர்வார்—ஒருமால்
அருளாலுருளாதவானோர்கள்வாழ்ச்சி
யருளானமக்களித்தாராய்ந்து. அ - ர. (௩௩.)

—:0:—

திருஓத்திலே பிறந்து அயத்திலே வளர்ந்து அயெகநிஷு
ராவிரென்கிற வலவடிகள் பாசுரத்தின்படியே புயரஹஸ்ய
த்தில் ஸ்ரீராம வரஹஸ்யபாடிகளை யறிந்தவனுக்கு வரதஸு
மான ஸரணுணையும் வரஹஸ்யமான ஸரணாமதியையும் வரஹ
வாஸுஷாஸுமான தசுரெகஸ்யுத்தையும் விஸுமாக்கிக்கொ
ண்டு புவதநுஷாந புகாரதெது புயாநமாக புகாஸி
ப்பிக்கிறது அயம். வலவெடூதர வணங்காரலே யுவாயெவ
யங்களைத் தெளிவிப்பிக்கையா விதுக்கு அயமென்று பேராயிற்று.
வலவடவணத்தில் ஸ்ரீராம புரெஜிகள் பக்கல்வாதுராதிஸய
த்தாலும் - வதியின் பக்கல் வரஹஸ்யாதிஸயத்தாலும் வாஸுஷ
காரமாய்க்கொண்டு ஸரணுஸஹஸ்யபாடிகளினியான பிராட்டி
யைச் சொல்லுகிறது எல்லாநிலும் சூசுயிக்கப்படுமென்றும் -

ஸவெடிபூரணை யாஸ்யுயித்திருக்குமென்றும், சூரியர் விண்ணப் பஞ் செய்யும் பாசாங்களைக் கேட்டு ஸவெடிபூரணைக் கேட்பிக்கு மென்றும் - இவர்களுடைய ஷோஷங்களை யெல்லாம் போக்குமென் றும் - தன்னருளாலே யிவர்களுக்கு ஜீரநாஷிமணவாகத்தைபுண் டாக்குமென்றும், ஸ்ரீஸவாஸ்யுத்தை ஸாஸம் சொல்லிற்று. ௧௮-
பு மித்யுபொமத்தைக் காட்டுகிறது - இது ஸாவராயருக்கும் - நினைத்தபோதே திஸூக பாச ஸவெடிபூரணைப் பற்றுக்கைக் குருப் பாம். உன் (திருவுக்கும்) திரு - அகலகில்லெனித்யூதிகளையு மிங் கே யநுஸூபிப்பது. நாராயணஸாவம் - நிகரில் புகழாயென்று தொடங்கி யருளிச் செய்த மணவிஸேஷங்களையும், ஸவஸா விஸேஷங்களையுங் காட்டிக்கொண்டு ஸவடிவியஸூவான ஸா ரணனை புகாஸிப்பிக்கிறது. (யுணன்) என்கிற வடிம் ருமி பிறந்தபோது என்று துடங்கி - வெடிவடிபூதிகளோடு சூவார பூகூதிகளோடு வாசியற்ப பற்றலாம்படியான பொதுநின்ற பொன் னங் கழல்களை முன்றிட்டுக்கொண்டு ஸாவாஸ்யு ஷிவ்யுமெ லிமூஹ யொமத்தைக் காட்டுகிறது. (ஸாணம்) என்றது - கழல்க ளவையே ஸாணாக - நாகணை மிசை நம்பிரான் சரணே சரண் நின் றிலங்கு (பாதமன்றி மற்றோர் பற்றிலென்) என்கிறபடியே-சுகிணந னுன ஸேஷவதிதனுக் கவலம்பமான திருவடிக ளுவாயுலாநத்தி லே நிற்கிற நிலைமைக்காட்டுகிறது; தயரறு சுடரடிகளாகையாலே- சுதிஷுநிவ்யுதிக்கு மிடிவூரூபிக்குமவன் திருவடிகளை யுபாயம். (பூவடி) என்கிற விடத்தில் யாதா - கஜிவவாயத்தம் காட்டுகிறது (பூ) என்கிற ஷவஸமூத்தாலே இதன் உறுத்தை சொல்லப்படுகிறது. அண்டத்தம் பந்தா - அடிக்கீழமர்ந்த புரு ள்தே னென்கிறபடியே - உறாவியூராயாழிகளுடனெகடின ஹாஸ லேபணம் பண்ணுகிற னென்றதாயிற்று * ஸக்யுஷெய | ஸூயெதே நலி - உத்யூதிகளில்படியே ஸாமஹாஸலேபணம் ஸக்யுக் கத்யுயும். உத்யூவாரூஷன் - புகலொன் றில்லாவடியே னென் கிறபடியே - சுயிகாரமும ஸாஸவழித் தெளிந்த வநுஷாதா வைக் காட்டுகிறது. இஹவடிவணத்தில் சொல்லுகிற வ்யாய த்தை, வ்யாஸவாஸ்யுபாணங்களை மலமமாறுதபடி (கண்டு

கேட்டு உதாழிகளில் சொல்லுகிற வாரிவாருஷாசூட்டத்தைச் சொல்லுகிறது உதாபணம் (புறவழி) என்கிறது - கோலத்திரு மாமகளோடுள்ளை - உதாழிகளில்படியே ஸவட்டெழுதி ஸவட்டா வவெழுதியும் ஸவட்டிகளைய்க்கொண்டு கொக்கயட்டி திவ்வையி யாயிருக்கிற நிலையைக் காட்டுகிறது. இங்குற்ற நாராயணஸூ த்தாலே பூராவூன ஸ்ரீயைவட்டியுடைய ஸூரிகுமும் ஸவட்ட பூகாரநிரதிஸய ஹொழுகுமும் - பூயாநமாக வநுஸநெய யம். இதில் உதாசூட்டித்திலிபமான தாடிசூட்டும்பூரூட்டிய மல்லாமையால் வழுவினா வடுமை செய்யவேண்டுமென்று தாடி சூட்டமையாய் பூரூட்டியமான கொக்கயட்டத்தைக்காட்டுகிறது. இங்குற்ற நூலு திருந்தித்திம்போலே யிரண்டகூரமும் இரண் டுபடிமா யொருவாகுமாயெனக்காவே னல்லேனென்றதாயிற்று. இத்தாலே - சுவட்டிகளூட்டிகளான வதிஷ்டவமட்டத்தை யெல்லாங் கழியாநிற்கச்செய்தே - இக்கொக்கயட்டமும் மட்டுள்ள வுருஷா சூட்டங்களில்வரும் ஸூரீநலூசூட்டகூட்டிவை ஹொகூகூ ஹூ ரூவமான கலையற்று நின்றநிலை பூயாநமாக வநுஸநெயயம். இவ்வவாஹூவாகுங்கள் மூன்றுங்கூட வனகவாகுமும்போது - சுநநூஹட்டெழுதிவதனும் சுசினுநனான நான் ஸவட்டிஷ்ட ங்களுங் கழிந்து நிரதிஸயாநுகூலுதையாலே பூயாநவூரூ னும் கிருவாயிக ஸெழுதிபாகையாலே தித்திவெக்கயட்ட பூதி லவ்வையியாய் நிற்கிற ஸ்ரீரூன நாராயணன் திருவடிகளில் ஸவட்டெழு ஸவட்டகூல ஸவட்டாவஸூலிதமான ஸவட்டிய கொக்கயட்டங்களை பெறுகைக்கு ஸ்ரீரூன நாராயணன் திருவடி களையே உபாயமாக வலுவலித்து பூரூட்டநாவலவகூரூகூ ஹூஸூவட்டணம் பண்ணுகிறேனென்றெரு வாகூரூட்டமாகிறது.

கட்டளைக்கலித்துறை.

சேர்க்குத்திருமகள்சேர்த்தியின்மன் னுதல்சீர்ப்பெரியோர்க் கீர்க்குங்குணங்களிலக்காமவழிவினையடிமைப் பார்க்குஞ்சாணத்திற்பற்றுதனன்னிலைநாம்பெறும்பே தேற்குமவற்றி னுள்ளெல்லாங்களையறவெண்ணினமே.

(ந.ச)

திருமாலடியிணைசேர்ந்துதிகழ்ந்தவடிமைபெறத்
 திருநாரணன்சரண்முன்சரணாகதுணிந்தபுடவோர்
 ஒருநாளுரைக்கவுயர்தருமந்திரமோதியநாம்
 வருநாள்பழுதந்துவாமும்வகையதின்மன்னுவமே, அ-ர. (௩௫)

உதி கவிதாபுகவலிஹஸ்யு—வெடாஊராயாபுஸ்யு
 க்ஷிஷு—ரஹஸ்யுத்யயவகை
 உயராயிகாரொர விதீய:

நேரிசைவெண்பா.

மற்றோர்பற்றின்றிவந்தடைந்தார்க்கெல்லாம்
 குற்றமறியாதகோவலனார்—மற்றும்
 வினைவிடுத்துவிண்ணவரொடொன்றவிரைகின்றார்
 நினைவுடைத்தாய்நீமனமேநின்று, அ-ர. (௩௬)

—(௦)—

திருஓதுத்திலும் உயத்திலும் - புகாஸித்த உவாயவிஸெ
 ஷத்தை சுயிகாராஹிகளுடனேகூட வியிழுவத்தாலே வெளியிடு
 கிறது உரையெனும். இத்தால் ஸவரிகாரமாக ஸுஹுஷுரமாய்
 விரகாஹஸாபுமான வுபாயாணாம், சுலஜனம் சுலசுதியாய்
 சுலகாஹவதித்யான தனக்குத்தலைக்கட்ட வரிதென்று சொகித்தவ
 னுக்கு ஸாஹமாக ஸுஹுரமாய் ஸுஹுசுதத்யுமான உவாய
 விஸெஷத்தை உவபெயரித்து நீ சொகிக்கவேண்டாமென்கிறான்.
 (ஸவபுயாபா) என்றது-எல்லா யுஹுங்களையுமென்றபடி, யுஹு
 மாவது ஸாஹமேகொண்டறியவேண்டும் சுவிஹுஸாயநம். இங்கு
 யுஹுமென்கிறது சிழ்ச்சொன்ன ஹிஹுயாமத்தை. இது பலவகை
 யானபடி ஸஹுவவநங்காட்டுகிறது. இவற்றிலொன்று மொழியா
 மைக்காக ஸவபுஸஸம். வரிகாஹங்களைக்கூடக் காட்டுகைக்காகவு
 மாம். (வரித்யுஜி) என்றது-துவக்கற விடுகையைச் சொல்லுகி
 ரது. யுஹுங்களை விடுகையாவது - அவற்றின்ருமையைக் கண்டு
 கிராஸனாக. (வரி) என்கிற வுபவஸம் ஸவபுகாஹத்திலும்
 ஸவபுகாஹத்திலும் யொமயுதையில்லையென்று நெறாஸுராகி
 ஸயத்தைக் காட்டுகிறது. சுவிஹுஸாயநங்களில் ஸக்தனுக்கும்

அசுத்தனுக்கும் - இங்கு துரமம் வியிக்கக்கூடாமையால் இது சுநு-
வாடிம்-ஸவட்யுட்களினுடைய ஸுராவததுரமத்தை வியிக்கிற
தென்கை வஹுப்ரோணவிருஜம். ஸாஸிகதுரமபோதும் விவ
க்ஷிதமானால் இங்கு துரமவிஸிஷ்ட யுட்கள் சுமங்களாக
புலஸிக்கும். சூகையால் துரமவியி கொள்ளப்பார்க்கில் ஸாஸி
கதுரமவிஸிஷ்ட ஸவட்யுட்கெந ரவெக்ஷுராடிகளிலே தாஹ
யட்கொள்ள உயிதம், புவதிக்ரு நெநரவெக்ஷுஞ் சொன்
னலும் ஸுதம். துவியியாலே வணடாஸுயுட்களிலும் நிலைகுலை
யாது. அயபிஷ்டாநு-ஸுநாநெந ஸஹஸநெஷ்வகூ - என்று
ஸஹவாஸுடாஸு பூபுங்களோடே பொருந்தக் கொள்ளவே
ணும். இப்படி சுவிதத்துக்கு வொருகை முதலற்றுப் பற்றிலார்
பற்றின்ற தன்னை (பிரெகெஸாணடி) என்கிறான் - பிரெகெமென்கி
றது என்னை யொருவனையு மென்னபடி. விஹித்தினுடைய வநு
ஷாந புகாரத்தை புகாசிப்பிக்கிற அயத்தில் கணோகூமான
வெவஸிஷ்டுத்தையும் * வணஷநாராயண ஸ்ரீபாநு - உதூரி
களையு மடியொற்று இங்கே யநு-ஸுநிப்பது. இங்கு சூஸ்யணீ
யதைக் குருப்பான ஸுளஹுராடிமாண பூதிடையையும் அதில்
வ்ஸவநத்திலுண்டாயிருக்க மிருதியான வ்ஸகமென்கிற வடித்
தாலே இனிச்சமையு மெடுக்காமைக்கு நிற்கிற நெநரவெக்ஷு
த்தையு மருளிச்செய்கிறான். வ்ஸகஸுஷு-வாயொ வெயயமாகத்
தான் நிற்கிற நிலையைக் காட்டுகிறதாகவுமாம். புவதியின் கதூடா
வான தன் பக்கவிலும், தன் கிபெயபான புவதியிலும் பிறக்கும்
பூயாநுஷு-பூயவராயீநகூடிகளாலே கழிக்கிறதாகவுமாம்.
நாநாவிடயுட்களுக் கெல்லாம் ஸுநாதநயுட்கமான தானொ
ருவனுமே - எதிர்த்தடாக நிற்கிற நிலையைக் காட்டுகிறதாகவுமாம்.
(ஸுரணடி) என்றது - உவாயமாக வென்றபடி (வஜ்) என்றது
அடை என்றபடி. என்னை யொருவனையுமே ஸுரணமாகவடை யெ
ன்கிற வித்தாலே சுஸுரணுஸுரணுண வென்பக்கவிலே யபிவ
ஸாயாடியுதமான சூதரகூஹஸுவிபுணம் பண்ணென்றநாயி
ற்று. மற்றுங் கழிக்கிற வுபாயங்களுடைய ஸுநத்திலே சுவித
னு ஸெஷஹதனுக்கு சவலம்வமான திருவடிகள் உபாயநுந

த்திலே நிற்கிற நிலையைக் காட்டுகிறது. இப்படி சூகினை நூலி
 விசரிஷ்டான வயிகாரிக்கு நூலிவமான கூறுதற்கை வலவடா
 கித்திலே விதித்துத் தன் கூறுதற்கை (கூறுகாவலவடாவெ
 ஹொரோகூயிஷ்டாபி) என்றருளிச் செய்கிறான். இதில் ரோகூ
 யிஷ்டாபி - என்கிற வடித்திலே காணென்று நோற்றுகிர்க்க கூறு
 ஸவத்தால் தன்னை மொழிந்தாரில் தான் விலங்கிட்டு வைத்தவனு
 க்கு ரோகூங்கொடுக்க வல்லாரில்லையென்றும் ஸூதாசூனம் விலங்
 கிட்டத் தான் விலங்கை வெட்டிவிடும்போது விலக்கவல்லாரில்லை
 மென்று தனக்குள்ள வாசிகாட்டுகிறான் (கூறு) என்றது வுன்ன
 லும் பிராரூமும் உன்னை ரோகூக்கொண்ணுதபடியைத் தெளிந்து
 வலவடூனும் வலவடூகியாய் வருகாரூணிகுன வென்பக்கலி
 லே ஹூநூலும் பண்ணின வுன்னை மென்றபடி (வலவடாவெ
 ஹு) என்றது எல்லா வாவங்களினின்று மென்றபடி. வாவ
 மாவது - ஸாஸமே கொண்டறியவேண்டும் சுநிஷ்டஸாயநம் -
 இத்தால் வாவவமடூநாடிகாலவனினிதமாய் சுநெகவூகாரமாய்
 நிற்கிற நிலையை காட்டுகிறான். வாவங்களிலொன்று மொழியாமை
 க்காக வலவடூஸம். இங்கு வாவஸவத்தாலே ரோகூகூவுக்கு
 சுநிஷ்டமவஹூதாவான வுண்ணும் ஸூதூஹீதம். சுவிஷ்டாபி
 கருமிங்கே ஸூதூஹீதங்கள். இத்தால் பூரூஸவூதிருகமான
 வலவடூவத்தில் வூலிவலவடூ வூலிவலவடூங்குளிரண்டுவகை
 யும் - பூரூஸவத்திலு மிலனுக்கூலிஷ்டாய் ஸோகஹூதாவான
 கூஸமும் உதூராவத்தில் பூரூலிஷ்டாஸமும் ஸூதூஹிக்கப்படு
 கிறது. வூலிவலவடூகமான உதூராவத்திற்கு வூதூபூவத்தி
 லுய பூரூஸவத்தாக ஸூஸம் சொல்லிற்று. இதுவுங்கூட விங்கு
 வலவடூஸவத்தாலே விவகூலிதமானால் பூரூஸவத்திலே மூட்டி
 யாதல் - ஸிகூலிஸவங்குளாலே யாதல் அவற்றையும் கழிக்கும்.
 ஹூதூகூலிஷ்டாபி வூலிஷ்டாக்காகவாதல், ஹவகூ ஹாமவதாஸூ
 மாகவாதல் - வருங்கூலிங்குளோழிய மற்று வறுங்கூலிங்குளும் -
 வாவகொழிபிலே யந்வயிக்கும். இதுக்கு வூதூபூவத்தி பண்ணு
 தொழியில் ஹவகூகூஹவஹூலிஷ்டாபி பூதூவாயம்வரும். பூவ
 த்திக்கூலிஷ்டாபி ரோகூராவார்க்கு மிருக்கூலும்-பூவதூவதூதாலே

யாதல், பூரணஸுகூத விசேஷங்கலையாதல், நிரவராய
ராயிருப்பார்க்குமவராயம் புருந்தாலும் சுநு-தாவாழிகளாலேபுரி
வருமாகயாலுமில்லாதபோது ஹிதெஷியான ஸ்ரிக்ஷிகள் வு-
த்ரஸிஷுரிகளைப்போலேகூடி ஐந்தாலே புரிக்கப்படுவருமாகை
யாலும் சாணமாகுந் தனதாளடைந்தார்க் கெல்லாம் மரணமானால்
வெவ்வுத்தல் கொடுக்கும். இங்கேவூரஸுதர வலவடவாவே
விஷு-என்கிறவொருகத்தையடிப்பது. வாரிகாராணிகளும் சுவஸ
ரவூதிகூறன ஸ்ரியவதி சுஜாதஸுகூதாழிகளை முன்றிட்டுக்
கொண்டு வகாழிவிராயிகளையும் சூவாயுனை முன்றிட்டுக்கொ
ண்டு தகாஜாநாழிவிராயிகளையும், வு-ருவகாரத்தையு முன்
னிட்டுக்கொண்டு உவாயவிராயிகளையும், ஹிதெஷியான ஸ்ரிக்ஷிகள் முன்
னிட்டுக்கொண்டு பூவாழிவிராயிகளையும் சூழிக்கும். இவ்வீடந்
தில் சுதநாகிணினிதனப் சொகித்தவனுக்கு ஹாநாஸுத்தை
வியித்து (வலவடவாவெஷுர ரொகூயிஷுர) எனவாயால்
இது பூவாழிவிராயி விஷயம். இப்படி பூவாழிகள்களாலே
நிமூஹிவூதி; நிவூதநிமூஹன ஸ்ராயுனாலே ஜாமஸ-
கொவநிவூதி; இதுதானே ஜாமவிகாஸுரவெவையான பூவாழி-
(ரொகூயிஷுர) என்றது-விவரிக்கக்கடவே நென்றபடி. இத்தால்
ஸவஸரிக்கப் பண்ணிவைத்த ஸாகூத்தை விடக்கடவென்ற
தாயிற்று. ரொகூத்திற்கு ஹிஷுரூதாவுத்துக்கு பூவஹன் கோ
லினதெல்ல. சுதநாகிணினிதனமுடையவனுக்கு அப்போதே வல
வியி. ஆறுதலுடையவனுக்குத் தன் குறைவால் வந்ததா ஸித
வொழியப் பொருளிழவல்ல. ஆகையால் (ராம-ஹ) என்கிற வாகூ-
த்தாலே இனியுனக்கு சொகிக்க பூவாழியில்லை யென்கிறான்.
முன்பு சொகித்தவிட சிகாரத்தோடேகூடி மூணாயிற்று.
மேல் ஹிஷுரூதாநத்திலே சொகிக்கில் சுநிஷுரூதாநத்திலே
உன்னயிகாரத்துக்குப் பொருநதாத ஷபாயாந்தரத்திலேயாவே -
சுநாநொலித விசேஷாஸேஷ வொகாராணினி வொன்றோ
யே உவாயமாக வலுவலித்து அடைக்கலம் புருத்தவுன்னை கூடி
கூடிவூத சுபூதிஹதஸாகூதான நான் ஸதாநு-வாநிகாராய்
பொந்த வலவடவிராயி வலவடத்தினின்று விதிவித்து-வலவடவொ
விவடாவத்தையுண்டாக்கி மேலாத்தேவருடனே கூட்டிப் பிறிதா

தாள்ச் செய்ய என்று மீளாவடுமை கொள்ளக்கடவேன். நீ யினி
யொன்றுக்குஞ் சோகியாதே நாவிலிட்டுழிதருகின்றோம் நமன் தமர்
தலைகள் மீதே, நவியு நரகமும் நையந்து நமனுக்கிங்கு யாதொன்று
மில்லை, நமன் கூறுசெய்து கொண்டிருந்த சூற்றமெண்ண வல்லனே
என்றநுலுநித்து யவஸு குவாடிகளில்லாமையாலும் கொஞ்சயு
லாஜாஜும் கைபுகருகிறபடியாலும் வனூஷுனும், வருகிற நல்
விருந்தைப் பார்த்திருப்பாரைப்போலே மாகவைகுந்தங் காண்பதர்
க்கும் என்மன மேகவெண்ணி இருவென்று ஸாணுனுக்கவிப்பா
யம்-இப்படி ஸத்யமான ஸத்யஸங்குன் வாகுத்திலுன்றாதவன்
விலக்கவொண்ணாத காலபுவாஹம் கழியக்கழிய மேலென்று நிலை
நிற்கப் போகிறோமென்று தரும்பும். இதில் விபாஸமுடையவன்
வயதூதிரவெகும்மாக கொஞ்சயுத்திலே கடுகவையிக்கப் போகி
றோமென்று மேன்மேலும் கூதிவீதனும். மடித்தில் மிகுகிண
ரொர்வவாமி என்ற தறுதியாக் விதில் வ்லவாஜுத்தில் விவரித
த்தினுடைய வநுஷாந புகாரம்; மேலுத்தராஜுத்தின் தாப
யுஷுபுகாரம்.

கட்டளைக்கலித்துறை.

எல்லாத்தருமமுமென்னை யிகழ்ந்திடத்தானிகழா
எல்லாந்தனதெனவெல்லாமுகந்தருடந்தபிரான்
கல்லார்மதக்களிறொத்தவினைத்திரண்மாய்ப்பனென்ற
சொல்லாவினியொருகாற்சோகியாத்துணிவுற்றனமே. (ந.எ)

வினைத்திரண்மாற்றியவேதியர் தந்தருள்வாசகத்தால்
அனைத்துமறிந்தபினும்பயனுமெனவடைந்தோம்
மனத்திலிருந்துமருந்தமுதாகியமாதவனார்
நினைத்தன்மனத்திலரிதாகினின்றனநீள்கழலே. அ-ர. (ந.அ)

சந்தவிருத்தம்.

எட்டிலாநிரண்டிலொன்றிலங்குமாறியம்புவார்
விட்டவாறுபற்றுமாறுவீடுகண்டுமேவுவார்
கிட்டரானதேசுயர்ந்ததேசுகர்க்குயர்ந்துமேல்
எட்டுமுன்றுமுடதுத்தெந்தைமாவிரக்கமே. அ-ர. (ந.க)

அமிர்தரஞ்சனி - முற்றிற்று.

ரஹஸ்யத்ருயயுடைகடி.

தி. லிர நவயிகாசுடும்ஸம்மு ஹீதாரஹவெஸ்ய
விடும்மு தாஜீநாம்புராஸ தவ்யோவயிஷ்ணு
வ்யதநுதாஜீணியம் வெங்கடெஸா வஜாந
ஸஜீவிதாஸிகாநாம் ஸாரஸங்கேவஜெத்யு||

—(0:)—

ஐதி கவிதா கிடுகலிஹஸ்யஸவ்யதத்ரு

ஸதத்ருஸ்ய ஸ்ரீஜெங்கடநாயஸ்ய

வெஜானாநாயஸ்ய க்யுதிஷு

ரஹஸ்யத்ரு யயுடைகெ லாஜெஸாகாயி

காராத்யுதீய:

ஸாரஸங்கேவமென்னும் - ரஹஸ்யத்ருயயுடைகம்

ஸம்வதிணயம்.

தேசிகள் திருவடிகளேசாணம்.

